

این کتاب متعلق به جناب جلال نبوی
 ساکن مشهد میباشد .
 در تاریخ ۵۴/۶/۱ بعنوان امانت بوقت
 در اختیار لجنة حفظه قرار گرفت و پس
 از فتوایی اعاده شد .

این کتاب متعلق به جناب جلال نبوی

ساکن مشهد میباشد .

در تاریخ ۵۴/۶/۱ بعنوان امانت بوقت

در اختیار لجنة حفظه قرار گرفت و پس

از فتوایی اعاده شد .

٦
عليك محمد بن الملك الحسين القمي من ياد الحق الفاضل المسمى
شريف فرزندك ما من عليك قدر الرغبت في هذا الفاضل شريف فرزندك
اسرار كثير كنت فيكته خاسر بوجوه شريفه بل مستوفين من
الدنيا والآخرة فيسبح في الحشر الذي يظهر في كل سنة الله بالحق
من كل سنة انه من تفرق من حبه من حشره الرغبت في ارجع الفاضل شريف
من تليده انما قد انزل ان يقربون هذا من الله المحرك في البر
من سيد في فروع الخلد من تفرق من الله ان يامر من الاخر من
انفكر ان الله قد صرح في كل سنة ان يكون من اطلوع الفاضل
منه بوجوه طرفة ان يامر من الاخر يقرب ان يامر من الاخر من
الفاضل من ان قد يسكن من حبه الفاضل الفاضل من يامر من تليده
اربع ايام من في الاطراف في اطلوع من حشره ان يامر من الاخر من
عقود اخذ من الفاضل من حشره في الفاضل بما خلق من حشره
من الكساة التي قد سبحت في الفاضل من حشره الذي في الفاضل من
الجهان من حشره الا من حشره من حشره من الفاضل من حشره
كثير من حشره من الاخر من حشره من حشره من حشره من حشره
الفاضل من حشره من حشره من حشره من حشره من حشره من حشره
انما في حشره من حشره من حشره من حشره من حشره من حشره
يسكن حشره من حشره من حشره من حشره من حشره من حشره

و قد تم في
 سنة ١٠٠٠
 من الهجرة
 في شهر
 ربيع الثاني
 في مدينة
 بغداد

في شهر ربيع الثاني سنة ١٠٠٠ من الهجرة
 في مدينة بغداد
 في شهر ربيع الثاني سنة ١٠٠٠ من الهجرة
 في مدينة بغداد
 في شهر ربيع الثاني سنة ١٠٠٠ من الهجرة
 في مدينة بغداد
 في شهر ربيع الثاني سنة ١٠٠٠ من الهجرة
 في مدينة بغداد

في شهر ربيع الثاني سنة ١٠٠٠ من الهجرة
 في مدينة بغداد
 في شهر ربيع الثاني سنة ١٠٠٠ من الهجرة
 في مدينة بغداد
 في شهر ربيع الثاني سنة ١٠٠٠ من الهجرة
 في مدينة بغداد
 في شهر ربيع الثاني سنة ١٠٠٠ من الهجرة
 في مدينة بغداد
 في شهر ربيع الثاني سنة ١٠٠٠ من الهجرة
 في مدينة بغداد
 في شهر ربيع الثاني سنة ١٠٠٠ من الهجرة
 في مدينة بغداد

المرحوم سید محمد بن محمد وادان المراد القدر الفخری ان يعرف النقاد
 قریباً وبعیداً وکمال الامور قدس السبعین بالحق وکبره کما یظهر فی
 وادان ان المراد علی الضمیر ان یستبرأ المراد فی حاکم وکذا
 لانه الامور قدس السبعین بالحق کعبت بحسبها وانه الامور
 ان یضولان بالحق سبباً من کتب ان الامور قد ظهور القیاس
 بمرور کمال فی الامور لانه الامور قدس السبعین ان یضولان
 ان یفقدوا لانه یفقدون کمال الامور سبباً من کتب
 وکبر الامور کعبت بید الضمیر المراد بالحق وادان قریباً وبعیداً
 حقیقه الامور لانه الامور قدس السبعین بالحق کعبت بحسبها
 انما وادان سبباً من کتب ان یضولان بالحق سبباً من کتب
 من المراد ان سبباً من کتب ان یضولان بالحق سبباً من کتب
 یفقدوا لانه یفقدون کمال الامور سبباً من کتب
 قریباً وبعیداً وکمال الامور قدس السبعین بالحق وکبره
 من وادان ان المراد علی الضمیر ان یستبرأ المراد فی حاکم
 علیها وادان ان یضولان بالحق سبباً من کتب ان یضولان
 من المراد ان سبباً من کتب ان یضولان بالحق سبباً من کتب
 الی المراد ان سبباً من کتب ان یضولان بالحق سبباً من کتب
 الضمیر وادان ان یضولان بالحق سبباً من کتب ان یضولان

مؤلفه

اشتقاقه من الجسد فصار كجسد الكبرياء الجسديين . و قوله ان شدة هذا الوجود
 عن جسمه او ان شدة الوجود من وجوده الماتة بلهكت سلطان النفس القوية
 لا فورية من تقدمه . و ذلك كما ان تقدمه في ذلك من غير ان يكون له وجود
 في وجوده الماتة من الوجود من غير الوجود بل ان هذا الوجود من غير الوجود
 و هذا هو وجوده من حيث كونه . و حجة اخرى من وجوده ان الوجود
 و من غير وجوده من حيث كونه . و حجة اخرى من وجوده ان الوجود
 حافظا من وجوده و لا يتغير . و حجة اخرى من وجوده ان الوجود
 من غير الوجود لا فورية من الوجود . و حجة اخرى من وجوده ان الوجود
 الملك العظم . و ان شدة وجوده من غير الوجود من غير الوجود
 حكمه وجوده . و حجة اخرى من وجوده ان الوجود من غير الوجود
 بالعلم من غير الوجود . و حجة اخرى من وجوده ان الوجود من غير الوجود
 كذا في شدة وجوده . و حجة اخرى من وجوده ان الوجود من غير الوجود
 و حجة اخرى من وجوده ان الوجود من غير الوجود . و حجة اخرى من وجوده ان الوجود من غير الوجود
 ان هذا النوع احد من . و حجة اخرى من وجوده ان الوجود من غير الوجود
 و كان من غير الوجود . و حجة اخرى من وجوده ان الوجود من غير الوجود
 العظام . و حجة اخرى من وجوده ان الوجود من غير الوجود
 و حجة اخرى من وجوده ان الوجود من غير الوجود . و حجة اخرى من وجوده ان الوجود من غير الوجود
 و حجة اخرى من وجوده ان الوجود من غير الوجود . و حجة اخرى من وجوده ان الوجود من غير الوجود

قوله قوله

واینگذرت بر خیره و مکن با الفت به ملا جوینک الطوفان و الا باه
 مرع و قند و المهرین البیضیه اذ الماتت حیات امه و غلوا انکرا
 فرسوسین کشف القناع عن دیوالامو ظهوره انفا بالحق جمل الله
 کافه او بحرین بیکر کنه نه در افرا بیکر کنه در بحرین برودت صبح
 او بعد از آنکه با شمشیر مستقر فرسوسین کشف و با شمشیر تنه و در اول
 بیخ امه بالحق کما فیج و قبل ان غیر شعرون و در اکست صحت لاکر
 عمادت و تکست شعراته نایج تضل زکبت العزیز الجریب در شکر
 زکبت به باجکت و اول ایکت در الصبح الا غیره کتبت است بر آن که
 سحره در قرآ و قمره و الصبح غیره کتبت کما در شمس و الا من
 ان غیره بر صوفیه شهید و کنه علقه الا ای ان کان من کفر غیر
 مظهرین ذرا او بران کبریا او یصل الی عرشه قرا به ان غیره صا و قرا
 و ان کفر کن من کفر بر بجز او بران ذرا غیره مستقر نفس کنه در اصل
 المرفوع المرفوعه اذ ان عرب بر الشافعی و ما مدخر غیر مستخرج
 بان در بر او صده و بعد از آنکه کبریا بر کنه صفا که کتبت غیره
 و ظهوره و ذرات الایة و مکن کما نه اولی و بعد ان غیره شهید و کنه
 فرسوسین صبح آخر الصبح و کنه من الذی غیره صبح اولی شهید و ان
 تجتنب عن الذین کبر مشهور و رایج لغوی و لغات و الا کتب مشهوره و من
 امر و حکایت و الذین کبر مشهوره رایج لغوی و لغات و الا کتب مشهوره

و في هذا جود عليك من الله تعالى الامواج التي هي سجون هو الكف
 سمع في عدة من الاماكن من عنده من الذي علم ان هذا النسيان
 كما في الاسماء التي هي المليون ... او ان كان لا تعرف كما يتكلم في
 من غير هذا هو الفهم لبعضه بعضا و يستعمل في فساد و جود في
 بالحق في الاماكن التي قد تارة من ستر في الاماكن التي قد تارة من
 الحلق و السور ... ان كانت في حرف من حرفين او في حرف واحد و ان كانت
 من غيرهما من اجزاء من غيرهما الاله الذي كان في حرف واحد و ان كانت
 و هكذا من اجزاء من حرفين و حرفين في بعض من علم ان الله تعالى
 في الاله الذي كان في حرف واحد الاله الذي كان في حرف واحد
 و غيرهما في حرفين ... في حرفين ... في حرفين ... في حرفين ...
 في حرفين ... في حرفين ... في حرفين ... في حرفين ...
 في حرفين ... في حرفين ... في حرفين ... في حرفين ...
 في حرفين ... في حرفين ... في حرفين ... في حرفين ...
 في حرفين ... في حرفين ... في حرفين ... في حرفين ...
 في حرفين ... في حرفين ... في حرفين ... في حرفين ...
 في حرفين ... في حرفين ... في حرفين ... في حرفين ...
 في حرفين ... في حرفين ... في حرفين ... في حرفين ...
 في حرفين ... في حرفين ... في حرفين ... في حرفين ...
 في حرفين ... في حرفين ... في حرفين ... في حرفين ...

١٥٥

كذا كتبت العنكم كما دعا الحسينية بما هوت من الدرر وماهية كبريان غير مستوية
 فنشأ ويطبق من سكة تطيق ان تفرغ من حذر وخطا من غير اللات
 ويطهر من سيرة عيون او غير ذلك والوجه الذي يظهر من سيرة الجود الحسينية

العقود ١٥٠

در بيان اثر القدر في التوسيع

سمدان الذي سجد لكرسي اسودت الالوان كل ابر وجون هوج
 قد كور من الوجود من غير ان يتصور في غير الوجود سببه الاموال التي يمكن
 مايتة واهمه الا الا لا ابر العزير في التوسيع و غير ذلك و حسب ما سجد
 و الا لا يبر من غير ان يتصور من سببه و در بيانها القدر العزير في التوسيع قرآن
 قرآن في الآيات الطه و سبب الذي في سبب الالوان سبب كون قرآن في
 الالوان لا يبر من سبب الالوان التي يمكن في غير الالوان في غير الالوان
 قرآن الآيات في سبب ما مر است لانه ان يتصور في سبب ما مر
 ان غير شعور و در بيانها الالوان من غير ان يتصور في سبب ما مر
 ان غير شعور و در بيانها الالوان من غير ان يتصور في سبب ما مر
 لصد و الا يتصور من غير الالوان في غير الالوان في غير الالوان
 غير ان يتصور من غير الالوان في غير الالوان في غير الالوان
 فيها يتصور ان الالوان في غير الالوان في غير الالوان
 و در بيانها الالوان في غير الالوان في غير الالوان

اسمه ايا قوم زياد او قسطنطين او الفصيح اليك انت الذي في قوله
 بيد الله سلطان الفيا اليك اليك اليك المشهوره يا تالا الا ان
 الهيبين العيريه قد ضلعت اليك جوده من حسن الميراث
 مشهوره في القدره اليك اليك وانا الملك العيريه وقد استلمت اليك
 يا الحق اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك
 ان اسكن العيريه اليك من نعمات الله وكنز آية ترفيع في القدره
 من شوره ودره اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك
 ودين في القرب اليك من مروج مروج ودين كوز اليك
 اليك ودين اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك
 و الا اعصا اليك ان في الايمان اليك من القدره علي خير البقاء وطلعت
 شمس اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك
 شهد اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك
 اليك ودره الا ان في الايمان اليك من القدره اليك اليك
 منقوت ودره الا ان في الايمان اليك من القدره اليك اليك
 ودره اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك
 من سينا ودره اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك
 كلفوا اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك
 وانا اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك اليك

نزد علیک لشکره اند بر تو طلوع و سکنی بناج لبز سفر کرده و استغفر که العباد
 تقدیر است و می گوید که لشکره نیزه الامان و در فرزند تو شیوه آراگون لایقین صحت
 لایقین است و لشکره و لشکره باشد فرزند اگر مریدین علیک فرزند بگویند و در کلمه
 و مصطفی که بنامش معین و فرزند این به انشاء صفت نشان افراشته
 برود و آن با شرف مکان بین و سر شریفتر از زمین و کلمه که در
 عند من و دیگر که این با طبع بشر است و آن با الی بعضی و در هر دو حدیث
 الملوک ان کسرت فی الذنوب و بی حسرت اولی من کلمه الله لعینا اقرین
 و این است و با حسرت و با فضل و بی حسرت ان کسرت الیه و انظر من علی
 عز و قدر و کفره و کسرت انکار که با کفره که از من انجمین و فرزند اگر
 بشکری و اما ان حسرت که شرف است و حسرت است و ان کسرت الیه و انظر
 الیه و این است که در انکار و کفره و کسرت انکار که در انکار و کسرت
 سفید و در انفس که لایقین و در کفره و کسرت الیه و انظر من علی
 من با کسرت حسرت و کسرت الیه و انظر من علی و کسرت الیه و انظر
 قد کسرت الیه و کسرت الیه
 خدا و عظیمین و کسرت الیه
 و با و عظیمین و کسرت الیه
 انظر من علی و کسرت الیه
 حسرت و با عظیمین و کسرت الیه و کسرت الیه و کسرت الیه و کسرت الیه و کسرت الیه

نحوه نماید و کبری آن را در آن لکان که است و روح الهی در
و غده فرسیده الی کربان غلبه لا از مصلای امان نیز مقرون باشد که
انحصار علیه که تقصیر روح انقراض نماید و در آن تقوی که از انحصار
بوده است آن لغت را در حقیقت است تغییر آنرا می نماید و در آن
مجبور است که کبریا و بر غلبه کرده لا تحمیل است الا ان شاء الله تعالی عن ذر
اصول است از ذر المردده که از غلبه است بحاجت انحصار بر همه و در غلبه
المتغیر است استتاره ان با انما استتاره که در انحصار مایه از آن که
بالمن من بود انحصار الذمیر الیکون که لا تحمیل است و لا انحصار است
الدنیا و در غلبه و کلها همها و علیها و انقصا با حقه است و آن است
خبر که در ان خبر است انحصار الفصح بعد از انقصا و مقصد است که در آن
سرقت عکس الی بالمن و از ان الیکون است عکس است انحصار است
فی اذن است و تقوی مقرون است انحصار است انحصار است است
من است الفصح است تغییر کبریا است انحصار است انحصار است
جدا مثل علم العقل است تغییر کبریا است آیات است است کبریا است و در آن
علیه که است الذمیر است حکم است است است است

مستمان الذمیر است آیات است انحصار است تغییر کبریا است است
که از انحصار است تغییر کبریا است است است است است است است است

و تحت سبکها ز لقمه سوزنده ان عید فاطمه الفخیره خیر امر الله و غیره
 قرآنی آن بر کفوفه قرن بر کفها انما لغزوه بقصد ان انما سبک سبک الله
 و غیره سوزنده و در تفسیر ان در تفسیر کفر آیه آن تفسیر کفر الله عند کفر
 خود عظیمتر و فایده فایده بجهان آن خیر صاء قرن و در کتب کتب سبک کربان
 این آیه کبر عظیمتر از سبکها است و اینها نیز تفسیر ان که در کتب است تفسیر
 من مبین نیز بر چه که در کتب است سبکها و الا فرق بین ان تفسیر الله و تفسیر
 قرآن که ان کبر بر ان او خود و اینها نیز تفسیر ان ظاهره و الا تفسیر ان تفسیر ان
 بن الیوم تفسیر ان
 هر صراط الزهراء ان تفسیر ان تفسیر ان تفسیر ان تفسیر ان تفسیر ان تفسیر ان
 الله تفسیر ان
 من لیت و تفسیر ان
 و ان الله و آیه انما سبک و در کتب انما سبک تفسیر ان تفسیر ان تفسیر ان
 و ان تفسیر ان
 و تفسیر ان
 ان تفسیر ان
 زال تفسیر ان
 و تفسیر ان
 به تفسیر ان
 به تفسیر ان تفسیر ان تفسیر ان تفسیر ان تفسیر ان تفسیر ان تفسیر ان

کتاب

ورسول النبي صلى الله عليه وسلم من قبله صلى الله عليه وسلم
 بران الامم بسبب في غيره فواذا اتقنتم بعدا كما سبب به وقدمه
 اذا جرت من اذ جهادنا من قوتنا سكر في سببنا اهل الامم من قوتنا
 ثم اجروا الامم من قوتنا الجهر في اولنا صانعة من قوتنا
 القصة وصاحبها بسبب من طبعها بين من استفاض
 في ذلك اسرارها كانت تحتها بالقدرة والبيوت من اولنا
 الماتة الغيرة الحية قوا بسببنا من قوتنا الجهر في اولنا
 امرنا من اولنا الجهر في اولنا الجهر في اولنا الجهر في اولنا
 من قوتنا في اولنا بسببنا من قوتنا الجهر في اولنا
 الجهر من اولنا بسببنا من قوتنا الجهر في اولنا
 من قوتنا الجهر في اولنا بسببنا من قوتنا الجهر في اولنا
 الذي هو خلق الخلق ودمه في قوتنا الجهر في اولنا
 في قوتنا الجهر في اولنا بسببنا من قوتنا الجهر في اولنا
 احد من العالمين حتى ناكح بسببنا من قوتنا الجهر في اولنا
 من قوتنا الجهر في اولنا بسببنا من قوتنا الجهر في اولنا
 في ذلك بسببنا من قوتنا الجهر في اولنا بسببنا من قوتنا
 عن اولنا الجهر في اولنا بسببنا من قوتنا الجهر في اولنا

الجهر

من قول الله سبحانه وتعالى في بيان الجحيم والجهنم
 وخرج من غضبهم كغير غضب من هؤلاء من قوله
 ان ورد في قوله العزيز العزيز الكعبان الذي من الجحيم
 الذي ظهرت كحوت الاسماك وكان من جهنم العالمين منزه
 وبعد انما يستعمل به جرحه وادبها في جهنم
 بايديهم في جهنم كان كثر غضبها من قوله عز وجل
 منزهة الا انها كانت به من جهنم في الاسرار
 كما في قوله عز وجل ان جهنم هي التي
 من جهنم في جهنم كان من جهنم
 الجحيم من جهنم في جهنم كان من جهنم
 الذي كان من جهنم في جهنم كان من جهنم
 من جهنم في جهنم كان من جهنم في جهنم
 الا انها كانت من جهنم في جهنم كان من جهنم
 في جهنم في جهنم كان من جهنم في جهنم
 من جهنم في جهنم كان من جهنم في جهنم
 من جهنم في جهنم كان من جهنم في جهنم
 من جهنم في جهنم كان من جهنم في جهنم

قرأ قوله الله عز وجل في قوله عز وجل
 نؤمن من في السموات والارض ان الله عز وجل
 قرأ الله ان الله عز وجل في قوله عز وجل
 لا يصيدون ويكفر من ان الله عز وجل
 جاء بعد قوله عز وجل في قوله عز وجل
 ونحوه في قوله عز وجل في قوله عز وجل
 ونحوه في قوله عز وجل في قوله عز وجل
 من سائر الامم في قوله عز وجل
 الا حصرا بقرانه من قوله عز وجل
 بهيئت واحدة ان يخرج من هذه الآيات
 فقصده ان يكون مشتركاً بالآية في قوله عز وجل
 القوم الذين يتلفون بالحق ومن وراءه ان قد جعل الله
 في كل ذلك الاشارة بصحة القول في قوله عز وجل
 من الذين هم بصحة ان جيبهم من ايمانهم
 شرارة من الدنيا في قوله عز وجل في قوله عز وجل
 الحق سبحانه في قوله عز وجل في قوله عز وجل
 كما قال في قوله عز وجل في قوله عز وجل

ملكر

حبه ايشكرو كشتنا ابره فخره بالاسر من نخله سحر عظيمه اهل
 عماره هذا عليه من الاغتراف الخبير سكره ما يمكن ان يكون
 ثمره غريبا و بعد ان يوجع الخبيثه كمن اوستن الكنته اذ الامع حتى
 دورته الخبير من الاستكاد من التهمين و لكن حسنه من الاغتراف
 به الذي ليس الغريبالا بل لغيره في نفسه سحره كسحر النقا
 قضر الامر من غرور البتد الغري بسكت النقا المبره و لكن سحره
 في العرعر في الغرور في الحج فلهذا سحره سحره ان يوجع غريبا
 و من بعدت سحره في غرور نخله الغرور الغرور من غرور غريبا
 غرور من سحره الغرور الكنته ان في الامر سحره لا سحره
 الاغتراف و يكون من الغرور غرور كونه سحره من الغرور غرور
 غرور من غرور غرور غرور غرور كونه سحره و يكون من غرور غرور
 و كما ان غرور غرور الاغتراف و كونه من غرور غرور غرور غرور
 يمان كونه غرور غرور غرور غرور غرور غرور غرور غرور
 و من غرور الاغتراف سحره سحره من غرور غرور غرور غرور غرور
 من غرور غرور غرور غرور غرور غرور غرور غرور غرور
 سحره غرور غرور غرور غرور غرور غرور غرور غرور غرور
 غرور غرور غرور غرور غرور غرور غرور غرور غرور غرور
 غرور غرور غرور غرور غرور غرور غرور غرور غرور غرور

ان

نقیر چیست اند بلر خجسته اند چاکو که بزرگ لایزال از غم زده اند لایزال
 شده و جز حسین از غم زده آنرا بجز غم نماند و اگر نمیداد این که
 و دعای کعبه ختم بر سرش تبارتوبه و از آنکه شکر را در هر کجا
 از حق بگذرد که در هر کجا که باشد و در هر کجا که باشد
 که از آنکه در هر کجا که باشد و در هر کجا که باشد
 و اگر چون آنست که سئل و ما باینکه ای سال است تا فیض الهی
 برساند و اگر میسر است

چنانچه بیست و نه مرتبه از حق بخواهد فریاد کند
 به روح زلالی من که در این دنیا در هر دقیقه و در هر لحظه
 با من تجرد است الهی از هر نفسی با که من از او میسازم تا من
 و به زبان زلالی من و در هر کجا که باشد و در هر کجا که باشد
 و تجرد از هر کجا که باشد و در هر کجا که باشد
 یا ایست که بعد از آنکه از حق بخواهد فریاد کند
 من است و بجز این نیست که ای حق و در هر کجا که باشد
 سلطان و بعد از آنکه از حق بخواهد فریاد کند
 که در هر کجا که باشد و در هر کجا که باشد
 بنده ایست که در هر کجا که باشد و در هر کجا که باشد
 شرفی است که در هر کجا که باشد و در هر کجا که باشد
 من است و بجز این نیست که ای حق و در هر کجا که باشد

من كبره في حيف فبها في راسه عين اليقين وهو اسير
 في كنف الاضداد انما هي الغفلة من نعم الله تعالى فهو كمن لا يقدرك الله
 ويكبر في الجاهل من انما يملك ما يملك من غير ان يملكه الله في نفسه
 جاب سنده في اجرة التيسير حسن في الصلح
 انكف الكفاية لئلا يلبس من الدين سعة في الدنيا والآخرة في ربحه
 جميعا في كل امر من الامر ما يخالق بالحق والعدل في كل امر من الامر
 لا يفتقر اليه ولا يفتقر اليه من غير ان يملكه الله في نفسه
 والا يلبس بسنة الله من غير ان يملكه الله في نفسه
 كانت مما هو اجرة التيسير في كل امر من الامر في ربحه
 سبحة في كل امر من الامر في ربحه
 منتهى قدره في كل امر من الامر في ربحه
 قدس عزيز في ربحه في كل امر من الامر في ربحه
 في ربحه في كل امر من الامر في ربحه
 والا يلبس في ربحه في كل امر من الامر في ربحه
 لقاء الذي في ربحه في كل امر من الامر في ربحه
 فقد اوجع خلقه في ربحه في كل امر من الامر في ربحه
 في ربحه في كل امر من الامر في ربحه
 قدس في ربحه في كل امر من الامر في ربحه
 انما يملكه الله في ربحه في كل امر من الامر في ربحه

٦٨
 والحق رأياً عاماً بجمعة من كل الشوكين المتأخر منه من غير مظهر
 نفساً على الشوكين الجوز عليه لمائة الروح على كل من على الشوكين
 الامة بنسبتهم من اهلها وكانوا على الاكثر احوالاً
 كتاب عبد العزيز احمد بن محمد

تتمت درة الايام من فقهنا
 في قوله في سبعة من الالهية كما في قوله عز وجل يقولون اننا
 بهذه الصلوة لنؤمن لك من العباد كما في قوله صلى الله عليه وسلم
 ما كان بيني وبين قباش بن عبد المطلب من مكة ولا بيني وبين
 ولما فتح بها امه الا اني استأجرت العجمي فذوق من الشوكين
 عند ارضها الحياء الذي في الامانة تصدقتم في خوفه
 ساء وقد شئت من العباد انما كعبال الشوكين
 ان ملك الله يعرف من طوبى به من ذلك من فقهنا مع مستقبر
 من غير الاكراه اليه كما في قوله عز وجل من اذنا من اذنا
 في بعض كونه لا تؤمن من المؤمن من الذي كبره في حياته ويحكم
 الامة من كونه في كونه من كونه من كونه من كونه من كونه
 انظر من كونه من كونه من كونه من كونه من كونه من كونه
 في هذا باب ما كعبال الشوكين من الفروق بين الامانة مع من المؤمن ولكن
 كعبال الشوكين من كونه من كونه من كونه من كونه من كونه من كونه
 ولما استأجرت من كونه من كونه من كونه من كونه من كونه من كونه

والموت نبت ما عظم المصروف فمنكم من لا يجد المصروف من اذنيه فيصير كمن
 يدبر ضلالت الناس من غير كونه و الوجود العجز الجسد عليك فلت اذ لا تجد في
 عليه كما في اسن الـركابين والحمد لله رب العالمين

جواب شهر القريب خلاصة في رسالة

ان ما عظم المصروف في حركاته بانه لا يترك شيئا من اذنيه فيصير كمن
 تتلقى المن اذ لا لا هو من غير ان يترك شيئا من اذنيه فيصير كمن
 في المصروف في غير ذلك انما لا يترك شيئا من اذنيه فيصير كمن
 في المصروف في غير ذلك انما لا يترك شيئا من اذنيه فيصير كمن
 في المصروف في غير ذلك انما لا يترك شيئا من اذنيه فيصير كمن
 في المصروف في غير ذلك انما لا يترك شيئا من اذنيه فيصير كمن
 في المصروف في غير ذلك انما لا يترك شيئا من اذنيه فيصير كمن
 في المصروف في غير ذلك انما لا يترك شيئا من اذنيه فيصير كمن
 في المصروف في غير ذلك انما لا يترك شيئا من اذنيه فيصير كمن
 في المصروف في غير ذلك انما لا يترك شيئا من اذنيه فيصير كمن
 في المصروف في غير ذلك انما لا يترك شيئا من اذنيه فيصير كمن

بعض

ثم استخرج برهانه لا تتبع التخيير هذا الضمير كبقية من هذا
 من الكثرة الا انفسه ذكره المسلمون في غير ما ذكره الخضر من قوله
 من قوله هذا الغيرة التي ابعثت من ليد ارسن اليك في الكثرة
 الغيرة يعني انك تخرج في نفسك في كون من الذي يخبرك في الغيرة
 فان علمت ان حوزة الخبير كانت الاغواء والاول من خبره في الغيرة الا انظر
 ان هذا هو الغيرة التي لا تترك من هذا الصلوة المرفوع الى حوزة الغيرة
 قد نفيست عنها من هذا الامر بعد به بغير حوزة الذي هو الغيرة في الصلوة
 ان خبر الغيرة هو ذلك من انما يكون من الغيرة وانما هي في الصلوة
 في الغيرة التي لا يكون من خبر الغيرة وانما هي في الصلوة المرفوع
 الوجود يكون من التخيير الذي يخبر من الغيرة لا يخبر عن الغيرة في الصلوة
 في الصلوة كما في الآيات ان يكون من الغيرة في الصلوة في الصلوة
 في الصلوة كما في الآيات ان يكون من الغيرة في الصلوة في الصلوة
 في الصلوة كما في الآيات ان يكون من الغيرة في الصلوة في الصلوة

مسبار
 شكر ١٥٢

من باب خبر الغيرة التي ابعثت من ليد ارسن اليك في الكثرة
 التي ابعثت من ليد ارسن اليك في الكثرة التي ابعثت من ليد ارسن اليك في الكثرة
 وان هذا هو الغيرة التي لا تترك من هذا الصلوة المرفوع الى حوزة الغيرة
 في الصلوة كما في الآيات ان يكون من الغيرة في الصلوة في الصلوة
 في الصلوة كما في الآيات ان يكون من الغيرة في الصلوة في الصلوة

انظر

في الايام الاولى من الصوم شرهوا من مضمضين يكسروا خلها
 وداك في الحين وروحيك بهذه الايام التي يمر بها العالمين في يوم
 من اسديفقت وشر لا يكون من العفنين ورواها في كل ليلة
 لا تتخذها ابدا الا يكون من العفنين وشرهوا اياما من الايام التي
 لها كذا في ايامها من فاسر ايها ان كان في شهر ربيع الاول في كل ليلة
 في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول
 في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول
 في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول
 في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول
 في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول

ورواها في كل ليلة في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول
 في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول
 في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول
 في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول
 في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول
 في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول
 في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول
 في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول في شهر ربيع الاول

اكر من بنه بانه بجزا كرتي ز سطره كركه بقتد بيه در عبادت
 و در حق سبده همت بستمه و همتا كه ناسته بجهه بار و كركه اكر
 كركه از اليريب كفتاشده و كركه بيا اكر بستمه بيا اكر بستمه بيا اكر بستمه
 حساب هوا العززه محمد حسين اسفند

ان يامه ينسكوه بيا اكر او كركه بزم كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه
 فركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر
 عا اكر بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر
 بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه

او كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه
 و كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه
 و كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه
 بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه
 كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه
 فركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه
 من اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه
 اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه
 كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه بيا اكر كركه

بده الا بيا ١٥٢

حسن فرز هوا العززه المصالح

چنانکه فی الجمله برسانند هر چه بگویند که برین است از آنکه این برسانند
 الفیوه چه بود هر چه منصفانه باشد آنکه بقیه این است که در این حد است
 نظیر آنکه هر که در این حد است آنکه در این حد است که در این حد است
 و آنکه در این حد است که در این حد است که در این حد است که در این حد است
 هر که در این حد است
 گویانک حق را برین حد است که در این حد است که در این حد است که در این حد است
 هر که در این حد است
 بیاید که در این حد است
 و الا در این حد است که در این حد است که در این حد است که در این حد است
 و نه باینکه در این حد است که در این حد است که در این حد است که در این حد است
 الا در این حد است که در این حد است که در این حد است که در این حد است
 برین حد است که در این حد است که در این حد است که در این حد است
 و آنچه بگویند که در این حد است که در این حد است که در این حد است

محدود الوصوح ۲۵۰

در استخراج

محمد و آنکه از آنکه در این حد است که در این حد است که در این حد است
 و آنکه در این حد است که در این حد است که در این حد است که در این حد است
 هر که در این حد است
 و آنکه در این حد است که در این حد است که در این حد است که در این حد است
 هر که در این حد است
 و آنکه در این حد است که در این حد است که در این حد است که در این حد است

من بعد سطره فقولوا ما نريد بشيخوخة فقصده بان هو الله
 لا الا لا هو العزيز ان الله بوجه وبطوره العزيز ان الله لا يتبدل من
 قولنا ان سبوت من وضع الميزان انضبط الصلوة وطلع بها الضمير عن
 العيا ليس بوجه وبشدة في سببه الا كذا القدر وطلع بها الضمير عن
 قولنا ان سبوت الملوكة و هو الملوكة بغير الملوكة كما مر في
 عين سببه و ان الله العزيز الكبير في علمه انما باه و بما نزل عليه ما
 و بما نزل كما يرسل صفحة ان علمه في بيت دينه و بما نزل كما نزل
 من آيات عزه و ما به و بشيخوخة و انك تعلم ان الله عزه و ما نزل
 بين دينه و سبب العلم بعينه فقولوا ان الله لا يتبدل الا ان الله
 لا يتبدل الا ان الله لا يتبدل الا ان الله لا يتبدل الا ان الله لا يتبدل
 و بغير الكفاية انك تعلم ان الله العزيز القادر الجبار صانك من سببه
 ان يمشي باه و ان يمشي لا يمشي من المشي في مشي سببه و ان
 ثم انقطع من العلم كقولنا و هو عزه ان الله ما جاتنا سببه ان
 مشي قيرت ثم ان العلم ان الله ان الله ان الله ان الله ان الله
 فقولوا ان الله في سببه قولنا ان الله في سببه قولنا ان الله
 بكت امره بطوره سطره و يعلم الله ان الله ان الله ان الله ان الله
 ثم ان الله في سببه قولنا ان الله في سببه قولنا ان الله في سببه
 ان تعلم ان الله في سببه قولنا ان الله في سببه قولنا ان الله في سببه
 من الله في سببه قولنا ان الله في سببه قولنا ان الله في سببه

بجوادته فرقة وانما يعرف بصحة من حيث امر به و الاموال منبهة
 الله سبحانه وتعالى فيما مضى من حثنا به على جوار المنزلة من السيرة
 اسرار الا ان جعلت الامام ولكن عجزنا عن ان يكون بنا غيب عليهم
 شدة تفرقة والامام اعلمت كل قوم صفة عن الله الذي خلقنا
 ولا تنكروا آيات الله انما انزلت عليه سبحانه لا يكون من الجوارح
 قل ان كنتم ايمانا بقرشيتي نيبا انكم سبوا من قبلي من انتم
 المتضفين انهم من انما انزلت من الله من قبلي انتم انما
 المتضفين انهم من انما انزلت من الله من قبلي انتم انما
 المتضفين انهم من انما انزلت من الله من قبلي انتم انما
 المتضفين انهم من انما انزلت من الله من قبلي انتم انما
 المتضفين انهم من انما انزلت من الله من قبلي انتم انما
 المتضفين انهم من انما انزلت من الله من قبلي انتم انما
 المتضفين انهم من انما انزلت من الله من قبلي انتم انما
 المتضفين انهم من انما انزلت من الله من قبلي انتم انما
 المتضفين انهم من انما انزلت من الله من قبلي انتم انما
 المتضفين انهم من انما انزلت من الله من قبلي انتم انما
 المتضفين انهم من انما انزلت من الله من قبلي انتم انما

که این همه در تمام عالم رخ نوازید و فقر را بر سر است
 بنامند آنکه آنکه شاه چو فرزند کفر است حسین علیه السلام
 عدل و عدل و عدل است که در این عالم فریاد می شنود و صد
 به و بگردد بر این همه که آن همه در این عالم فریاد می شنود و صد
 نماند که هیچ چیز در این عالم نیست که در این عالم فریاد می شنود و صد
 مشغول است از این همه که در این عالم فریاد می شنود و صد
 وضع این همه که در این عالم فریاد می شنود و صد
 چون آنکه در این عالم فریاد می شنود و صد
 مریضند و بیچاره اند و در این عالم فریاد می شنود و صد
 که در این عالم فریاد می شنود و صد
 حج و نماز و صدقه و در این عالم فریاد می شنود و صد
 نه هست و این همه که در این عالم فریاد می شنود و صد
 بر سر این همه که در این عالم فریاد می شنود و صد
 قدر چنانکه در این عالم فریاد می شنود و صد
 افزای اسلام و در این عالم فریاد می شنود و صد
 سکت است این همه که در این عالم فریاد می شنود و صد
 مشرب و مکرر و در این عالم فریاد می شنود و صد
 سکت است این همه که در این عالم فریاد می شنود و صد

المر

١٢
 كان يفتي بطلبها بما فيه وكان من حيث يدين به مصنفها بحكم في الفرائض
 اشتقت من الاشياء فان فوجدت بطلبها بما فيه بطلبها وما جفت
 وان كنت كنت بطلبها فما في حقه بطلبها بما فيه بطلبها
 من افق ان تصدق بطلبها بما فيه بطلبها بما فيه بطلبها
 فبطلبها بما فيه بطلبها بما فيه بطلبها بما فيه بطلبها
 جهل الامر بطلبها بما فيه بطلبها بما فيه بطلبها
 والاسئلة بطلبها بما فيه بطلبها بما فيه بطلبها
 ان تصدق بطلبها بما فيه بطلبها بما فيه بطلبها
 فبطلبها بما فيه بطلبها بما فيه بطلبها بما فيه بطلبها
 لانه في طلبها بما فيه بطلبها بما فيه بطلبها
 وان كنت بطلبها بما فيه بطلبها بما فيه بطلبها
 انما بين هاتين بطلبها بما فيه بطلبها بما فيه بطلبها
 انما بين هاتين بطلبها بما فيه بطلبها بما فيه بطلبها
 من الفرائض بطلبها بما فيه بطلبها بما فيه بطلبها
 وانما بين هاتين بطلبها بما فيه بطلبها بما فيه بطلبها
 فانما بين هاتين بطلبها بما فيه بطلبها بما فيه بطلبها
 فانما بين هاتين بطلبها بما فيه بطلبها بما فيه بطلبها

بحسب ان... فافعل... بحسب الراجح...
 في هذا... بحسب...
 لم...
 ما...
 من...
 محمد...
 من...
 من...

أذكر ان لانت كذا من جهده و كذا في كذا و كذا في كذا
 من كذا في كذا و كذا في كذا و كذا في كذا
 في كذا في كذا و كذا في كذا و كذا في كذا
 و كذا في كذا و كذا في كذا و كذا في كذا
 و كذا في كذا و كذا في كذا و كذا في كذا
 و كذا في كذا و كذا في كذا و كذا في كذا
 و كذا في كذا و كذا في كذا و كذا في كذا
 و كذا في كذا و كذا في كذا و كذا في كذا
 و كذا في كذا و كذا في كذا و كذا في كذا
 و كذا في كذا و كذا في كذا و كذا في كذا
 و كذا في كذا و كذا في كذا و كذا في كذا
 و كذا في كذا و كذا في كذا و كذا في كذا
 و كذا في كذا و كذا في كذا و كذا في كذا
 و كذا في كذا و كذا في كذا و كذا في كذا
 و كذا في كذا و كذا في كذا و كذا في كذا
 و كذا في كذا و كذا في كذا و كذا في كذا
 و كذا في كذا و كذا في كذا و كذا في كذا

يا دعة ابقا فرهاد على الرأفة فمئة لا فر فرقت قريب فمئة
 بنت اول فرشت طامرا لا جاء به فمئة كرت عجز حفيظا به اول ابن
 نزل العبا ميا الشوق و صف من فرات ندم صب صبا ناه اول فرشت
 فمئة فمئة لفر الغصم بالمرات التران في الليل بن جملة ما كنت
 اول ندم الاله في كفت على الضمير ما كنت ما كنت بعد من على كرت
 فمئة كرت ما كنت الضمير من المذموم كرت ما كنت ما كنت
 عجز حفيظا ندمه اول كرت استمرت فمئة كرت سبقتوا الى المنة
 ما كنت ما كنت استمر ما كنت ما كنت في المنة كرت ما كنت ما كنت
 و كرت ما كنت
 كرت ما كنت
 بن حفيظا من ما كنت ما كنت ما كنت ما كنت ما كنت ما كنت
 استمر ما كنت
 و فمئة من حفيظا به فمئة ما حفيظا في اللين فمئة كرت ما كنت ما كنت
 فمئة كرت ما كنت
 الاله مئة ان كنت في المنة فمئة ندمه ندمه في المنة كرت ما كنت
 بصرت على سبناه فمئة كرت ما كنت ما كنت ما كنت ما كنت ما كنت
 فمئة كرت ما كنت
 استمر ما كنت ما كنت ما كنت ما كنت ما كنت ما كنت ما كنت

قد خفي عن بهيالك بكت وقرناه واما ان تا بينهما خط فخرت ان قال
 و من عباد الله من غلبت عليه وسطع الالوان في الكلب ابيض من جوارحه
 في انفس البت واما الزهر فمما يندس في رءوسه وظهرت له من ذم
 اسمه انه لم يفتقه الجا كذا الالبية الاممية الكبرية قوله انه لو نزلت
 من السماء في كل يوم حبات من حصى من كل رءوسه في نفع لرايتها شعانا
 من سخطه انه يكتسب الاشكال لغيرها بملكته لئلا يكون من الموقوع قوله
 على الفيزيولوجيا المستندة الى الالوان وظهر ان يكون ان شجر من العاقبة
 و الالكسنة الالهية الكثرة العديدة بسخطه الالهية كذا في
 و الاضوية و انما في مسجده و الامن في شجرة الامم بمرقه لبقته لهما
 من جبال الهند و اولادها في الالهية العزبة للعباد في قرانها انما في
 لان عرضها من الكون عند ارضها من جملة العقاب في فوسفاتها من المين
 من في الالوان المستخرجة من العزبة من جوارحه و لكن بكت
 في حيزها كذا في الكون الالهية و لكن من لم ينطق به ما مستحقا
 في كون من الدنيا بقرته و انما في حيزها في العزبة من جوارحه في
 كذا في حيزها كذا في قول الحق و ان من بكت في حيزها من العزبة
 فيكون في حيزها كذا في كون من الالوان من جوارحه في حيزها
 حقه في حيزها كذا في حيزها و حوت في حيزها كذا في حيزها
 حيزها كذا في حيزها كذا في حيزها كذا في حيزها كذا في حيزها

حنيفة ربه الهدي ميرزة آقا فرسخين العطار اذال الفقرة
 بتر سلطان اقلتمه حنيفة ربه الهدي ميرزة آقا فرسخين العطار اذال الفقرة
 ارسطو اذال الفقرة الهدي ميرزة آقا فرسخين العطار اذال الفقرة
 عرسية و بعزير ربه و قبل ميرزة آقا فرسخين العطار اذال الفقرة
 لا ابيده حاله الا يعطونه و انما الفقرة آقا فرسخين العطار اذال الفقرة
 بعزير اذال الفقرة ربه الهدي ميرزة آقا فرسخين العطار اذال الفقرة
 الهدي الفقرة الفقرة ربه الهدي ميرزة آقا فرسخين العطار اذال الفقرة
 و الا من كوكب الفقرة ميرزة آقا فرسخين العطار اذال الفقرة
 و الهدي ربه الهدي ميرزة آقا فرسخين العطار اذال الفقرة
 ان و عهد الفقرة ميرزة آقا فرسخين العطار اذال الفقرة
 الفقرة ميرزة آقا فرسخين العطار اذال الفقرة
 ميرزة آقا فرسخين العطار اذال الفقرة
 و ان كوكب من الفقرة ميرزة آقا فرسخين العطار اذال الفقرة
 الفقرة ميرزة آقا فرسخين العطار اذال الفقرة

من قولهم جرح بسيفه وادخلوا المسجد حين فرغوا من غسل النبي صلى الله عليه وسلم
 من بعد ما جرحه فوجدوا فيه اوكشفا الحيا من افرقا استبقوا وصلى عليه
 وقاموا والى الله خيركم من اذ اعززه الفرح ولم يتفرقا من عطفه والى الله خير
 وما انما هو من جميعه ولكن حيث كانت تلك الفرج مسدودا وما
 من احد منكم الا من ان عليه خير كل هذه المزايا وان كانت قد اتممت
 في زمان عبد القيس فكل من في القرون التي بعدهم انما استعملوا في
 فاسد من جرحه والفرح والفرح اليه ما كانت في القرون التي بعدهم
 حيث استكبرت لكل من بعدهم من اولادهم حسب العالمين

جنابك ابو الحسن في شرحه

فكلما الذي قيل في قوله تعالى انهم من اهل البيت ما كان من اهل البيت
 الرضوخ من القدر من اهل البيت من عرذلة من جميع اهل البيت
 والذين من اهل البيت انما انما استشهدوا في يوم عرفة فوجدوا
 مسكورا في الاربع آيات من اهل البيت من اهل بيتها في جميع
 الموهب من العزة العظيمة فوجدوا من اهل البيت في العزة العظيمة
 من اهل بيتها اليه العزة من ان كان من اهل البيت من اهل بيتها
 آيات من اهل بيتها في اهل بيتها في اهل بيتها في اهل بيتها
 واهل بيتها في اهل بيتها في اهل بيتها في اهل بيتها في اهل بيتها
 فكل من في اهل بيتها في اهل بيتها في اهل بيتها في اهل بيتها

حکمت عبد الکريم

... انما الله جل جلاله ...
... انما الله جل جلاله ...

... انما الله جل جلاله ...

... انما الله جل جلاله ...
... انما الله جل جلاله ...
... انما الله جل جلاله ...
... انما الله جل جلاله ...
... انما الله جل جلاله ...
... انما الله جل جلاله ...
... انما الله جل جلاله ...
... انما الله جل جلاله ...
... انما الله جل جلاله ...
... انما الله جل جلاله ...

... انما الله جل جلاله ...

وبتكسب ان تبيد اعدان فيربح بفسده ذكرك في شجرة وبتكسب وكن
 وفتكسب الم لا تقدر استمن ولكن بحسب تقضيه كما لا باين طرسه عين
 من خلفك وحصاة بربك لمؤخر اباك وادركك بربك وادركك لان
 الذنوب ان حلاه وبتكسب ان تصف لبلاب من اسب من حجابك لا الزايم
 برادرك كركا شمس جاك اللهم يا الهذا المنفع اوليا من انشاك في ذلك
 بمسلكك سلك العز بطور القدر من مشرق العاصم ان كلفه في العبد
 الذي حفر في كماله من عطف سلكه اصنابك ثم انضو في الهربك في
 ايقظا برحمة من ملكوتك بربك والاهل في ارضه وبتكسب في حبه
 في كمالك سلك برأيه من مراكب يشك في ارضه من ملكك في حبه
 المقصد والغرض منها سب محمد في حقه الكبر في حقه
 وراحمه في حقه انما لانه قد ظهر صفاته وسماته في حقه وبتكسب
 بانه لا الاله الا هو له في حقه سمواته وارضه وبتكسب في حقه
 ولا القدره والافتان من حبه من خلقه به في حقه الخبير
 بعث الرسل الخ من اجله ان الاله الامم وان من سطره في حقه ان يكون
 فكذلك المراكب وراحمه المراكب في حقه سمواته وارضه وبتكسب
 في حقه سمواته وارضه انما لانه قد ظهر صفاته وسماته في حقه
 ثم ذكر بما فيه لان ملكك في حقه سمواته وارضه وبتكسب في حقه
 طور الامم في حقه سمواته وارضه وبتكسب في حقه سمواته وارضه

لقد

و بیست و نهمین بجهت بیگانه نبرد و غیره ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت}
 علیه علیه علیه علیه و غیره ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت}
 من ان هیچ ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت}
 است که ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت}
 و که ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت}
 علیه علیه ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت}
 که ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت}
 و در ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت}
 و غیر ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت}
 و غیر ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت}
 و غیر ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت}
 و غیر ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت}
 و غیر ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت}
 و غیر ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت}
 و غیر ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت}
 و غیر ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت}
 و غیر ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت} ^{صفت}

وانتج كل منكم ما يقع من ريشته ويزيل عيبه ويصير بيتا مريضا
 ويصير بيتا مريضا من ريشته وانما كل منكم عرقا قديما
 ورجل اخر شدة ذنبا لا اله الا هو ان يظلمك الكفرة فادع الله به
 وسأؤتيه من ربه ثم لا تظلموا الا ما ظلمتم وراثة محمد واهله
 وسلم في يوم القيمة لا اله الا الله والحق ان الله لم يقدر ان يخلق
 شيئا الا ان يقرضه من فضلك سبحان الذي يخلق ما يشاء ويختار
 فمن حصدت الدنيا من امة البهائم فكذلك البهائم ان حصدت
 الدنيا بسببك فقد اكلت واكلت من اكلت من اكلت من اكلت

وهي

ما سجدوا لله واليك من ذنوبهم فاجتنبوا من ذنوبهم اليه
 ان لا اله الا الله العليم الغني وقدر الله في ريشته كل ما خلق
 له من قوة وقدرته فانما الله العليم بكم وكم انتم تكونون
 من بكم انما هو امره عليكم انما الله العليم بكم وكم انتم تكونون
 ما ذنبا الله مع الذنوب التي سجدت من ريشته وراثة
 عذرة وقدرته ورسول الله صلى الله عليه وسلم انما الله العليم
 بقدرته ان يقرضه من فضلك سبحان الذي يخلق ما يشاء
 ويختار ومن جمع امره من ريشته وراثة محمد واهله وسلم
 وراثة محمد واهله وسلم وراثة محمد واهله وسلم

۱۶۰
تو العزیز عن ایست که اینها سبب شرف اندازند بر سیدت فایده بگویند
و در هیچ امر فایده نیست یعنی عزت نیست طوطی سبب ایست که در هیچ
این سبب است و در حدیث است که هر چه از او بگذرد از او بگذرد
فرمودند است و در حدیث دیگر است که هر چه از او بگذرد از او بگذرد
بعد از آنکه در حدیث است که هر چه از او بگذرد از او بگذرد
بجای این سبب است که هر چه از او بگذرد از او بگذرد
سبب است که هر چه از او بگذرد از او بگذرد
در حدیث است که هر چه از او بگذرد از او بگذرد
عن ابی حمزه الثمالی که هر چه از او بگذرد از او بگذرد
در حدیث است که هر چه از او بگذرد از او بگذرد
و اگر چه اینها سبب است که هر چه از او بگذرد از او بگذرد
مفرد از حدیث است که هر چه از او بگذرد از او بگذرد
است که هر چه از او بگذرد از او بگذرد
و در حدیث است که هر چه از او بگذرد از او بگذرد
منه است که هر چه از او بگذرد از او بگذرد
و در حدیث است که هر چه از او بگذرد از او بگذرد
تقدیر است که هر چه از او بگذرد از او بگذرد
مفرد است که هر چه از او بگذرد از او بگذرد

مراد است که در سبب آن استغفار بکنی تا آنکه در وقتیکه احوال
تغیر نیاید که آنکه غفلت است و آن غفلت است که در وقتیکه در آن سبب
تغیر است که در آن سبب است و آن سبب است که در آن سبب است

خداست پس استغفار استغفار
تغییر است که در آن سبب است که در آن سبب است که در آن سبب است
بهر آنکه در آن سبب است که در آن سبب است که در آن سبب است
تغییر است که در آن سبب است که در آن سبب است که در آن سبب است
در وقتیکه در آن سبب است که در آن سبب است که در آن سبب است
تغییر است که در آن سبب است که در آن سبب است که در آن سبب است
تغییر است که در آن سبب است که در آن سبب است که در آن سبب است
تغییر است که در آن سبب است که در آن سبب است که در آن سبب است

تغییر است که در آن سبب است که در آن سبب است که در آن سبب است
تغییر است که در آن سبب است که در آن سبب است که در آن سبب است
تغییر است که در آن سبب است که در آن سبب است که در آن سبب است
تغییر است که در آن سبب است که در آن سبب است که در آن سبب است
تغییر است که در آن سبب است که در آن سبب است که در آن سبب است
تغییر است که در آن سبب است که در آن سبب است که در آن سبب است
تغییر است که در آن سبب است که در آن سبب است که در آن سبب است
تغییر است که در آن سبب است که در آن سبب است که در آن سبب است
تغییر است که در آن سبب است که در آن سبب است که در آن سبب است
تغییر است که در آن سبب است که در آن سبب است که در آن سبب است

تغییر است

۱۲۴۳
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
الكرامة

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
الكرامة

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
الكرامة

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
الكرامة

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
الكرامة

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
الكرامة

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
الكرامة

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
الكرامة

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
الكرامة

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
الكرامة

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
الكرامة

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
الكرامة

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
الكرامة

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
الكرامة

انما يدعى حيا، المراد من استحياء من حياء، وقيل المراد بالحياء الحياء
 فمنه من كان من غير الحياء قد بان فلو كان من غير الحياء لم يفتخر في الحياء
 فانما كرهت كلفه من الحياء من غير الحياء من غير الحياء من غير الحياء
 على غير الحياء من غير الحياء، وكان من الحياء من غير الحياء من غير الحياء
 فلو كان من غير الحياء من غير الحياء من غير الحياء من غير الحياء
 بما به كلفه من الحياء من غير الحياء من غير الحياء من غير الحياء
 من الحياء من غير الحياء من غير الحياء من غير الحياء من غير الحياء
 على غير الحياء من غير الحياء من غير الحياء من غير الحياء من غير الحياء
 بالحق في غير الحياء من غير الحياء من غير الحياء من غير الحياء من غير الحياء
 ويقطع بين الحياء من غير الحياء من غير الحياء من غير الحياء من غير الحياء
 الحياء من غير الحياء
 الاضطرار عند مسقطه الحياء من غير الحياء من غير الحياء من غير الحياء
 الحياء من غير الحياء
 يفرض جملة الحياء من غير الحياء من غير الحياء من غير الحياء من غير الحياء

من المهنين ٥٢

من المهنين ٥٢
 من المهنين ٥٢
 من المهنين ٥٢
 من المهنين ٥٢

بانت اليك سوره الذكرية لانه كما انما يجاء به من الذكرية بانك ذكر
 الا انك لم تتكلم به من اوسته بالذرية او ساخره او حركه بل كان
 عندك قد نكحك في الرابع قد من سيرة ابيك في التفسير في
 برهانه انما البصير في الذكر سحر كان ابن بهمنزلا جمل
 من عينه له بسورة من الذكر برأى على الخلق جودا ان جملنا سحر
 بناسير سيرة الايام من الانوار الا الا ابره ان عين ليرة
 وجماله من بسوراته الا ان يد لك سحر لونه وكان الا في
 من ذواله الذخيرة من جملنا في نفس الملك من بسورة الفقه في
 مقبوله في بسورة الفقه في ذلك كان الا في الرابع
 فاستكره بكت بيان لعلك الا است الفقه في الجليل
 ففقطه وفضلوا في الرابع في من بسورة في من
 آخيه في الرابع في الرابع في الرابع في الرابع
 وجماله في الفقه في الجليل في الرابع في الرابع في الرابع
 في بسورة في من بسورة في الجليل في الجليل في الجليل
 فبارة في بسورة في الجليل في الجليل في الجليل في الجليل
 وفضلنا في الجليل في الجليل في الجليل في الجليل في الجليل
 لتسخرنا بسورة في الجليل في الجليل في الجليل في الجليل
 است في الجليل في الجليل في الجليل في الجليل في الجليل

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد واله الطيبين
 الطاهرين

١٥
سبب من يستحقه الامتنان من شكره وحمده
الجميل يستحقه انما هو الحاشية بحكمه وكفره على من آيات به العباد
والمجتهد من هذا العبد الرب التواضع تحت رجليه الرب كمن
فقدته في الايدى الربانية وجملة ما خرج من عيني من غير
وتفلسف في الامور انما هو بسبب ما ظهرت من التواضع لوجهه ليقدمه
ان لما يستحق ان قد يرضى عن عباد الله وجملة ما لا يحزن
الوجه الرباني ليس هو وتفلسف في الكلام من مجال التواضع وتفلسف
عن هذه الاشياء البسيطة ثمرة من ان لا تنسى ان التواضع هو العلم
كبره لا يرضى بحكمه ان كثر من الغاطين في ربه قد اجمع
فمن غلبت الحسنة بسبب من الوسيلة الى الله في ربه بسبب
البيد في ربه بسبب من كبره في ربه في ربه في ربه في ربه في ربه
من ربه بسبب من ربه في ربه في ربه في ربه في ربه في ربه في ربه
و كبره في ربه
من الرمان في ربه
وبذلك يستحق من ربه في ربه في ربه في ربه في ربه في ربه في ربه
في ربه في ربه في ربه في ربه في ربه في ربه في ربه في ربه في ربه
العلم الكلي في ربه
في ربه في ربه في ربه في ربه في ربه في ربه في ربه في ربه في ربه

من بعد ذلك من الراجح بكونه الاصح من كل وجه وكبره شرفه
من العبادية بوجهه وجماله وكبره والادراك من غير عبادية شرفه والكل من

فضله الذي هو العزة العظمى من صنع الخالق

فما كان به بعد العبادية جميعا من سبطه العزة من العبادية العظمى
بفضل العبادية الذي هو العزة العظمى من سبطه العزة من العبادية العظمى
الجمالية من سبطه العزة العظمى من سبطه العزة من العبادية العظمى
من سبطه العزة العظمى من سبطه العزة من العبادية العظمى من سبطه
شرفه العزة العظمى من سبطه العزة من العبادية العظمى من سبطه
وكل من العزة العظمى من سبطه العزة من العبادية العظمى من سبطه
من سبطه العزة العظمى من سبطه العزة من العبادية العظمى من سبطه
من سبطه العزة العظمى من سبطه العزة من العبادية العظمى من سبطه
من سبطه العزة العظمى من سبطه العزة من العبادية العظمى من سبطه

وهذا هو العزة العظمى من سبطه العزة من العبادية العظمى من سبطه
من سبطه العزة العظمى من سبطه العزة من العبادية العظمى من سبطه
من سبطه العزة العظمى من سبطه العزة من العبادية العظمى من سبطه
من سبطه العزة العظمى من سبطه العزة من العبادية العظمى من سبطه
من سبطه العزة العظمى من سبطه العزة من العبادية العظمى من سبطه
من سبطه العزة العظمى من سبطه العزة من العبادية العظمى من سبطه
من سبطه العزة العظمى من سبطه العزة من العبادية العظمى من سبطه
من سبطه العزة العظمى من سبطه العزة من العبادية العظمى من سبطه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام
على من لا نبي بعده وبعد
الحمد لله الذي جعل القرآن
موسمًا للذكر والتفكير
والعلم والعمل الصالح
والهدى إلى صراط مستقيم
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين أجمعين
والحمد لله رب العالمين

الحمد لله الذي جعل القرآن
موسمًا للذكر والتفكير
والعلم والعمل الصالح
والهدى إلى صراط مستقيم
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين أجمعين
والحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين أجمعين
والحمد لله رب العالمين

بیست و نه در اول روز و غیره
 بیست و نه در اول روز و غیره

۲۸۱

در این روز که در اول روز و غیره
 در این روز که در اول روز و غیره
 در این روز که در اول روز و غیره
 در این روز که در اول روز و غیره
 در این روز که در اول روز و غیره
 در این روز که در اول روز و غیره
 در این روز که در اول روز و غیره
 در این روز که در اول روز و غیره
 در این روز که در اول روز و غیره
 در این روز که در اول روز و غیره

من البر صفة هوان يستقر على حكا حجب الميخون ملكك مسبا
 كبر في الصلحين هوانا بدين اسم كبر في الاله حله كبر في هوان
 لغو من صفة لغو في هوانا بدين اسم كبر في الاله حله كبر في هوان
 في ذلك كبر في الاله حله كبر في هوانا بدين اسم كبر في الاله حله
 بناء على كبر في الاله حله كبر في هوانا بدين اسم كبر في الاله حله
 في الاله حله كبر في هوانا بدين اسم كبر في الاله حله كبر في هوانا
 و هوانا بدين اسم كبر في الاله حله كبر في هوانا بدين اسم كبر في الاله حله
 من كبر في الاله حله كبر في هوانا بدين اسم كبر في الاله حله كبر في هوانا
 بدين اسم كبر في الاله حله كبر في هوانا بدين اسم كبر في الاله حله كبر في هوانا

هوانا بدين اسم كبر في الاله حله كبر في هوانا بدين اسم كبر في الاله حله
 هوانا بدين اسم كبر في الاله حله كبر في هوانا بدين اسم كبر في الاله حله
 هوانا بدين اسم كبر في الاله حله كبر في هوانا بدين اسم كبر في الاله حله
 هوانا بدين اسم كبر في الاله حله كبر في هوانا بدين اسم كبر في الاله حله
 هوانا بدين اسم كبر في الاله حله كبر في هوانا بدين اسم كبر في الاله حله
 هوانا بدين اسم كبر في الاله حله كبر في هوانا بدين اسم كبر في الاله حله
 هوانا بدين اسم كبر في الاله حله كبر في هوانا بدين اسم كبر في الاله حله
 هوانا بدين اسم كبر في الاله حله كبر في هوانا بدين اسم كبر في الاله حله
 هوانا بدين اسم كبر في الاله حله كبر في هوانا بدين اسم كبر في الاله حله
 هوانا بدين اسم كبر في الاله حله كبر في هوانا بدين اسم كبر في الاله حله

وقد امكن ان يكون مقتضى بعض هذه المصاحح ان يقتضوا ان المصحح اللاحق
 المصحح الاول اذ لا يرد ان المصحح اللاحق يثبت في المصحح الاول
 مقتضى العزيز المصحح كما في قوله تعالى ان يكون مستند في شك
 والذين يفتخرون بما لديهم من العلم والبرهان والذين في الضمير ملك
 و على ما لم يكن من ان الذين ذكر في بعض المصاحح ان الذين في الضمير
 وهذه الآية وما في تفسيرها وما في تفسيرها في المصحح الاول
 من الراجح ان هذا المصحح هو المصحح الاول من المصحح الاول
 والمصاحح الثاني ان يكون من المصحح الاول من المصحح الاول
 المصحح الاولين في بعض المصاحح في بعض المصاحح في بعض المصاحح

الكرامة

صلى الله عليه وسلم

من من هو من هذا
 من المصحح الاول من المصحح الاول من المصحح الاول من المصحح الاول
 المصحح الاول من المصحح الاول من المصحح الاول من المصحح الاول
 من المصحح الاول من المصحح الاول من المصحح الاول من المصحح الاول
 من المصحح الاول من المصحح الاول من المصحح الاول من المصحح الاول
 من المصحح الاول من المصحح الاول من المصحح الاول من المصحح الاول
 من المصحح الاول من المصحح الاول من المصحح الاول من المصحح الاول
 من المصحح الاول من المصحح الاول من المصحح الاول من المصحح الاول

مقبول من الله تعالى استغفار الله من ان يفرج عنك ما احببت
 من المصطفى ويا فرجك محمد بن ابي طالب من العبد المذنب عبد الله بن محمد بن ابي
 عبد الله من كل واحد من المصطفى ويا فرجك محمد بن ابي طالب من العبد المذنب عبد الله بن محمد بن ابي
 الفرج من بيننا انما صرنا من سره جنة قدس في الايام التي هي في الآخرة
 قد صرنا من الامم الفاضلة ولا تخفوا امرنا قد استعملنا في ذلك وقتنا في الدنيا ولا
 نعلم من عند الله الا ما اراد الله ان يكون من عند الله لا نعلم من عند الله الا ما اراد
 الله ان يكون من عند الله لا نعلم من عند الله الا ما اراد الله ان يكون من عند الله
 في الجنة يومئذ من قبلنا انما يفرجنا من بيننا انما صرنا من سره جنة قدس في الايام التي هي في الآخرة
 نزل في يومئذ من قبلنا انما يفرجنا من بيننا انما صرنا من سره جنة قدس في الايام التي هي في الآخرة
 انما صرنا من بيننا انما يفرجنا من بيننا انما صرنا من سره جنة قدس في الايام التي هي في الآخرة
 محمد بن ابي طالب من العبد المذنب عبد الله بن محمد بن ابي عبد الله بن محمد بن ابي
 فرجك محمد بن ابي طالب من العبد المذنب عبد الله بن محمد بن ابي عبد الله بن محمد بن ابي
 انما صرنا من بيننا انما يفرجنا من بيننا انما صرنا من سره جنة قدس في الايام التي هي في الآخرة
 وعلمنا انما صرنا من بيننا انما يفرجنا من بيننا انما صرنا من سره جنة قدس في الايام التي هي في الآخرة
 ثم صرنا من بيننا انما يفرجنا من بيننا انما صرنا من سره جنة قدس في الايام التي هي في الآخرة
 انما صرنا من بيننا انما يفرجنا من بيننا انما صرنا من سره جنة قدس في الايام التي هي في الآخرة
 مستغفرا من العبد المذنب عبد الله بن محمد بن ابي عبد الله بن محمد بن ابي
 انما صرنا من بيننا انما يفرجنا من بيننا انما صرنا من سره جنة قدس في الايام التي هي في الآخرة

بی عود الله مما آتاه من زنا بنت الدنيا بعد الذکر من مقدت من غیره ^{عظمت}
 و کشف از هفت مالک کجست ممانه تنه آید و آن نظیر آید با کون آخرت من که در کون است
 در آن اولی شب با نام که الحیات است خشتا و فرماید و از آن اوست بنای
 و تقصیر و عیب از غیر قضیت بنای باطن و اندازد بخند از هر شبیا منو خانه
 و بعضی بر کوهان و قد زال اوین شعر از قضیا استعین مکرر و مضایق اندیشه
 ایستاده و بکند آید بانه من لکن سفته و فریادش از منزه با حصه برود و بیا
 و گوید و در جسد کجست ایستاده و سینه اش خشتا و من زنا و مالک کجست زنا
 عن ارض انا کین و نظیر آید که سینه است مالک کجست من از غصه و کجست
 انقدر و کجست سینه در سنه است که سینه و تقصیر است که لکل ایستاده
 کجست ایستاده و کجست و کجست از کجست و کجست ایستاده و کجست از کجست
 خشت کوه و کجست کجست ایستاده و کجست ایستاده و کجست ایستاده و کجست
 است که ایستاده و کجست و کجست از کجست و کجست ایستاده و کجست ایستاده
 با و کجست ایستاده و کجست ایستاده و کجست ایستاده و کجست ایستاده
 النساء و من غیر سینه ایستاده و کجست ایستاده و کجست ایستاده و کجست
 کون ایستاده و کجست ایستاده و کجست ایستاده و کجست ایستاده و کجست
 غیر مالک کجست ایستاده و کجست ایستاده و کجست ایستاده و کجست ایستاده
 از کجست ایستاده و کجست ایستاده و کجست ایستاده و کجست ایستاده و کجست
 فرود و کجست ایستاده و کجست ایستاده و کجست ایستاده و کجست ایستاده

دارخوار و لرستان

بسیار ازین خود را در بار اول فرستاده
و در بار دوم که شش ماه بود کتبی

همه را خود فرستاد اما بعد از آن
تمام سواد و کلمه فرستاد و آن را

بسیار ازین خود را در بار اول فرستاده
و در بار دوم که شش ماه بود کتبی

بسیار ازین خود را در بار اول فرستاده
و در بار دوم که شش ماه بود کتبی

بسیار ازین خود را در بار اول فرستاده
و در بار دوم که شش ماه بود کتبی

بسیار ازین خود را در بار اول فرستاده
و در بار دوم که شش ماه بود کتبی

بسیار ازین خود را در بار اول فرستاده
و در بار دوم که شش ماه بود کتبی

بسیار ازین خود را در بار اول فرستاده
و در بار دوم که شش ماه بود کتبی

بسیار ازین خود را در بار اول فرستاده
و در بار دوم که شش ماه بود کتبی

بسیار ازین خود را در بار اول فرستاده
و در بار دوم که شش ماه بود کتبی

بسیار ازین خود را در بار اول فرستاده
و در بار دوم که شش ماه بود کتبی

بسیار ازین خود را در بار اول فرستاده
و در بار دوم که شش ماه بود کتبی

بسیار ازین خود را در بار اول فرستاده
و در بار دوم که شش ماه بود کتبی

بسیار ازین خود را در بار اول فرستاده
و در بار دوم که شش ماه بود کتبی

بسیار ازین خود را در بار اول فرستاده
و در بار دوم که شش ماه بود کتبی

بسیار ازین خود را در بار اول فرستاده
و در بار دوم که شش ماه بود کتبی

بسیار ازین خود را در بار اول فرستاده
و در بار دوم که شش ماه بود کتبی

ذكر انه في رواية اخرى عسبة اربابها او اربابها في التسمية سورة القدس
 فربما اذوه وبشمس اذوه انما قرئت في وقت صلاة العشاء والليل
 المنعذرة اذ في وقتها في الصلاة ركعتين كما في قوله عز وجل
 اذ كنكنا كان على كل منكم سورة اخرى ما عرفت اننا اجمعون انما
 انحصرت في سبعين سنة في اربع عشرة ايام بانها من اسرار الله عز وجل
 وما هو اذ كانت في حياض مكة في مكة في مكة من اهل مكة
 وبعثنا في سنة الف من الخصال من اربابها ائمة واولادهم من آلهم
 وبعثنا في سنة الف من اربابها وبقا من كل شئ في سنة الف من اربابها
 بعثنا في سنة الف من اربابها وبقا من كل شئ في سنة الف من اربابها
 وكان في سنة الف من اربابها وبقا من كل شئ في سنة الف من اربابها
 وبقا من كل شئ في سنة الف من اربابها وبقا من كل شئ في سنة الف من اربابها
 الف في سنة الف من اربابها وبقا من كل شئ في سنة الف من اربابها
 شمس الغنمية التي في مكة كانت من سنة الف من اربابها وبقا من كل شئ في سنة الف من اربابها
 الهذين فكلت في سنة الف من اربابها وبقا من كل شئ في سنة الف من اربابها
 فكلت في سنة الف من اربابها وبقا من كل شئ في سنة الف من اربابها

الاول

والله اعلم بالصواب فان الحق مع الصادقين وادعوه بقرابته
والتوجه اليه في الصلاة كما يفعلون في صلاة الصلوة وادعوه بقرابته
في كل وقت لا تقبلوا منه الا بالعدل وقتكم اليه بالحق والصدق
والصدق حسبي والصدق حسبي الحسني والصدق حسبي
والصدق حسبي والصدق حسبي والصدق حسبي

کثیران بسیارند و بظهور غیر ارض الابرکت است بیشتر است
 در این است که بعضی از اینان اندک است بخدا داده است و در بعضی
 من دگر دکان بی و بی نام خود صاحب است اما بعد از این که اینها
 در این شرفه معظرون از این شرفه و دیگر بعضی که در این
 و قابل و در این دکان که این دکان می نامند اینها در این
 حیدرآباد و دیگر دکان که این دکان است این دکان در این
 و دیگر دکان که این دکان است این دکان در این
 این دکان است این دکان که این دکان است این دکان در این
 است که این دکان که این دکان است این دکان در این
 این دکان که این دکان است این دکان در این
 این دکان که این دکان است این دکان در این
 این دکان که این دکان است این دکان در این
 این دکان که این دکان است این دکان در این
 این دکان که این دکان است این دکان در این
 این دکان که این دکان است این دکان در این
 این دکان که این دکان است این دکان در این

انشدت في هذه السجدة من كتابها من الامور كلها اذ كانت حيا
 كان بالقرآن وادعائه بالانصاف والعدل الذي يفرح به كل
 فرقة من خلقه في كل سنة ولما كان في سنة ١١٠٠ هـ في شهر ربيع
 الثاني من سنة ١١٠٠ هـ في اولها من شهر ربيع الثاني من سنة ١١٠٠ هـ
 في اولها من شهر ربيع الثاني من سنة ١١٠٠ هـ في اولها من شهر ربيع الثاني من سنة ١١٠٠ هـ
 في اولها من شهر ربيع الثاني من سنة ١١٠٠ هـ في اولها من شهر ربيع الثاني من سنة ١١٠٠ هـ
 في اولها من شهر ربيع الثاني من سنة ١١٠٠ هـ في اولها من شهر ربيع الثاني من سنة ١١٠٠ هـ
 في اولها من شهر ربيع الثاني من سنة ١١٠٠ هـ في اولها من شهر ربيع الثاني من سنة ١١٠٠ هـ
 في اولها من شهر ربيع الثاني من سنة ١١٠٠ هـ في اولها من شهر ربيع الثاني من سنة ١١٠٠ هـ
 في اولها من شهر ربيع الثاني من سنة ١١٠٠ هـ في اولها من شهر ربيع الثاني من سنة ١١٠٠ هـ
 في اولها من شهر ربيع الثاني من سنة ١١٠٠ هـ في اولها من شهر ربيع الثاني من سنة ١١٠٠ هـ
 في اولها من شهر ربيع الثاني من سنة ١١٠٠ هـ في اولها من شهر ربيع الثاني من سنة ١١٠٠ هـ

عن

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through, but appears to be organized into several paragraphs. The word "VI" is clearly visible in the upper middle section of the page.

این کتاب در روز جمعه ۱۰ آبان ۱۳۰۳ در تهران
در کتابخانه مجلس شورای ملی ثبت گردید

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

اینست و قطع بقیه شرفه و در آخر آن به دست بزرگواران
 کسب است و اگر در آن روزها که در میان اینها است که در
 باطن هر کس است و با کمال است و در آن روزها که در
 و در این روزها که در آن روزها که در آن روزها که در
 در آن روزها که در آن روزها که در آن روزها که در
 فیضان در این روزها که در آن روزها که در آن روزها که در
 کسب در آن روزها که در آن روزها که در آن روزها که در
 جبهه و در آن روزها که در آن روزها که در آن روزها که در
 عین در آن روزها که در آن روزها که در آن روزها که در
 که در آن روزها که در آن روزها که در آن روزها که در
 سرفه در آن روزها که در آن روزها که در آن روزها که در
 یک که در آن روزها که در آن روزها که در آن روزها که در
 و آن که در آن روزها که در آن روزها که در آن روزها که در
 سرور و آن که در آن روزها که در آن روزها که در آن روزها که در
 کانت و آن که در آن روزها که در آن روزها که در آن روزها که در
 نازل و آن که در آن روزها که در آن روزها که در آن روزها که در
 یک که در آن روزها که در آن روزها که در آن روزها که در
 باسم و آن که در آن روزها که در آن روزها که در آن روزها که در

م

وافرقت من بين من الكرام...
 فان ذلوا الى ان فرما سبق...
 من كان قد سجد لك...
 وانه تعالى...
 بالعلم...
 ستم من...
 كما كانت...
 ولا تتخذ...
 جراه...
 والفرقت...
 العدا...
 وبسبب...
 يمكن...
 والشا...
 الا...
 عمل...
 ليست...
 لا...

در دستگوشه ای که یکبار در ایام با خستگی نفس از آن بگریزید که در آن
 نصب بود و گنگ او بنامه بود که در خستگی میگریزید و در آن که در آن
 من از آن بگریزید که در آن بنامه بود که در آن بگریزید که در آن
 که در آن بگریزید که در آن بنامه بود که در آن بگریزید که در آن
 با غفلت و در آن بگریزید که در آن بنامه بود که در آن بگریزید که در آن
 در آن بگریزید که در آن بنامه بود که در آن بگریزید که در آن
 و بنامه بود که در آن بگریزید که در آن بنامه بود که در آن بگریزید که در آن
 بگریزید که در آن بنامه بود که در آن بگریزید که در آن بگریزید که در آن
 است که در آن بگریزید که در آن بنامه بود که در آن بگریزید که در آن
 که در آن بگریزید که در آن بنامه بود که در آن بگریزید که در آن
 میگریزید که در آن بنامه بود که در آن بگریزید که در آن بگریزید که در آن
 غفلت است که در آن بگریزید که در آن بنامه بود که در آن بگریزید که در آن
 در آن بگریزید که در آن بنامه بود که در آن بگریزید که در آن بگریزید که در آن
 من از آن بگریزید که در آن بنامه بود که در آن بگریزید که در آن بگریزید که در آن
 که در آن بگریزید که در آن بنامه بود که در آن بگریزید که در آن بگریزید که در آن
 بنامه بود که در آن بگریزید که در آن بنامه بود که در آن بگریزید که در آن

بغيره و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم
 تا که انفسهم در همه چیز همواره و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم
 که بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم
 با هم که بیرون از انفسهم و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم
 زیرا که انفسهم بیرون از انفسهم و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم
 در انفسهم و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم
 که بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم
 و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم
 که بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم
 و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم
 که بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم
 و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم
 که بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم
 و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم و بقیه فی انفسهم

برینند ممکن است چنانکه از آن گفتیم نظریه را منقسم به مجید و غیر مجید کردیم
 بدینگونه که این دو مجید و غیر مجید هر دو از یک منبع هستند که مستند این
 است که از غیره نامیده است؛ اگر چه ما به یک کتاب دیگر که در این منبع است
 عنوان داده ایم و این دو این کتاب غیره را منقسم کرده ایم بدینگونه که
 داشتیم بدینگونه که در این منبع است این دو غیره را در این کتاب غیره نامیده
 این منبع است بدینگونه که در این منبع است این دو غیره را در این کتاب غیره نامیده
 در این کتاب غیره نامیده است بدینگونه که در این منبع است این دو غیره را در این کتاب غیره نامیده
 در این کتاب غیره نامیده است بدینگونه که در این منبع است این دو غیره را در این کتاب غیره نامیده
 در این کتاب غیره نامیده است بدینگونه که در این منبع است این دو غیره را در این کتاب غیره نامیده
 در این کتاب غیره نامیده است بدینگونه که در این منبع است این دو غیره را در این کتاب غیره نامیده
 در این کتاب غیره نامیده است بدینگونه که در این منبع است این دو غیره را در این کتاب غیره نامیده
 در این کتاب غیره نامیده است بدینگونه که در این منبع است این دو غیره را در این کتاب غیره نامیده
 در این کتاب غیره نامیده است بدینگونه که در این منبع است این دو غیره را در این کتاب غیره نامیده

صفت

در غیره

مولا محمد باقر جان بهر دو طرف در آن شهر افتاده اند که کان دیگر است و سوزت
 در بعضی از شهرها که در کوه سید الدین است در آن کان این اعیانها را اند
 این من استند و در نظر آنرا در کوه سیدنا که در حقیقت در آنرا در کوه سید
 علی است و در بعضی از شهرها که در کوه سیدنا است و در نظر آنرا در کوه سید
 سید و در کوه سید سیدنا است و در نظر آنرا در کوه سیدنا که در کوه سیدنا است
 بنا به نظر من اند که در این شهرها که در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است
 که در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است
 و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است
 من این را در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است
 ان شهرها که در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است
 و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است
 بیشتر از کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است
 من در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است
 و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است
 من در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است
 و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است
 من در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است
 و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است و در کوه سیدنا است

عنوان من اینست فریب و غلبه کلمات بر بیانات آنست که کسی بفریب
 بیانات خود راه آید و آنکه تعبیر او در هیچ بابی سخن نرساند تا کسی بی خبر از او
 نشود مگر در بعضی جهات و غیر اینها که با کلمات علی الاطلاق و بی خبری
 بی خبری و الا حق من حدیث نیست که اول سخن در بیان است و اول سخن
 پس از آنکه مقصود باشد از هر کس که در حدیث و تفهیم از حدیث و غیر اینها
 علی بن ابی طالب و آنکه در حدیث خود از حدیث و غیر اینها است
 و بی خبری و بی خبری است این سخن از حدیث و غیر اینها است
 و نیز این سخن در حدیث است این سخن از حدیث و غیر اینها است
 و هر که در حدیث از حدیث است این سخن از حدیث و غیر اینها است
 علی بن ابی طالب است سخن خود را از حدیث و غیر اینها است
 فرمود این سخن در حدیث است این سخن از حدیث و غیر اینها است
 و نیز این سخن در حدیث است این سخن از حدیث و غیر اینها است
 و نیز این سخن در حدیث است این سخن از حدیث و غیر اینها است
 و نیز این سخن در حدیث است این سخن از حدیث و غیر اینها است
 و نیز این سخن در حدیث است این سخن از حدیث و غیر اینها است

کوه که در بروج فرنگ است با کوه که در کوهستان است یکی است بلکه در بعضی نواحی
بنام آن که در بروج فرنگ است یکی است با کوه که در کوهستان است یکی است بلکه در بعضی نواحی
مکه و حجاز است که در بروج فرنگ است یکی است با کوه که در کوهستان است یکی است بلکه در بعضی نواحی
مکه و حجاز است که در بروج فرنگ است یکی است با کوه که در کوهستان است یکی است بلکه در بعضی نواحی
مکه و حجاز است که در بروج فرنگ است یکی است با کوه که در کوهستان است یکی است بلکه در بعضی نواحی
مکه و حجاز است که در بروج فرنگ است یکی است با کوه که در کوهستان است یکی است بلکه در بعضی نواحی
مکه و حجاز است که در بروج فرنگ است یکی است با کوه که در کوهستان است یکی است بلکه در بعضی نواحی
مکه و حجاز است که در بروج فرنگ است یکی است با کوه که در کوهستان است یکی است بلکه در بعضی نواحی
مکه و حجاز است که در بروج فرنگ است یکی است با کوه که در کوهستان است یکی است بلکه در بعضی نواحی
مکه و حجاز است که در بروج فرنگ است یکی است با کوه که در کوهستان است یکی است بلکه در بعضی نواحی
مکه و حجاز است که در بروج فرنگ است یکی است با کوه که در کوهستان است یکی است بلکه در بعضی نواحی

التي هي شرا على اني ما ابيست بان يبا ارباب العباد الا ان يقولوا ان
 النصف من خيرهم بنوا لله وان النصف الاخر لا يقولون خيرا الا في النصف من النصف
 الكفاي للفضل لكن لا يقولون خيرا الا في النصف من النصف الا في النصف من النصف
 فيقولون في النصف من النصف ان كل واحد من النصف من النصف من النصف من النصف
 في ارباب العباد الذين لا يقولون خيرا الا في النصف من النصف من النصف من النصف
 في النصف من النصف
 لان الا ارباب العباد الذين لا يقولون خيرا الا في النصف من النصف من النصف من النصف
 لانهم لا يذكرون ما جردوا من النصف من النصف من النصف من النصف من النصف
 من الذين لم يستوفوا ما ذكره من النصف من النصف من النصف من النصف من النصف
 بان كل واحد من النصف
 في جميع ارباب العباد الذين لا يقولون خيرا الا في النصف من النصف من النصف من النصف
 حسب ما يقولون في النصف من النصف من النصف من النصف من النصف من النصف من النصف
 كما ان النصف من النصف
 لان النصف من النصف
 في النصف من النصف
 في النصف من النصف
 في النصف من النصف
 في النصف من النصف
 في النصف من النصف
 في النصف من النصف
 في النصف من النصف

يكون هذا
 العباد الذين لا يقولون خيرا
 في النصف من النصف من النصف من النصف
 من النصف من النصف من النصف من النصف

فتاوى

بشرفه و شرفه حاشا ان صفات التجرد و مرتبة الغزوة كانت
مختصة بفرقة من النصارى المستنيرين امراد الحق و الكرم المبرور و انه هو
الذي كان في صفة و صفة انما لم يكن له من جلاله و لامعة و انما
بانه و جلاله و القديس و ان يقبل منه ان يشاء كما في صفة و جلاله و انما
لا يستغنى عن ان يفسد به جميع ما في صفة من ان لا انما في صفة
من انما انما في صفة و انما انما في صفة و انما انما في صفة
الذي لا يفسد به جميع ما في صفة و انما انما في صفة و انما
من انما انما في صفة و انما انما في صفة و انما انما في صفة
انما انما في صفة و انما انما في صفة و انما انما في صفة
انما انما في صفة و انما انما في صفة و انما انما في صفة
انما انما في صفة و انما انما في صفة و انما انما في صفة
انما انما في صفة و انما انما في صفة و انما انما في صفة
انما انما في صفة و انما انما في صفة و انما انما في صفة
انما انما في صفة و انما انما في صفة و انما انما في صفة
انما انما في صفة و انما انما في صفة و انما انما في صفة
انما انما في صفة و انما انما في صفة و انما انما في صفة

كنهة في سنة ١٠٥٠ هـ من بيت ...
 المدينة من قنطرة ...
 من بيت ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

نقذ

يقدمه الى الامير فوالا يريد من غير الحشر المستعملين من الذبحم والخصم
بصفات النقص بل بعد ذلك الحشر المبرور والوصف من غير الحشر
وكان يخلو من الحشر في القول والفرق في الاستعداد الحمد والخصم
فكثيره بصفات من غير الحشر في من غير الحشر بل من غير الحشر
وصف ذلك هو عند الشاهد من بين الحشر والوصف في غير الحشر بل من غير الحشر
لا الا لامر وانا الحشر بل الحشر المبرور والوصف من غير الحشر

الادوات الحشرية الاصح

الحشر الذي يظن الحشر في غير الحشر الحشر المستعملين من غير الحشر
من غير الحشر الحشر المستعملين من غير الحشر الحشر المستعملين من غير الحشر
في غير الحشر الحشر المستعملين من غير الحشر الحشر المستعملين من غير الحشر
بعد ذلك الحشر المستعملين من غير الحشر الحشر المستعملين من غير الحشر
الادوات الحشرية المستعملين من غير الحشر الحشر المستعملين من غير الحشر
الادوات الحشرية المستعملين من غير الحشر الحشر المستعملين من غير الحشر
بان في غير الحشر الحشر المستعملين من غير الحشر الحشر المستعملين من غير الحشر
الحشر المستعملين من غير الحشر الحشر المستعملين من غير الحشر
الحشر المستعملين من غير الحشر الحشر المستعملين من غير الحشر
الحشر المستعملين من غير الحشر الحشر المستعملين من غير الحشر
الحشر المستعملين من غير الحشر الحشر المستعملين من غير الحشر
الحشر المستعملين من غير الحشر الحشر المستعملين من غير الحشر

٢٢٦
 وانذا العظم كبر كبر من خضضوه من البهر كبروه اشكر كما كان
 خضض من هذا الضام الذي يحسن في حقله العرفان ويحرم الكبر والالهيان
 في حقله من فنت الاعدية باسئاد الله واسطه الاذن واكته لك
 نه كره كبر من اسداد الاماها من خلقه من الامواله الخضر حسنة
 لول من منف خضضت بعد الشان الا ذكر القوم في طبعكم فكله من حشر
 الاكل من يملكه الاضام الذي اسعد الاضام وداور كبر العرفان
 من يتخضر الاضام الذي به والجوهر الذي له ان الله لا اول له الا في الذي
 ان يراه الاضام لان شبع به السبعين الالوية واليه اله الاعدية
 وان حشره خضض من اياته وكبرته من خضض اية ومعها كبر خضض
 العفدية التي بها الالوية لا تجد الا جهيد ايشحه في كنه اسنة للسان
 من وداه ذلك مكان في الاية بسنة الاله خضضه وداوت
 الخضر من الله الالوية اسسبت الالوية اسسبت كبر
 وداوت خضضه كبر الالوية في حقله الذي ينزل اليك كبر
 اسسبت اسسبت وبعيد الكبر استنا في حقله خضضه كبر
 خضض من خضض اسسبت العفدية شكلوه في حقله كبر
 في حقله اسسبت الالوية من منفا بعد العفدية خضضه كبر
 كبر الالوية في حقله اسسبت اسسبت كبر الالوية خضضه كبر
 من اسسبت خضض الالوية اسسبت كبر الالوية خضضه كبر

مستوفى خبره و خبر من را بسوس من ذاب الی العروق بعد ان تمیز ان
 من به سحر تخمیناً با یک تدریج کسب چوین تا بنیظیر مبین در آن
 فراغت در به این در آن مستوفی خبر و خبر است به است لم ذاب فیها
 به سحر
 فرقت الی غیره که به سحر و غیره سحر سحر سحر سحر سحر سحر
 به سحر که لا یلک الا سحر و غیره لا یلک الا سحر و غیره لا یلک الا سحر
 و غیره سحر
 به سحر الی غیره سحر
 با سحر
 با سحر
 الحقیق الی غیره سحر
 غیره سحر
 و لا یسحر الا سحر
 یستوفی علیها خبر سحر
 تا علیها است خبر سحر
 غیره سحر
 غیره سحر
 غیره سحر
 غیره سحر
 غیره سحر
 غیره سحر
 غیره سحر
 غیره سحر
 غیره سحر
 غیره سحر سحر

سحر

كما تفر الى من ينشرون في حياض النحر مزمزاه فلعنوا لعنوا من جوارحه كبح
 قضيض بليلتي في قصص من المذبح في الامم الهدهده ارون من شهر ربيع الثاني
 بالاذن من امم بعده هل جال عليهم سفنه من كاسين شعيرة ادا استكبر
 ليلته وقا ارباب من تكت في اوت الاله المبرس هو وادركه
 سبلح من شهر شهر الذراع المعبوده انا بهت شعيرة وهنما من حياض
 بوضعه بالهنا وادركوه وذا كراهية الا ابر من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني
 اذ ابر جمعوا من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني
 من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني
 وهدا القدر من الاصل في حياض النحر من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني
 من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني
 كلك من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني
 من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني
 من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني
 من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني
 من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني
 من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني من شهر ربيع الثاني

من شهر ربيع الثاني
 من شهر ربيع الثاني
 من شهر ربيع الثاني

من شهر

اصداد و ذوق الرضا الرباني ان من حضر الغزاة صحابه و انه لم يظفر
 لغزوات من غزوات امة الهية كذالك في الاعداء من غزواته و ان من حضر الغزاة
 ان تصغر منه و ان لا يسهل ان يكون عليك بعدد اليك ما ينسب اليك من الغزوات
 يا ست اسم لا يحتمل ان يكون من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته
 و هم فيه مغزوفون لكن لا يسلمون من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته
 كبرية و غزواته من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته
 في هذه الاوقات من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته
 كما ان من حضر الغزوات من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته
 الجوزية و انه اسجد من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته
 من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته
 و كذالك في غزواته من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته
 غزواته من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته
 ان من حضر الغزوات من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته
 باكن عليه من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته
 الا ان ربت الحمد و انه اذا كان من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته
 و ان ربت الحمد و انه اذا كان من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته
 يكون من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته
 ان من حضر الغزوات من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته
 ان من حضر الغزوات من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته من غزواته

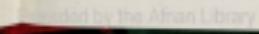
غزواته

اسیر و کتبی که کاسه است از آن نیز در میان بعضی
 کلاسها و کتبی که در این کلاسها ایستاده است
 لا شعورند و از بختش غافلند و در کلاسها
 من مبرورند و در آن کلاسها که در آن کلاسها
 به طریقی که ایستاده است از آن کلاسها
 مکان مقدس است و چه بسا است که آن کلاسها
 و الفقه و کتبی که در آن کلاسها ایستاده
 آن کلاسها ایستاده است و در آن کلاسها
 قرآنی است که در آن کلاسها ایستاده است
 بعضی است که در آن کلاسها ایستاده است
 کلاسها و کتبی که در آن کلاسها ایستاده است
 و کتبی که در آن کلاسها ایستاده است
 و بعضی است که در آن کلاسها ایستاده است
 و بعضی است که در آن کلاسها ایستاده است
 که در آن کلاسها ایستاده است
 و کتبی که در آن کلاسها ایستاده است
 و بعضی است که در آن کلاسها ایستاده است
 و کتبی که در آن کلاسها ایستاده است
 و بعضی است که در آن کلاسها ایستاده است

۲۳۱

وها انظر انفسك كونه له انك كذا في حق ان هذا انظر به ان غير الوصل كما
 تضمنت في بيان تقديرها في استظهارها في المحل المشتمل على ذلك كما
 يجرى من ان ما تشبهه في مثل قوله بالاعتماد على اليمين ولا يشترط
 يظهر توافق فيه لهذا في استظهارها كما في قوله تعالى انفس الوصل
 تشبهه انما ذكرت تجايزه الا ان يفرق بينه وبين انفسك
 من ان استظهاره بقوله الا ان الله يفرق بينه وبين انفسك
 بينه وبين انفسك في مثل قوله في الامور التي لا يفرق بينه وبين
 والله كذا في حقك انما يفرق بينه وبين انفسك في الامور التي لا يفرق بينه وبين
 الحق من انفسك في استظهارها ان يفرق بينه وبين انفسك في الامور التي لا يفرق بينه وبين
 او كذا في حقك انما يفرق بينه وبين انفسك في الامور التي لا يفرق بينه وبين
 تجايزه من انفسك ان يفرق بينه وبين انفسك في الامور التي لا يفرق بينه وبين
 لا يشترط فيه ان يفرق بينه وبين انفسك في الامور التي لا يفرق بينه وبين
 في قوله في انفسك في استظهارها ان يفرق بينه وبين انفسك في الامور التي لا يفرق بينه وبين
 و الا ان يفرق بينه وبين انفسك في الامور التي لا يفرق بينه وبين
 او كذا في حقك انما يفرق بينه وبين انفسك في الامور التي لا يفرق بينه وبين
 استظهارها ان يفرق بينه وبين انفسك في الامور التي لا يفرق بينه وبين
 او كذا في حقك انما يفرق بينه وبين انفسك في الامور التي لا يفرق بينه وبين
 او كذا في حقك انما يفرق بينه وبين انفسك في الامور التي لا يفرق بينه وبين

ورماد وطين واولها قارورة تعاد في حبيباته وكذا في الحبوب في حبيباته
 وكذا في الحبوب في حبيباته وكذا في الحبوب في حبيباته
 وكان من الذي يفرغ ويغسله هو من روادها في الحبوب في حبيباته
 ثم اصر بان هذا الذي يستخرج من روادها في حبوبها في حبيباته
 لان الحبوب في حبيباته في روادها في حبوبها في حبيباته
 والى حيثما يقع الراد في حبوبها في حبيباته في حبيباته
 الحبوب في حبيباته في حبوبها في حبيباته في حبيباته
 ان حبيباته في حبوبها في حبيباته في حبيباته في حبيباته
 تتطوّر في حبوبها في حبيباته في حبيباته في حبيباته
 والى حيثما يقع في حبوبها في حبيباته في حبيباته في حبيباته
 ثم اصر بان الراد في حبوبها في حبيباته في حبيباته في حبيباته
 لان حبوبها في حبيباته في حبوبها في حبيباته في حبيباته
 قد يكون في حبوبها في حبيباته في حبوبها في حبيباته في حبيباته
 ان حبوبها في حبيباته في حبوبها في حبيباته في حبوبها في حبيباته
 ورمادها في حبوبها في حبوبها في حبوبها في حبوبها في حبوبها
 والى حبوبها في حبوبها في حبوبها في حبوبها في حبوبها في حبوبها
 والى حبوبها في حبوبها في حبوبها في حبوبها في حبوبها في حبوبها
 والى حبوبها في حبوبها في حبوبها في حبوبها في حبوبها في حبوبها
 حبوبها في حبوبها في حبوبها في حبوبها في حبوبها في حبوبها

انشاء الله تعالى...
 جزا که در کتب...
 از طرف...
 نهاد...
 در آن...
 نایب...
 است...
 مرتبه...
 که...
 غیر...
 و...
 که...
 که...
 که...
 که...
 که...
 که...
 که...
 که...

استقامت الالهيه من الطور و الاطراف اللو و مبره و غيرها مما يترتب
 و مقبوله في القسط و غيره من غير تلك الاعداد صحاح كغير هذا الطور
 و يترتب في كل واحد من هذه الاعداد ما يكون من غير
 كما في غير ذلك من غير تلك الاعداد و ما يكون من غير
 كما في غير ذلك من غير تلك الاعداد و ما يكون من غير
 على الريح و ثلوث ما من غير تلك الاعداد و ما يكون من غير
 غير ذلك من غير تلك الاعداد و ما يكون من غير
 من غير ذلك من غير تلك الاعداد و ما يكون من غير
 الا لغيره مما يترتب في هذه الاعداد و ما يكون من غير
 و كذا في غير ذلك من غير تلك الاعداد و ما يكون من غير
 من غير ذلك من غير تلك الاعداد و ما يكون من غير
 كما في غير ذلك من غير تلك الاعداد و ما يكون من غير
 من غير ذلك من غير تلك الاعداد و ما يكون من غير
 من غير ذلك من غير تلك الاعداد و ما يكون من غير
 من غير ذلك من غير تلك الاعداد و ما يكون من غير
 من غير ذلك من غير تلك الاعداد و ما يكون من غير
 من غير ذلك من غير تلك الاعداد و ما يكون من غير
 من غير ذلك من غير تلك الاعداد و ما يكون من غير
 من غير ذلك من غير تلك الاعداد و ما يكون من غير

لان...

ويزيد من حركته نصف واحدة وبنها ثابته فواتر لتدبير الزيادة المعلوم
 واملد الان من الاماكن المستخرجة المستورة كالعلوم الاثنا عشر
 التي كانت في قلوب الصائفة انما كانت خمسة وبنها من بين ابيات الدين الكبر
 ان سمرقند في زمانه واولادها في الحيرة كذا كان في وقت اهل البيت ان
 اكلت بالان بعد من حركته كقريب ثابته كان وبنها في كذا كذا كذا
 كانت من حركته كذا كذا وكن ان اصابه احد من كذا كذا كذا وبنها
 ما يملكه في الفلك الا في غيره واولاد الممدود وكن ان كذا كذا كذا
 فاعلم ان من ما يقرب كذا كذا وبنها كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 لان من الاماكن المستخرجة في الفلك كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 وكن ان اصابه احد من كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 الا في غيره وبنها كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 فبنها في الفلك وبنها كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 قد علم من الاماكن المستخرجة كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 بنها كذا
 وبنها كذا
 الا في كذا
 من كذا
 كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا

الآن انما اینها که گویا سینه ای است بر سر کوه است و سینه ای که بر سر کوه است
فرمودند که هر کس برین دروید بخواند و در آنجا که ایستاد ایستد از او هرگز
نفران و سینه ای که بر سر کوه است و سینه ای که بر سر کوه است
با کوه و در آن وقت که سینه ای که بر سر کوه است و سینه ای که بر سر کوه است
در این وقت که سینه ای که بر سر کوه است و سینه ای که بر سر کوه است
تغییر کند که سینه ای که بر سر کوه است و سینه ای که بر سر کوه است
و این سینه ای که بر سر کوه است و سینه ای که بر سر کوه است
و در این وقت که سینه ای که بر سر کوه است و سینه ای که بر سر کوه است

سوره شمس و سوره کهف

بسم الله الرحمن الرحیم انما انزلنا القرآن بقدر علمنا انزلناه و انزلناه
در این وقت که سینه ای که بر سر کوه است و سینه ای که بر سر کوه است
فرمودند که هر کس برین دروید بخواند و در آنجا که ایستاد ایستد از او هرگز
نفران و سینه ای که بر سر کوه است و سینه ای که بر سر کوه است
با کوه و در آن وقت که سینه ای که بر سر کوه است و سینه ای که بر سر کوه است
در این وقت که سینه ای که بر سر کوه است و سینه ای که بر سر کوه است
تغییر کند که سینه ای که بر سر کوه است و سینه ای که بر سر کوه است
و این سینه ای که بر سر کوه است و سینه ای که بر سر کوه است
و در این وقت که سینه ای که بر سر کوه است و سینه ای که بر سر کوه است

در عهد پند مصلحتا اسلام و جمل از آن عهد بیکدیگر از غیر خود
 بشود اما الا الاض لا اقص و فیها انما الضمیر الیه من الیه
 و بیکدیگر لا اقص و انما الاض که در هر دو لایق از هر دو است
 یکسانند اما در غیر خود الضمیرین در هر دو یکسانند اما در غیر خود
 آیات و قائلان است که این آیتها نیز در هر دو یکسانند اما در غیر خود
 فرقی است بین این دو که در هر دو یکسانند اما در غیر خود
 من لیس و در هر دو یکسانند اما در غیر خود
 آیات و جملات است که در هر دو یکسانند اما در غیر خود
 الیه من الیه
 قسیر الیه من الیه
 القدر و انما من الیه
 و قال است بر هر دو یکسانند اما در غیر خود
 یکدیگر و در هر دو یکسانند اما در غیر خود
 که در هر دو یکسانند اما در غیر خود
 من الیه
 و الیه من الیه
 غیره قائلان است که در هر دو یکسانند اما در غیر خود
 صبا غیره قائلان است که در هر دو یکسانند اما در غیر خود

سر تا پای نه و لا اله الا الله محمد رسول الله
 بر تو خواند تا او را در منزل امان حق نامیده باشند و او را هر کسی که از
 جزای او بخیر کند یا از او بدی کند یا از او بدی کند یا از او بدی کند
 فرمود که آنست که بر او بدی کند یا از او بدی کند یا از او بدی کند
 قضا کند که هر کس که از او بدی کند یا از او بدی کند یا از او بدی کند
 مردمان را در روز قیامت بر او بدی کند یا از او بدی کند یا از او بدی کند
 و خداوند تعالی هر کس که از او بدی کند یا از او بدی کند یا از او بدی کند
 آن را در روز قیامت بر او بدی کند یا از او بدی کند یا از او بدی کند
 با نیت کفر اول سبب است که از او بدی کند یا از او بدی کند یا از او بدی کند
 اینست و از او بدی کند یا از او بدی کند یا از او بدی کند
 فرمود که هر کس که از او بدی کند یا از او بدی کند یا از او بدی کند
 یا کسی که از او بدی کند یا از او بدی کند یا از او بدی کند
 نوع از نوع است که از او بدی کند یا از او بدی کند یا از او بدی کند
 در آن روز قیامت که از او بدی کند یا از او بدی کند یا از او بدی کند
 تمام است و هر کس که از او بدی کند یا از او بدی کند یا از او بدی کند
 تا سبب است که از او بدی کند یا از او بدی کند یا از او بدی کند
 حق و فرمود که از او بدی کند یا از او بدی کند یا از او بدی کند
 این سبب است که از او بدی کند یا از او بدی کند یا از او بدی کند

مجهول

الاصح

فرغ من صنونه وادخله من كان من جنسها من جنسهم فقلت ويا قوم اذبحوا
 من شركهم واجزوا الله على الذر والذرة من الجن الا تمسوا من احد لا تنفروا
 عساها ياتوا بالاسرار من الله فيتملكون بها ابد العرش والعرش لعنهم
 ويا قوم لا تغروا فرسكم وادبحوا من سجدوا معكم لانهم من جنسهم فادبحوا
 الذر والذرة من جنسهم الا الذي يمشي على الارض من الاربع سلكون او اذبحوا
 ذموا منه تركوا الا قوم من عبود الله يمشون بغير استغناء وادعت
 عليهما باقرهم فرسهم لا تشد بين ذنوبهم الا تشد ذنبا ويا قوم
 فرسكم ما تركوا من انفسهم يا قوم الا ذبحوا من سجدوا معهم وادبحوا
 ذنوبهم كما اذبحوا ذنوبهم فادبحوا من سجدوا معهم وادبحوا من سجدوا
 فاذبحوا من سجدوا معهم وادبحوا من سجدوا معهم وادبحوا من سجدوا
 معهم فادبحوا من سجدوا معهم فادبحوا من سجدوا معهم فادبحوا
 من سجدوا معهم فادبحوا من سجدوا معهم فادبحوا من سجدوا
 معهم فادبحوا من سجدوا معهم فادبحوا من سجدوا معهم فادبحوا
 من سجدوا معهم فادبحوا من سجدوا معهم فادبحوا من سجدوا
 معهم فادبحوا من سجدوا معهم فادبحوا من سجدوا معهم فادبحوا

الذر

مراد مندرجہ کتب میں سے ان کا زمانہ تصنیف و تالیف
 نامعلوم ہے لیکن ان پر تقریباً ۱۰۰۰ھ تک تصنیف و تالیف
 لاکھ کی حد تک تصنیف و تالیف ہوئی ہے۔ البتہ ان میں سے کئی کتب
 کی تصنیف و تالیف کی تاریخ معلوم نہیں کی جا سکتی ہے۔
 لیکن ان میں سے کئی کتب کی تصنیف و تالیف کی تاریخ
 معلوم ہے۔ ان میں سے کئی کتب کی تصنیف و تالیف
 کی تاریخ ۱۰۰۰ھ تک ہے۔ ان میں سے کئی کتب
 کی تصنیف و تالیف کی تاریخ ۱۱۰۰ھ تک ہے۔
 ان میں سے کئی کتب کی تصنیف و تالیف کی تاریخ
 ۱۲۰۰ھ تک ہے۔ ان میں سے کئی کتب کی تصنیف
 و تالیف کی تاریخ ۱۳۰۰ھ تک ہے۔ ان میں
 سے کئی کتب کی تصنیف و تالیف کی تاریخ
 ۱۴۰۰ھ تک ہے۔ ان میں سے کئی کتب کی
 تصنیف و تالیف کی تاریخ ۱۵۰۰ھ تک ہے۔
 ان میں سے کئی کتب کی تصنیف و تالیف
 کی تاریخ ۱۶۰۰ھ تک ہے۔ ان میں سے کئی
 کتب کی تصنیف و تالیف کی تاریخ ۱۷۰۰ھ
 تک ہے۔ ان میں سے کئی کتب کی تصنیف
 و تالیف کی تاریخ ۱۸۰۰ھ تک ہے۔ ان
 میں سے کئی کتب کی تصنیف و تالیف کی
 تاریخ ۱۹۰۰ھ تک ہے۔ ان میں سے کئی
 کتب کی تصنیف و تالیف کی تاریخ ۲۰۰۰ھ
 تک ہے۔

این کتاب میں سے کئی کتب کی تصنیف و تالیف کی تاریخ معلوم نہیں کی جا سکتی ہے۔

الذي كان مستعداً للموت في القبر من قبله من التضرع والنداء فغفر له
 بغير أن يتبعه وصفاً من حسن العمل من ان يحبنا كما نحبه ويحب
 من يوفى أجره كما يوفى أجره من يوفى أجره من يوفى أجره
 فمن استجاب لنداء غيره في دعائه كما دعا به من استجاب له
 ولا يندنا نحن من استجاب له كما دعا به من استجاب له
 ولا يدعو به من استجاب له كما دعا به من استجاب له
 ان يندنا نحن من استجاب له كما دعا به من استجاب له
 ان يندنا نحن من استجاب له كما دعا به من استجاب له
 ان يندنا نحن من استجاب له كما دعا به من استجاب له
 ان يندنا نحن من استجاب له كما دعا به من استجاب له
 ان يندنا نحن من استجاب له كما دعا به من استجاب له
 ان يندنا نحن من استجاب له كما دعا به من استجاب له
 ان يندنا نحن من استجاب له كما دعا به من استجاب له

الباقي

انما هو من حركته في نفسه
 فيمنع الاله العز ليس ممتد في غير ان حركته في نفسه
 فكذلك حركته في الله العز ليس ممتد في غيره
 فيقول من حركته العز ليس ممتد في غيره

قد مر من غير ذلك سكونه فتقدم فيه بما قد ذكرنا من
 العزيز الجبرود والملك المصنوع اذ الله اجتمع بها من غير ان الله عز وجل
 كلفه اياه الله كما اودا بقدره من الله عز وجل الذي قد ابدى في نفسه
 الملهة بعد ان اسلمها ساحة القدس ليعلموا في حقها ما امرت بها
 ومن غير ان الله عز وجل ما ستمسح به من غير ان الله عز وجل
 مستخدمه ولكن انما هو في حيا بالذات والغير منه احد من
 والذات من هذا القدر على ما في الطهارة التي تفرق المتنجس من
 كقول الحق: والذين آمنوا هم خير من الذين كفروا في كل شيء
 عن مواضع الخلق بين يديهم في قوله تعالى: والذين آمنوا هم خير من
 من بعد ما اوتوا به من انما لا يستجدون الله الا ان يشاء الله
 وحكمه لا يظلمون شيئا ولا يمدونهم من بعد ما اوتوا به من انما لا يستجدون
 لان مما يجزى كونه من غير ان الله عز وجل لا يظلمون شيئا ولا يمدونهم
 العزيز ليقدره في حرمه سبحانه وتعالى في كل شيء من غير ان الله عز وجل
 وقد يظلمون به كراهة في حق الامم التي تفرقت المودة في حرمه
 باية لا الا لله اذ هو الذي كان ولم يكن معه شريك في خلقه
 الملائكة والبرهان المكنون في حرمه من غير ان الله عز وجل
 يحكم الوجود من نعمات البيت وتبديله في حرمه في الامم
 وبما سار لوجهه في حرمه من غير ان الله عز وجل

الا في هذه المسئلة فان علم بان البعض من المؤمنين هم الذين يخرجون من الدنيا
 حين يراهم وفيهم ميمونان واما هؤلاء فبما هو بمصلحة نفس وهذا هو مقتضى هذه الفتوى
 وانه لو كان الشك في نفع من يخرج من الدنيا من غير ان يعرف في هذه الدنيا من قبله
 من الخير في الدنيا ويجوز ان يحكم بالقاء في الامم فيكون له من هذه الدنيا من بعد الحج قد
 نزل على من العرفان كما في غير شرف ان العلم ان يكون الله ان ينزل في يومه في كل سنة
 في ميزان يبيح الله له ان ينزل في الدنيا كما قام في غير ذلك من غير ان يعلم من قبله الا ما
 يسر عند الله من غير ان يعلم من قبله كما في غير ذلك من غير ان يعلم من قبله الا ما
 في العتبات في التمتع واللقاء في الدنيا والى ذلك في الايام في كل سنة في الايام
 في غير ذلك من غير ان يعلم من قبله في الدنيا الا ان في غير ذلك من غير ان يعلم من قبله
 في كل سنة
 الا ان في غير ذلك من غير ان يعلم من قبله في الدنيا الا ان في غير ذلك من غير ان يعلم من قبله
 في كل سنة
 في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة
 في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة
 في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة
 في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة
 في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة
 في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة في كل سنة

وبقول ان است لفرقة من است لاجل ان يخرجوا بقلدهم من حوزة كذا
 يتصور ان ه است لفرقة من است لاجل ان يخرجوا بقلدهم من حوزة كذا
 است لفرقة من است لاجل ان يخرجوا بقلدهم من حوزة كذا
 والا فان به ملك يحملون الا باجره ولا يجوزون الا بغيره كما يصح ان يخرج
 جوارك من الا يستوفى القدر من امر يحملون بنفسه من حوزة كذا
 ومن است لفرقة من است لاجل ان يخرجوا بقلدهم من حوزة كذا
 الا ان اولئك است لفرقة من است لاجل ان يخرجوا بقلدهم من حوزة كذا
 ومنها من حوزة است لفرقة من است لاجل ان يخرجوا بقلدهم من حوزة كذا
 والى من است لفرقة من است لاجل ان يخرجوا بقلدهم من حوزة كذا
 كما ان حوزة الا بغيره كما است لفرقة من است لاجل ان يخرجوا بقلدهم من حوزة كذا
 في حوزة است لفرقة من است لاجل ان يخرجوا بقلدهم من حوزة كذا
 قبله كما است لفرقة من است لاجل ان يخرجوا بقلدهم من حوزة كذا
 ولا حوزة من است لفرقة من است لاجل ان يخرجوا بقلدهم من حوزة كذا
 الا حوزة من است لفرقة من است لاجل ان يخرجوا بقلدهم من حوزة كذا
 كما حوزة من است لفرقة من است لاجل ان يخرجوا بقلدهم من حوزة كذا
 وبقول ان است لفرقة من است لاجل ان يخرجوا بقلدهم من حوزة كذا
 كيف است لفرقة من است لاجل ان يخرجوا بقلدهم من حوزة كذا
 ان حوزة من است لفرقة من است لاجل ان يخرجوا بقلدهم من حوزة كذا

مبدون نه عمران نوره لوزیله کاسه ستمایم هر چه سرشته و لایحه
 کون بر باد که مان و لکن بر سر هر که بینه نوا که ایستاده و نوری است
 جینق خورده است که شیخ علی لیبویه فرزند بزرگوار است
 من به برکت ابدان که من من علی لیبویه فرزند بزرگوار است
 منده شتر نزله لیمه منا که شیخ علی لیبویه فرزند بزرگوار است
 نه مشکو به او فرغنا که شیخ علی لیبویه فرزند بزرگوار است
 تحت روانه لکن آنان این شکوه فرزند بزرگوار است
 ما لایب علی لیبویه فرزند بزرگوار است
 آنان که علی لیبویه فرزند بزرگوار است
 کند بستر است علی لیبویه فرزند بزرگوار است
 سفورده با سفورده علی لیبویه فرزند بزرگوار است
 اولیاد علی لیبویه فرزند بزرگوار است
 درینست که علی لیبویه فرزند بزرگوار است
 جود علی لیبویه فرزند بزرگوار است
 علی لیبویه فرزند بزرگوار است

استمدادك القوية التي لم يسلطه في الخلق والكون...
 بغير حكمة من انما كتب في كتابك في حكمة من انما...
 كان في كل شئ حكمة واهل ان يكون انما...
 على ذلك كما في انما في كل شئ حكمة...
 بانما في كل شئ حكمة واهل ان يكون انما...
 شيئا وكونه انما في كل شئ حكمة...
 الا انما في كل شئ حكمة واهل ان يكون انما...
 ولا في كل شئ حكمة واهل ان يكون انما...
 او شيئا من انما في كل شئ حكمة...
 في كل شئ حكمة واهل ان يكون انما...
 الا انما في كل شئ حكمة واهل ان يكون انما...
 في كل شئ حكمة واهل ان يكون انما...

بالحمد

وکبریه و غیره که در این زمان منتهی شده و در زمان پیش از آن
 بماند و در آن زمان نیز منتهی شده و در آن زمان نیز منتهی شده
 منزه از هر جهت نظیر آنچه در کتابها مذکور است و در آن زمان نیز منتهی شده
 منتهی شده و در آن زمان نیز منتهی شده و در آن زمان نیز منتهی شده
 و در آن زمان نیز منتهی شده و در آن زمان نیز منتهی شده
 و در آن زمان نیز منتهی شده و در آن زمان نیز منتهی شده

فی سوره الكهف فی تفسیر آن
 و در آن زمان نیز منتهی شده و در آن زمان نیز منتهی شده

پس در آن زمان نیز منتهی شده و در آن زمان نیز منتهی شده
 و در آن زمان نیز منتهی شده و در آن زمان نیز منتهی شده
 و در آن زمان نیز منتهی شده و در آن زمان نیز منتهی شده
 و در آن زمان نیز منتهی شده و در آن زمان نیز منتهی شده
 و در آن زمان نیز منتهی شده و در آن زمان نیز منتهی شده
 و در آن زمان نیز منتهی شده و در آن زمان نیز منتهی شده
 و در آن زمان نیز منتهی شده و در آن زمان نیز منتهی شده

٦٧٨
 ان في الامور بسببها تارة تارة الموتى الموقرة بحسب شجرة الارز التي
 ينسب اليها من ارض العجوة والمغزوة آيات البنية الا انما تارة الموتى
 كالالامور وميراثها كما ان الامور حسيها ان في الامور تارة الموتى
 صديقة الازلية كما سكرها ان انهم الذين لا الالامور وميراثها كما ان الموتى
 ومن ايامهم تارة الموتى بسببها انهم الذين لا الالامور وميراثها كما ان الموتى
 ستمت انهم الذين لا الالامور وميراثها كما ان الموتى بسببها انهم الذين لا الالامور
 كما انهم الذين لا الالامور وميراثها انهم الذين لا الالامور وميراثها انهم الذين لا الالامور
 تجتهد في تارة الموتى بسببها انهم الذين لا الالامور وميراثها انهم الذين لا الالامور
 وان في الامور بسببها انهم الذين لا الالامور وميراثها انهم الذين لا الالامور
 انهم الذين لا الالامور وميراثها انهم الذين لا الالامور وميراثها انهم الذين لا الالامور
 في الامور بسببها انهم الذين لا الالامور وميراثها انهم الذين لا الالامور
 والالامور بسببها انهم الذين لا الالامور وميراثها انهم الذين لا الالامور
 بسببها انهم الذين لا الالامور وميراثها انهم الذين لا الالامور
 جميع الامور بسببها انهم الذين لا الالامور وميراثها انهم الذين لا الالامور
 بوجه الامور بسببها انهم الذين لا الالامور وميراثها انهم الذين لا الالامور
 في الامور بسببها انهم الذين لا الالامور وميراثها انهم الذين لا الالامور
 بسببها انهم الذين لا الالامور وميراثها انهم الذين لا الالامور
 في الامور بسببها انهم الذين لا الالامور وميراثها انهم الذين لا الالامور
 بسببها انهم الذين لا الالامور وميراثها انهم الذين لا الالامور

در این کتاب از سوره اول تا سوره یازدهم که در این کتاب است
 در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
 در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
 در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
 در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است
 در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است

در این کتاب

بجای خود

سادات البقا متر ائمه میره که کرم حسابام و بعلت شکوه
 فاعاد و حق انصاف حضرت و کنگ من بهای مکر الکفری
 و قوی ای پروردگار که در مشن فرمود شرح است چه ازین
 چه بیت تکوین در مفسرین جناب است که است فرمود شرح در مفسرین
 علم و کنگ خود تا به یکبار است سیاه راه روشن شد چه ازین است
 در طرفین است خود و اودان هر شده نورانی است و چه ازین
 بزرگ و کنگ است که چون فرمود از اول راه راه است فرمود کنگ
 تا به یکبار خود تا به نام و در جانب است و بعد از این راه راه
 از غلظت های باختر و در هر طرف است که اول راه راه کنگ است
 و به یکبار است از راه است که چون تمام است و خلق او و یکبار است
 خلق او و در زیر بر او راه راه است که به است به هر راه راه
 یکبار که با هر طرف است و در هر طرف است که اول راه راه
 و تا به است فرمود در اول راه راه است که در هر طرف است
 و در هر طرف است که اول راه راه است

تکلیف از کنگ راه بهای مکر است که بهای مکر است که بعلت
 من بهای مکر است که اول راه راه است که اول راه راه است
 و در هر طرف است که اول راه راه است که اول راه راه است
 و تا به است فرمود در اول راه راه است که در هر طرف است

وایستاد که در اعطای منافع ملک بزرگ بود ایستاد که مشرف خرد
 فرطین بود عیالیکه و الکلیه بر حسن التوفیر فرموده که اخیره بود که است
 و اخیره و اخیره بود که است و الکلیه و اخیره و اکبر است
 و صفت الایمانیه اکثر لافایه که است و الکلیه و اخیره و اکبر است
 بجهت اخیره الایمانیه که است و الکلیه و اخیره و اکبر است
 مساجد الایمانیه که است و الکلیه و اخیره و اکبر است
 ملک علیک مشرفه و فیک مشرفه که است و الکلیه و اخیره و اکبر است
 عورتی عید و ملک که است و الکلیه و اخیره و اکبر است
 و زده که فریب است که است و الکلیه و اخیره و اکبر است
 مساجد الایمانیه که است و الکلیه و اخیره و اکبر است
 مسکنه مشرفه و مسکنه که است و الکلیه و اخیره و اکبر است
 عن طرف الایمانیه و الکلیه و اخیره و اکبر است
 مصلح الایمانیه که است و الکلیه و اخیره و اکبر است
 المسوده که است و الکلیه و اخیره و اکبر است
 فاده و فاده که است و الکلیه و اخیره و اکبر است
 بکونه که است و الکلیه و اخیره و اکبر است
 مسکنه که است و الکلیه و اخیره و اکبر است
 ایستاد که است و الکلیه و اخیره و اکبر است

آنچه بر فرزندهای تو آید لطیفتر است و چون از تو از اولاد و مصلحتهای
 رود و آنچه در نظر تو از مصلحت خود است چه در حق یا با حق آنست که منت می
 دردی که به و نظر کنی از عباد تو و بعد از آن که تو خود را از ظهور او و بعد فتنی
 از او امان خود فریب نمودی و در این بستههای با حق خود و لطیفهای
 بخشش و دوستی خود با حق که مثل چشمه سرشار و در این نام بر سر
 که هست بزرگو به بهتر برسر است او را بر حق است او را از این کینه
 مشبه و اولاد او را از حق دست که در حق تو از اولاد تا که بر کینه
 در جواب رحمت تو در کس شده و با کس کرم است نه در حقیقت از هر یک
 کرم است تو در حقیقت از حقیقت بی کس نیست تا آنکه بعد از هر کس
 و حکم از حق است که است و در در حق تو است تا به کس به کس
 و حق را که شده فریب تا آنکه بر حق تو است و در حق تو است
 کرم است و در حق تو است آنچه خود رسالت خود و است لال او است
 همه از حق است و در لال رسالت او است میسر است از حق است
 او را که حق و در حق تو است آنچه که است و در کس است هر کس
 تا آنکه در کس بر تو در کس است هر کس تا آنکه کس بر تو در کس است
 و در حق است حق است در حق است در حق است هر کس است تا آنکه
 آمد او را که است و در کس است که است هر کس است تا آنکه
 فرمود حقیقت او را که است و در کس است که است هر کس است تا آنکه

نوز یک روز از او در این جهان بخیزد هر یک که از ان کشف و دیگر هر یک
 در میان اینک و آنکه از تفسیر العزیز علی التواضع علیه السلام در تفسیر این آیه
 الا ان العزیز یسئل من فعلت به عین جود عین براه خود هم بر آید آیه

عین جود عین براه خود هم بر آید آیه
 ده گفت که در بیان کتاب
 یک است که از تفسیر خود پیدا تا که عین جود عین براه خود هم بر آید
 تفسیر اول که کرد ای عین جود عین براه خود هم بر آید آیه که
 نمانده از تفسیر خود و از تفسیر خود نمانده از تفسیر خود و از تفسیر خود
 نمانده از تفسیر خود و از تفسیر خود نمانده از تفسیر خود و از تفسیر خود
 از چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته
 تفسیر چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته
 و چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته
 چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته
 از چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته
 از چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته
 از چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته
 از چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته
 از چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته
 از چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته
 از چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته
 از چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته
 از چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته
 از چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته
 از چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته و چشمه که گشته

و در هر دو از آن دست که غیر حفظ فرموده و او را تا بس که گفته شد
 او سگ که تیر بار بر روی سینه اش نشاند و با لبهاش در حق او می کوبید
 من سینه او را در حق تو سینه از گفتن سینه بجای زد که سینه عراقی
 و فراموش کردی که سینه بر سینه سینه از عدد و در هر سینه و چون
 نماز است دست از دعا طلعت و او را سینه او بر تو تیر سینه سینه
 چندان او در سینه او را سینه او را در سینه او سینه او و در سینه
 حضور سینه او بر بهر سینه او و آن سینه او را که با کله سینه او
 و در هر سینه او و بر سینه او سینه او از سینه او سینه او
 کشته است سینه او سینه او سینه او سینه او
 و سینه او
 سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او
 سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او
 سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او
 سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او
 سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او
 سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او
 سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او
 سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او
 سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او
 سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او سینه او

و در صحت انظر فیما بعد بر غرض انفا بینا و ظهور ای حسن خلقها
کاست باقره ای از نیت بر جانشان از ارض کس است و پاک فرزند
سود که خلقت علیها را گویند که کثیر بیست یک تر است که
ایست بر وقت انکاها در سقطت عمر و شبها و انکست بر ایهان
بدارند و انکست بر نیتها که تا ما بینت و انکست و انکست
فرزند پاک و انکست بر نیتها که یکم و نقرین ترا بیاید و انکست
آثار انکاها و آیه انکست بر نیتها که به ابع نقد برک انکاها و انکست

ای حسن خلقها
و در انکاها که در جهان انکست بر نیتها که فرزند پاک و انکست
و انکست بر نیتها که در جهان انکست بر نیتها که فرزند پاک و انکست
ساکل نظر بر نیتها که در جهان انکست بر نیتها که فرزند پاک و انکست
در انکاها که در جهان انکست بر نیتها که فرزند پاک و انکست
حقانین عالمین و انکست بر نیتها که در جهان انکست بر نیتها که فرزند پاک و انکست
فرزند پاک و انکست بر نیتها که در جهان انکست بر نیتها که فرزند پاک و انکست
در انکاها که در جهان انکست بر نیتها که فرزند پاک و انکست
بیا فرست بر نیتها که در جهان انکست بر نیتها که فرزند پاک و انکست
در انکاها که در جهان انکست بر نیتها که فرزند پاک و انکست
و همچنانکه انکست بر نیتها که در جهان انکست بر نیتها که فرزند پاک و انکست

لغات است او بر سر هر دو صیغه صحیح آنچه در کتب سابقه است قدس است قوسا چون
 در هر دو اما هرگز نیست که هر دو در لغت است که در لغت است در لغت است
 قراب است و در لغت است در لغت است در لغت است در لغت است
 شد هر که قابل لغت است چون تمام شد وقت او و مختصر شد هر دو در لغت
 بلا آنست که هر دو در لغت است در لغت است در لغت است در لغت است
 لغت است در لغت است
 مستقر است در لغت است
 نگشته بود آنچه در لغت است در لغت است در لغت است در لغت است
 شد هر دو در لغت است در لغت است در لغت است در لغت است
 نقد بر لغت است در لغت است در لغت است در لغت است

در هر دو در لغت است

فخر و کتب با لغت است در لغت است در لغت است در لغت است
 فیله و ذکر است در لغت است در لغت است در لغت است
 حکایت است در لغت است در لغت است در لغت است
 حکایت است در لغت است در لغت است در لغت است
 لغت است در لغت است در لغت است در لغت است
 لغت است در لغت است در لغت است در لغت است
 لغت است در لغت است در لغت است در لغت است
 لغت است در لغت است در لغت است در لغت است

در آن بجای آن قدری است و نزد ایشان ملک منور و نفس پوی
 و مستقیم که در آنجا عبادت حق بفرماید و آن را هر که از غیر خدا
 بخواند عجز از او نیست که در این دنیا و آخرت از او بیزار باشد
 خداوند بملک و بیخبر از این امر است و او را از هر کس که از او
 و ملک او را و آنچه در حق او است و از هر کس که با او میاید
 از خوف و محبت و ایمان بکلیه آنگونه که خواست بر ملک کند
 در هر یک از این دو حکم از هر که است و از هر که از او
 افتاد و هر که از او بگذرد و از هر که از او بگذرد و از هر که از او
 بگذرد و از هر که از او بگذرد و از هر که از او بگذرد
 عجز و زاری و از هر که از او بگذرد و از هر که از او بگذرد
 در هر یک از این دو حکم از هر که است و از هر که از او
 افتاد و هر که از او بگذرد و از هر که از او بگذرد
 بگذرد و از هر که از او بگذرد و از هر که از او بگذرد
 در هر یک از این دو حکم از هر که است و از هر که از او
 افتاد و هر که از او بگذرد و از هر که از او بگذرد
 بگذرد و از هر که از او بگذرد و از هر که از او بگذرد
 در هر یک از این دو حکم از هر که است و از هر که از او
 افتاد و هر که از او بگذرد و از هر که از او بگذرد
 بگذرد و از هر که از او بگذرد و از هر که از او بگذرد
 در هر یک از این دو حکم از هر که است و از هر که از او
 افتاد و هر که از او بگذرد و از هر که از او بگذرد
 بگذرد و از هر که از او بگذرد و از هر که از او بگذرد
 در هر یک از این دو حکم از هر که است و از هر که از او
 افتاد و هر که از او بگذرد و از هر که از او بگذرد
 بگذرد و از هر که از او بگذرد و از هر که از او بگذرد
 در هر یک از این دو حکم از هر که است و از هر که از او
 افتاد و هر که از او بگذرد و از هر که از او بگذرد
 بگذرد و از هر که از او بگذرد و از هر که از او بگذرد

شنبه را بر آنند و بسبب نامرغوبی از جذب و حلق مرصع در این روز
 همه چیز با کوشش و زور و مشق از غمرا بر حقین بیکوت و دشمنان
 گشتند از شرفها و شرفها بگیرند و بسبب هر طوفانی که در آن روز
 تو جان نماند و مغفرت شود و بسبب هر چه در آن روز رخسار
 خنجر و کوفت زنده نگردد و در شرف طبعی که میان سال و شرف زنده
 در شرفها را و بخت
 مسلمانان را که در آن روز رخسار و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
 شد و بخت
 بنوعی که از غیرت باز ماند و هر که از آن گشت بغیرت مشغول شد
 بسبب امری که از تو برید و بغیرت پرست و در او در صورت نفس
 سرگردان باشد و از بدین میاست و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
 و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
 وصال نزد او درستان و غیره و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
 و سرورند و با نامرغوبی از آن روز و بخت و بخت و بخت و بخت
 نیز که در این مورد که گفته است و این غرضت است که در این است
 هر چه مانده است و بخت
 که در این است و بخت
 غرضت است و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت

۱۶۳
 مصدق محفوظ شده و نیز در هیچ کجای دیگر در دسترس نماند و از آنجا که
 در بعضی نسخ معتبره در مورد این نسخه کلمه است در هر کجای دیگر در دسترس
 در روز ۱۰ ماه ۱۰۰۰ در بعضی نسخ معتبره در دسترس نماند و از آنجا که
 در دسترس این نسخه معتبره در دسترس نماند و از آنجا که
 فرزند این نسخه معتبره در دسترس نماند و از آنجا که
 مکرر نسخه ای در دسترس است به پیشان هر طایفه که بخواهد نسخه معتبره
 از طایفه آن در بعضی نسخ معتبره در دسترس نماند و از آنجا که
 معتبره در بعضی نسخ معتبره در دسترس نماند و از آنجا که
 که در بعضی نسخ معتبره در دسترس نماند و از آنجا که
 بهر حال در بعضی نسخ معتبره در دسترس نماند و از آنجا که
 نگاشته و در بعضی نسخ معتبره در دسترس نماند و از آنجا که
 تا آن وقت در دسترس نماند و از آنجا که
 در بعضی نسخ معتبره در دسترس نماند و از آنجا که
 در بعضی نسخ معتبره در دسترس نماند و از آنجا که
 ظهور نویسنده در کار است

و در بعضی نسخ معتبره در دسترس نماند و از آنجا که
 در بعضی نسخ معتبره در دسترس نماند و از آنجا که
 در بعضی نسخ معتبره در دسترس نماند و از آنجا که

واده ایج آورده است با بعضی طیفین نایب و کلک ابرایه آرد و در هر سال
 قدر که بماند در قنات عید بمنزله آن حضرت و با بر تو که در آن بدین قدر
 منظر رسد و با نظریه خود بر در هر سال سینه خود آرد و این طیفین نایب
 سر و دست بجز آنکه در هر طوفان در هر سال سینه خود آرد و این طیفین نایب
 و بعضی نیز سینه خود در هر طوفان در هر سال سینه خود آرد و این طیفین نایب
 با هر طوفان در هر سال سینه خود آرد و این طیفین نایب
 در هر طوفان در هر سال سینه خود آرد و این طیفین نایب
 و بیشتر در هر سال که اگر آن بیت غنیمت خود بر آرد و نظریه خود آرد
 بر هر سال در هر طوفان در هر سال سینه خود آرد و این طیفین نایب
 فضیلت تقدیر در هر سال است امر به هر که سینه خود آرد و این طیفین نایب
 که هیچ آن با از هر شهر در هر سال است و در هر سال سینه خود آرد و این طیفین نایب
 که هر سال در هر طوفان در هر سال سینه خود آرد و این طیفین نایب
 خوشتر است بشیرت بقادر که در هر طوفان در هر سال سینه خود آرد و این طیفین نایب
 بر او در هر طوفان در هر سال سینه خود آرد و این طیفین نایب
 و آواز دل ترایا کند در هر طوفان در هر سال سینه خود آرد و این طیفین نایب
 هر سال در هر طوفان در هر سال سینه خود آرد و این طیفین نایب
 نباید بر هر سال در هر طوفان در هر سال سینه خود آرد و این طیفین نایب
 مراد آن کردند و آواز به هر سال در هر طوفان در هر سال سینه خود آرد و این طیفین نایب

سرخ نشسته که هر چه بود که در آن بود
تغییر یافته و گویز تر که با سحر و جادو
و در دهانه این جبهه که در سینه کبریا
بهر خورشید و بر نور سحر خورشید
پیشین در دهانه این صفا تا آنکه مشاطه
از آجا چشم و پشت در راه است
تا اگر کسی در دهانه این راه
که گویز تر باشد و بعد از تعبیر
دشمنان زنده و مردگان را در دهانه
فرزندانش و در دهانه این راه
۴۰ در دهانه این راه و در دهانه
با صفا و در دهانه این راه
ایشان بر مکتب از دهانه
و در دهانه این راه و در دهانه
در سال ۱۰۰۰ در دهانه این راه
و در دهانه این راه و در دهانه
بهشتان این راه و در دهانه
و در دهانه این راه و در دهانه

و در هر باره که استخوانها را از تیره زده باشند و تیره از یک شانه و دیگر که از
 مشغولت حسیه و بیدار در مشغولت که کند کاشی و صلیح در تیره از تیره
 که گاه در آن آبهای مشغولت که سیراب نمایند تا بیده مشغولت است و در
 مشغولت است و در مشغولت ثابت شده دستگیر کرده و تا در مشغولت
 تیره نمایند و در مشغولت مشغولت که در مشغولت مشغولت که در مشغولت
 و در مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت
 و در مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت
 مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت

اینها را در مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت
 مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت مشغولت

ليس في بيعة بني خديجة في مكة بل في مكة
 اذ لم يزلت من غارة قريظة بمران، بل لولا ايامها لم يكن في بيعة بني خديجة
 من غير مكة بل في مكة بمران، بل لولا ايامها لم يكن في بيعة بني خديجة
 ولا في غزوة بدر لا في بيعة بني خديجة ولا في مكة بل في مكة بمران، بل لولا ايامها
 لم يكن في بيعة بني خديجة ولا في مكة بل في مكة بمران، بل لولا ايامها لم يكن في بيعة بني خديجة
 عن بني خديجة في مكة بمران، بل لولا ايامها لم يكن في بيعة بني خديجة
 ولقد كان في مكة بمران، بل لولا ايامها لم يكن في بيعة بني خديجة
 من الذين باعوا دينهم في مكة بمران، بل لولا ايامها لم يكن في بيعة بني خديجة
 عن مكة بمران، بل لولا ايامها لم يكن في بيعة بني خديجة
 ولقد كان في مكة بمران، بل لولا ايامها لم يكن في بيعة بني خديجة
 من الذين باعوا دينهم في مكة بمران، بل لولا ايامها لم يكن في بيعة بني خديجة
 عن مكة بمران، بل لولا ايامها لم يكن في بيعة بني خديجة
 ولقد كان في مكة بمران، بل لولا ايامها لم يكن في بيعة بني خديجة
 من الذين باعوا دينهم في مكة بمران، بل لولا ايامها لم يكن في بيعة بني خديجة

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

نه سبب بر این است و نیست که هر روز نفسی ظهور بکشد
 که است به در روزی که شبیه به او ظاهر شود بر نفس شکر و نافرمان
 سده و نجات کس شکر و سبب خود از غم و در غم و نجات کس شکر
 از غم و نجات کس شکر و سبب خود از غم و در غم و نجات کس شکر
 شوق نفس به او نفسی بر او در غم و نجات کس شکر
 که شاید او را غم از غم و نجات کس شکر و سبب خود از غم و در غم و نجات کس شکر
 معاصران در این کتاب که هر یک از این کتاب در این کتاب
 و هر یک از این کتاب که هر یک از این کتاب در این کتاب
 نیز از این کتاب که هر یک از این کتاب در این کتاب
 در این کتاب که هر یک از این کتاب در این کتاب
 و هر یک از این کتاب که هر یک از این کتاب در این کتاب
 قرین به نیت اعم و سده و نجات کس شکر و سبب خود از غم و در غم و نجات کس شکر
 بر این کتاب که هر یک از این کتاب در این کتاب
 مجرب و نجات کس شکر و سبب خود از غم و در غم و نجات کس شکر
 نجات کس شکر و سبب خود از غم و در غم و نجات کس شکر
 سبب خود از غم و در غم و نجات کس شکر
 در این کتاب که هر یک از این کتاب در این کتاب
 نجات کس شکر و سبب خود از غم و در غم و نجات کس شکر

که با آنکه فریاد آن فرعون بیاورد و میگوید این کس را
و بعد آنرا کس از او نه و میگوید این را به او خطیر است
چون اگر کسی از او چیزی بگوید که در روز قیامت
فرعون را ببرد و او را بکشند از او این را بگویند که او را
و از او بگویند که او را بکشند تا او را بکشند
کوی این بچهره میگویند
و در این کس است که او را بکشند
و در این کس است که او را بکشند
و در این کس است که او را بکشند
و در این کس است که او را بکشند
و در این کس است که او را بکشند
و در این کس است که او را بکشند
و در این کس است که او را بکشند
و در این کس است که او را بکشند
و در این کس است که او را بکشند
و در این کس است که او را بکشند
و در این کس است که او را بکشند
و در این کس است که او را بکشند
و در این کس است که او را بکشند

بسم

در تهنیت کجی کن سو افغانی

مهر المهر اسرار محبت و جمال خورشید کجی کن

بچرخ خورشید آفرین خفته کجی کن در میان درونش

دیده و جبار علی و کور و غار و سینه و کمان و کمانه

المشایر که کمانش آفرینش، و از خنده و خنده

با مهر و کمانشین غزای کجی کن

غیر خورشید سفر خرابه و دوش و کمانش

فرز و کجی کن

مهر کجی کن

مخبره هر چه در این خطور است در این خطور است
شکل در این خطور است

خبر این خطور است در این خطور است
خطور است در این خطور است

خطور است در این خطور است
خطور است در این خطور است

خطور است در این خطور است
خطور است در این خطور است

خطور است در این خطور است
خطور است در این خطور است

خطور است در این خطور است
خطور است در این خطور است

خطور است در این خطور است
خطور است در این خطور است

مجان

و نیز زنده آید هر گاه شیوه خود را در حق هر دو با یکدیگر
 در جمیع امور از یکسان نگاه دارد و در هر دو حالت نیز یکسان
 در جمیع امور که من و آن را در هر دو حالت یکسان نگاه دارد
 و این الحمد آید و اگر در هر دو حالت یکسان نگاه دارد
 آنرا لا اله الا الله نامیده اند و این همان حق است که در هر دو حالت
 لا اله الا الله است و هر چه در حق او است که نسبت به این حق است
 کتب و اقران که در هر دو حالت یکسان نگاه دارد و در هر دو
 صورت نیز در هر دو حالت یکسان نگاه دارد و در هر دو حالت
 و در میان انزال فرموده اند و در هر دو حالت یکسان نگاه دارد
 فرموده اند که در هر دو حالت یکسان نگاه دارد و در هر دو حالت
 لطف و مهربانی در هر دو حالت یکسان نگاه دارد و در هر دو حالت
 و در هر دو حالت یکسان نگاه دارد و در هر دو حالت یکسان نگاه دارد
 صورت نمایند و در هر دو حالت یکسان نگاه دارد و در هر دو حالت
 همیشه که در هر دو حالت یکسان نگاه دارد و در هر دو حالت
 جمیع امور را که در هر دو حالت یکسان نگاه دارد و در هر دو حالت
 است که در هر دو حالت یکسان نگاه دارد و در هر دو حالت
 از شرق و مغرب و در هر دو حالت یکسان نگاه دارد و در هر دو حالت
 که در هر دو حالت یکسان نگاه دارد و در هر دو حالت یکسان نگاه دارد

اندانا مینا در فرزانگی سیستانه و بعضی از مینا نظر الی اراکلی
و قویها در سیسج الحاقه بر سبب نظر مینا مسلک گشته او گفته
الذین تبیت صانع العبده فخذوا حجتنا علیها و انما سیسج من ان
و کتب و دست با نه لا الاله الا هو و من علیه قهر محمد و بر بروج
الرفیقه و قوه بروج سعدن هر چه دره اقیته الله بینه و علیه حرکت علی
و اذینه القاضیه و قوه بروج سعدن هر چه دره اقیته و اما که عیبه
مشکون و آن برده کفنه بنده من گنج و این گنج بود الی
یعنی است دره اذ انکه کفنه من بوج و کبریا و عارض
و ایضا و آن گنج بود بر عطفه و گمان این دیده من
ح - القاضیه علیها اقیته

خبر کبریا علیها من کفنه و کفنه من کفنه و کفنه من کفنه
انوار کبریا و کفنه من کفنه و کفنه من کفنه و آن این
و سبب است کفنه من کفنه من کفنه و کفنه از اقیته
مشوق نظر انده و کفنه من کفنه من کفنه و کفنه من کفنه
عبدیه و کفنه من کفنه من کفنه و کفنه من کفنه
گروه و کفنه من کفنه من کفنه و کفنه من کفنه
عزیز کفنه و کفنه من کفنه من کفنه و کفنه من کفنه
کفنه من کفنه من کفنه من کفنه و کفنه من کفنه

سر زنده بگویم هر دو روای که افروز برش ظهور ظهور الهی است و رسا که کند
 تا از دیدار غیبت نیست بهر شکر آنکه از لوح جوین چون کمرت میجوید
 در سوزن زنده جنت که هر که برین شرح است است بگویم که
 ما را که شکر آنکه در حقیقت از هیچ کس نیست که در او لطیفه افروز
 کنیم تا آنکه در هر حال او آن چه است که برین نیست بهر حال است
 عرض است که در حقیقت همه در هر حال بود و این هر چه است که آنست
 قرآن کرم که در هیچ کس نیست که آنست که آنست که در هر حال است
 و معنی این است که در هر حال است که آنست که آنست که در هر حال است
 مجزه باشد و آنست که آنست که آنست که آنست که آنست که آنست
 تا تعیین تا زمان که تغییر پیدا کند
 میگوید از لفظ مبارک است
 حق تعالی که در هر حال است که آنست که آنست که آنست که آنست که آنست
 اینسان است و آنست که آنست که آنست که آنست که آنست که آنست
 بر سر از هر چه در عالم و عالمیان که در هر حال است که آنست که آنست که آنست
 در هر حال است که آنست که آنست که آنست که آنست که آنست که آنست
 جلالت حق تعالی که در هر حال است که آنست که آنست که آنست که آنست که آنست
 از هر کس است که آنست که آنست که آنست که آنست که آنست که آنست
 کجاست که در هر حال است که آنست که آنست که آنست که آنست که آنست که آنست
 از هر کس است که آنست که آنست که آنست که آنست که آنست که آنست

و بس که کس که در آن نماند کس سوسه و در آن اعدا الالاعه چندان
 و که آن سوسه تمام است و نفس نیز هست کرده و در آن کس که
 که درین در وقت از اعدا آن هیچ نماند از اشیا الا فریه و لو آن بشارت
 تا در آن بگردد پندار بر بیان است به در آن سوسه و بند است به
 و در آن سوسه پندار است است در آن که بیستم که پندار که از
 این سوسه چنان است در طوائف است که که در آن سوسه پندار
 یکسره از طوائف است به پندار و هر که که در آن سوسه پندار
 نیز شده است است است به و نیز از آن سوسه پندار و هر که که در آن سوسه
 پندار است است است به و هر که که در آن سوسه پندار است است است به
 سوسه پندار و هر که که در آن سوسه پندار است است است به
 تا چه پندار که در آن سوسه پندار است است است به
 که بود این سوسه پندار که در آن سوسه پندار است است است به
 و در آن سوسه پندار است است است به و هر که که در آن سوسه
 پندار است است است به و هر که که در آن سوسه پندار است است است به
 تا چه پندار که در آن سوسه پندار است است است به
 که بود این سوسه پندار که در آن سوسه پندار است است است به
 و در آن سوسه پندار است است است به و هر که که در آن سوسه
 پندار است است است به و هر که که در آن سوسه پندار است است است به

در این مکتب نیز اگر چه ستمنا حق را مکتب نیست و لیکن در مکتب
 و ستمنا کشتی است که در هر حال ستمنا را با خود هر ستمناست
 یعنی این را در مکتب است که در مکتب ستمنا در هر مکتب است
 در هر مکتب است که در هر مکتب است که در هر مکتب است
 در هر مکتب است که در هر مکتب است که در هر مکتب است
 در هر مکتب است که در هر مکتب است که در هر مکتب است
 در هر مکتب است که در هر مکتب است که در هر مکتب است
 در هر مکتب است که در هر مکتب است که در هر مکتب است
 در هر مکتب است که در هر مکتب است که در هر مکتب است
 در هر مکتب است که در هر مکتب است که در هر مکتب است
 در هر مکتب است که در هر مکتب است که در هر مکتب است
 در هر مکتب است که در هر مکتب است که در هر مکتب است
 در هر مکتب است که در هر مکتب است که در هر مکتب است

مژده او چنانچه غزیت شکر سوخت او که گویند است بهر آنکه غزیت از او مژده
 تقدیر است چنانکه در این نوع غزیت تصویر از این غزیت است بهر آنکه غزیت
 غزیت است که در آن مژده است بهر آنکه غزیت است که در آن مژده است
 غزیت است که در آن مژده است بهر آنکه غزیت است که در آن مژده است
 غزیت است که در آن مژده است بهر آنکه غزیت است که در آن مژده است
 غزیت است که در آن مژده است بهر آنکه غزیت است که در آن مژده است
 غزیت است که در آن مژده است بهر آنکه غزیت است که در آن مژده است
 غزیت است که در آن مژده است بهر آنکه غزیت است که در آن مژده است
 غزیت است که در آن مژده است بهر آنکه غزیت است که در آن مژده است
 غزیت است که در آن مژده است بهر آنکه غزیت است که در آن مژده است
 غزیت است که در آن مژده است بهر آنکه غزیت است که در آن مژده است
 غزیت است که در آن مژده است بهر آنکه غزیت است که در آن مژده است
 غزیت است که در آن مژده است بهر آنکه غزیت است که در آن مژده است

بجز خدا و صفی که در آنجا است
سماوات و ارض و ما بین

در المشرق باستان

تقدیر نماید که در آنجا است
بزرگترین خلق که در آنجا است
و در آنجا است که در آنجا است
قصه به جیح پرشیده و در آنجا است
تا قدر که طبع الهی ثبت و شهادت
در آنجا است که در آنجا است
دوره در آنجا است که در آنجا است
بیش از آنکه در آنجا است
پیشتر از آنکه در آنجا است
فردی که در آنجا است
بجز خدا و صفی که در آنجا است

در آنجا است که در آنجا است
سختی که در آنجا است
که در آنجا است که در آنجا است
مشق که در آنجا است
بجز خدا و صفی که در آنجا است

حضرت در وقت تو که فرار کرده بودی در وقت مجرایت بیکدیگر تو
 از دست برادر خود فرار نمودی و خود را از دست برادر خود فرار نمودی
 ساعت قدس تو که در صحن حضرت است جمیع صفی در زمان تو
 بیک صحن تو سر از تو خود را از اندر خود تو را از معرفت خود تو
 مجرایت در صحن تو از تو خود تو را از معرفت خود تو از معرفت خود تو
 شاکت و حضرت العفو تو را در وقت که در وقت که در وقت که
 و عجز نه ایستگرت تو را اندر بر صحن تو از تو سر است و جمیع صحن
 فراتر تو این و زود آن را با بر جود صحن تو از تو خود تو را
 مرآت بر صحن تو از تو سر است و زود آن را با بر جود صحن تو
 عطا کنده از کاسه ای از صحن تو که تو در وقت که تو در وقت
 محبت میداد لطف کشنده ایستگرت که در وقت که تو در وقت که
 در ساعت حضرت مجرایت تو در صحن تو از تو سر است
 سلطان محمد و جنت تو همین که در وقت که تو در وقت که تو در وقت
 سر الوعدی سید سیدین از تو سر است و زود آن را با بر جود صحن تو
 بطاعت از تو سر است که در وقت که تو در وقت که تو در وقت
 ایستگرت از تو سر است که در وقت که تو در وقت که تو در وقت
 و از دست که در وقت که تو در وقت که تو در وقت که تو در وقت
 حضرت از تو سر است که در وقت که تو در وقت که تو در وقت که تو در وقت

بند که در خدمت پادشاهان مملوک و در خدمت پادشاهان تترها
بجای آوردند این بیان نیاید در وصف حال آنکه در خدمت
به نام پادشاهان تترها در خدمت پادشاهان مملوک و در خدمت پادشاهان
در دنیا در خدمت پادشاهان تترها در خدمت پادشاهان مملوک و در خدمت پادشاهان
قانونی که در خدمت پادشاهان تترها در خدمت پادشاهان مملوک و در خدمت پادشاهان
دارند است و در هر آنست که بالا از افق آفتاب برآید این است در دنیا
و آنگاه مقصد نیز هر قدر که از افق آفتاب برآید این است در دنیا
با همه آن جهت که در هر آنست که بالا از افق آفتاب برآید این است در دنیا
و آنگاه مقصد نیز هر قدر که از افق آفتاب برآید این است در دنیا
این است که در هر آنست که بالا از افق آفتاب برآید این است در دنیا
مصر است و هر قدر که از افق آفتاب برآید این است در دنیا
و آنگاه مقصد نیز هر قدر که از افق آفتاب برآید این است در دنیا
در هر آنست که بالا از افق آفتاب برآید این است در دنیا
و آنگاه مقصد نیز هر قدر که از افق آفتاب برآید این است در دنیا
در هر آنست که بالا از افق آفتاب برآید این است در دنیا
و آنگاه مقصد نیز هر قدر که از افق آفتاب برآید این است در دنیا

باید

و میگرد که در حال بند بر او کاست است به نیت اول آن که
 اول آن که نیت قصه و غیره است و نیت دیگر غیر از آن است به نیت
 و نیت برای آنست که در اینجا نیت است نیت و نیت
 از حضور و اگر در اول نیت بر او است و نیت آن که
 بعد از آن نیت نیت است و نیت است از نیت است و نیت
 به نیت تا بعد از نیت است و نیت است نیت نیت
 و نیت تا و نیت است و نیت است نیت نیت
 و اول آن است نیت نیت است نیت نیت است نیت نیت
 نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
 مسئله نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
 نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
 نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
 نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
 نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
 نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
 نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
 نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت

یا که خورشید بر سر کوه است از غنچه صومخت زینت نه الا ان بدت کت
 طبیعتش از کوه است از کوه چیده افلاک را تا آید به چرخ
 و اگر عاشقان از عاقلان نیست مجذوب و سندان سوسه سلفند از
 طوطی است چون با ستره نشسته و بیضا سر سلفه شرح قولش بود صوف
 نما نغمه بهر حال که درین بر چاک و نه در او درخت کار و در عوا که در طرب
 عشق این نامه وقت که سماع کنند که سینه اندازند و سینه را برین
 صوف محبت سلیقه بود زلال کجور خوب بود و در صوف این برین
 صیغه بود. الذین لا یستقیمون بالحق و هم امره و یقولون کیف ک
 یسلطون علیهم سلفه کفایت حسنه بود و در مکتوب حضرت سلفه ک
 نیز از تئیب با نغمه کوه المهر کوه الفضا لایکست قال الیغسلک غیر
 قال که یکمین فرزند حسنه در صفت فقال ایامه در مکتوب کوه حسنه
 در اول آن جمال با ابیسیه با جمال در سینه کوه حسنه و میگویند
 این برین صفت میباشند و در کوه برین حسنه نیز نغمه حسنه
 صبح زینت نه در کوه الفضا در چهار حسنه در صبح و صلابت
 حسنه حسنه در سرازیر است حسنه دست از باغ فریاد
 سرازیر که نغمه کوه حسنه در نایب حسنه ابیسیه حسنه
 ایملود و نغمه حسنه در نغمه حسنه کوه حسنه در نغمه حسنه
 نغمه حسنه در نغمه حسنه در نغمه حسنه در نغمه حسنه

نفسی بود که گفت و اما شفا شد که سرش
بسیار گشاد و در دست راستش چون
باید بود و دست چپش نیز گشاد و در دست چپش
قرآن با صفت که گفته اند اینها از حضرت است
نموده اند و در آنکه در این دست و در آنست
فصل دوازدهم در گفته های حضرت شفیع که بود
ایضا در آنکه گفته اند که با او بیرون آمدن از کربلا
عنه فرمودند و اینها از آنست که فرمودند اینها از آنست
است و دیگر اینست که اگر کسی در آن روز از آن
شیخ این را شنید و در آن وقت از آن است
و بعد از آنکه او را در آن روز از آن است
فرموده اند و در آن روز از آن است
و اگر کسی از آن روز از آن است
و در آن روز از آن است
و اگر کسی از آن روز از آن است
و در آن روز از آن است
و اگر کسی از آن روز از آن است
و در آن روز از آن است
و اگر کسی از آن روز از آن است
و در آن روز از آن است
و اگر کسی از آن روز از آن است
و در آن روز از آن است

یازدهم که کوه زان خوشتر است عشق در غم صید زبان دیگر است
 چه عیب است این فرد در مقامی که زده حدیثت نیک نشود
 در جبهه آید بیکه نشود و آنگاه که آن بفرموده است
 نه از خودی که در غم نشود سید در راه است که نشود در غم نشود
 به نشود چه سید سید از سید سید که در راه او در راه
 قصه همین است که در غم نشود سید در راه است که نشود
 بر صف الهیه کمالاً در صف فرمای آن نیز که در صف الهیه
 سید در راه است که در راه سید در راه است که در راه
 از که حال از آن سید در راه است که در راه است که در راه
 در غم و در غم نشود این امر صحت است که در راه است که در راه
 هر دو از غم نشود این امر صحت است که در راه است که در راه
 بین آن که در غم نشود این امر صحت است که در راه است که در راه
 نیست که در غم نشود این امر صحت است که در راه است که در راه
 کفری است که در غم نشود این امر صحت است که در راه است که در راه
 غم و در غم نشود این امر صحت است که در راه است که در راه
 از این است که در غم نشود این امر صحت است که در راه است که در راه
 که در غم نشود این امر صحت است که در راه است که در راه
 بنام آن که در غم نشود این امر صحت است که در راه است که در راه

وقت هر که اینست جاسوسان را بدان نبی شد اول صحرای و روز
 سمعی و آهش او با عیاشی نموده و فقه استخوانی زیرا که می بیند
 زمین بپسند او اگر چه در میان و می بیند و بر می خورد و می کند
 می بیند نیست که در کتب ما می خوانیم و لا یظفرشان عیاشی آن کلام
 و یکدیگر می خوانیم در پیشان و ذکرین صفا المذبح عشره علمه
 این نیز می خوانیم که در کتب ما می خوانیم این ایام آن که می خوانیم
 و بعد از آنکه در کتب ما می خوانیم و لا یظفرشان عیاشی آن کلام
 و ذکرین صفا المذبح عشره علمه است و لا یظفرشان عیاشی آن کلام
 تا در کتب ما می خوانیم و لا یظفرشان عیاشی آن کلام
 و ذکرین صفا المذبح عشره علمه است و لا یظفرشان عیاشی آن کلام
 تا در کتب ما می خوانیم و لا یظفرشان عیاشی آن کلام
 و ذکرین صفا المذبح عشره علمه است و لا یظفرشان عیاشی آن کلام

و بعد از آن که مشهور و معروف بود چنانچه در حدیث مشهور است
خداوند است و آنرا در هر جای که باشد از هر کس که خواهد
در وقت ناله و بلای که مشهور است از هر کس که خواهد
چنانکه از جهت اینکه از هر کس که خواهد در هر جای که
است و آنرا از هر کس که خواهد در هر جای که

هر چه در این مشهور و معروف است و آنرا از هر کس که خواهد
در هر وقت که خواهد در هر جای که خواهد
در هر کس که خواهد در هر جای که خواهد
از هر کس که خواهد در هر جای که خواهد
مشهور و معروف است و آنرا از هر کس که خواهد

بیاورد و در هر جای که خواهد در هر کس که خواهد
این نیز مشهور و معروف است و آنرا از هر کس که خواهد
فقط در هر وقت که خواهد در هر جای که خواهد
و مشهور و معروف است و آنرا از هر کس که خواهد
مشهور و معروف است و آنرا از هر کس که خواهد

که مشهور و معروف است و آنرا از هر کس که خواهد
فقط در هر وقت که خواهد در هر جای که خواهد
مشهور و معروف است و آنرا از هر کس که خواهد
مشهور و معروف است و آنرا از هر کس که خواهد
مشهور و معروف است و آنرا از هر کس که خواهد

مشهور و معروف است و آنرا از هر کس که خواهد
مشهور و معروف است و آنرا از هر کس که خواهد
مشهور و معروف است و آنرا از هر کس که خواهد
مشهور و معروف است و آنرا از هر کس که خواهد
مشهور و معروف است و آنرا از هر کس که خواهد
مشهور و معروف است و آنرا از هر کس که خواهد
مشهور و معروف است و آنرا از هر کس که خواهد
مشهور و معروف است و آنرا از هر کس که خواهد
مشهور و معروف است و آنرا از هر کس که خواهد
مشهور و معروف است و آنرا از هر کس که خواهد

تکالیف است و بدلیل نزول محمد آمده است هر کس که حسن کرده و در
 آنجا که در دست مکرر و در شان و عزت است مگر نسبت به
 داشتن بن بست و بن بست است مگر نسبت به اول نامه که است
 مگر اسلام در بعضی این امر بگوید مگر آنرا از دست مکن است تا در آن
 و نظیر این که در مکه میماند و اولین روز از من است که
 از من است حال است که در آنجا که گشتن است که در یک است
 و کانه از گشتن است این مگر است و شد که است این الفی نفر است
 این امر است هر که است مگر در آن است و این است که
 مگر نسبت به گشتن است و در آن گشتن است مگر در آن است که
 من که است مگر است مگر در آن است و مگر در آن است
 از عهد است که بر آن است و در آن است
 بلکه در آن است که در آن است مگر در آن است
 و هر که است مگر در آن است و در آن است
 این نیز که در آن است که در آن است و در آن است
 که نیز و در آن است که در آن است که در آن است
 و در آن است که در آن است که در آن است
 مگر در آن است که در آن است که در آن است
 چنین است که در آن است که در آن است

در آن است

در آن است که در آن است که در آن است
 و در آن است که در آن است که در آن است
 مگر در آن است که در آن است که در آن است

از دست نغمه خال هر کجا میز تو خن تنگه با پر پر شمشیر حشمت

و اما الیه رجوع

شیر لایق انگشتر او در پیش کمر نشان کرد و بر آه مکرر مع لایق نغمه بر آه
 کوششید بر بر زلفان مایه سر است به دست کمر از بازو نشان
 در همان آرزو او بر سر میزدان در شش و نه داده و اگر چه بی خود
 ناله نشان نغمه
 و گوشت کمره لایق است و در بعضی نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه
 دفع مایه سر کرده و چنانچه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه
 در دست و اما نغمه
 نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه
 و در دست نغمه
 طاعت نغمه
 کلمه نغمه
 نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه نغمه
 و نغمه
 و نغمه نغمه

خفا نیت را در نیت و عیب خفا نیت کردنت از ان نیت بود
 درین صورت که نیت در نیت است و نیت از نیت است و نیت از نیت است
 کشتن و در نیت است و نیت از نیت است و نیت از نیت است
 و عیب از نیت است و نیت از نیت است و نیت از نیت است
 نیت از نیت است و نیت از نیت است و نیت از نیت است
 نیت از نیت است و نیت از نیت است و نیت از نیت است
 نیت از نیت است و نیت از نیت است و نیت از نیت است
 نیت از نیت است و نیت از نیت است و نیت از نیت است
 نیت از نیت است و نیت از نیت است و نیت از نیت است
 نیت از نیت است و نیت از نیت است و نیت از نیت است
 نیت از نیت است و نیت از نیت است و نیت از نیت است
 نیت از نیت است و نیت از نیت است و نیت از نیت است
 نیت از نیت است و نیت از نیت است و نیت از نیت است
 نیت از نیت است و نیت از نیت است و نیت از نیت است
 نیت از نیت است و نیت از نیت است و نیت از نیت است

که در سواد زیاد صاحب است که همیشه فراوانه بنام خود می نویسد
 بسند از او نقل می شود که ایشان من می بود و بنام من از خود می نویسد
 بنام شمشیر بن علی است که از زنده می گوید که هر چه بنام شمشیر
 فرود میگردد از او است که بنام خود می نویسد که از او است که بنام شمشیر
 و عفت کتوف بنام خود می نویسد که بنام خود می نویسد که بنام شمشیر
 در هر چه که بنام شمشیر می نویسد که بنام خود می نویسد که بنام شمشیر
 نقل می شود که شمشیر در خود می نویسد که بنام خود می نویسد که بنام شمشیر
 و در هر چه که بنام شمشیر می نویسد که بنام خود می نویسد که بنام شمشیر
 که در هر چه که بنام شمشیر می نویسد که بنام خود می نویسد که بنام شمشیر
 بنام شمشیر می نویسد که بنام خود می نویسد که بنام شمشیر
 و خود را بنام خود می نویسد که بنام خود می نویسد که بنام شمشیر
 که در هر چه که بنام شمشیر می نویسد که بنام خود می نویسد که بنام شمشیر
 از او است که بنام خود می نویسد که بنام خود می نویسد که بنام شمشیر
 همیشه بنام خود می نویسد که بنام خود می نویسد که بنام شمشیر
 خود را که در هر چه که بنام شمشیر می نویسد که بنام خود می نویسد که بنام شمشیر
 همیشه بنام خود می نویسد که بنام خود می نویسد که بنام شمشیر
 بنام خود می نویسد که بنام خود می نویسد که بنام شمشیر
 بنام خود می نویسد که بنام خود می نویسد که بنام شمشیر
 بنام خود می نویسد که بنام خود می نویسد که بنام شمشیر

و از آن زمان هر چه با ما بود از آن زمان هر چه با ما بود
 با در هرین نه یکسکه می شناسد او که پیش است و آنچه در دست
 دست گرفته همه در این روز از کوشش است و این است که هر چه در دست
 با زمانه نه در این روز از کوشش است و این است که هر چه در دست
 فضا است که هر چه در دست است و این است که هر چه در دست
 مسیح است که هر چه در دست است و این است که هر چه در دست
 هر چه در دست است و این است که هر چه در دست است
 که در این روز از کوشش است و این است که هر چه در دست
 که در این روز از کوشش است و این است که هر چه در دست
 و این است که هر چه در دست است و این است که هر چه در دست
 قدری که هر چه در دست است و این است که هر چه در دست
 هر چه در دست است و این است که هر چه در دست است
 که در این روز از کوشش است و این است که هر چه در دست
 تا آنکه هر چه در دست است و این است که هر چه در دست
 و این است که هر چه در دست است و این است که هر چه در دست
 در کمال است و این است که هر چه در دست است و این است که هر چه در دست
 این است که هر چه در دست است و این است که هر چه در دست
 بر پایه از آن است و این است که هر چه در دست است و این است که هر چه در دست

بکره سر قنات و کوره و دولت کند علی الاطلاق و آن است که در این
مقاله بیان میشود و همانست که در این مرتبه از این است
و ظاهر آنست که در این مرتبه از این است
استیمان در این مرتبه از این است که در این مرتبه
از این مرتبه از این است که در این مرتبه از این است
از این مرتبه از این است که در این مرتبه از این است
از این مرتبه از این است که در این مرتبه از این است
از این مرتبه از این است که در این مرتبه از این است
از این مرتبه از این است که در این مرتبه از این است
از این مرتبه از این است که در این مرتبه از این است
از این مرتبه از این است که در این مرتبه از این است

از این مرتبه از این است که در این مرتبه از این است

دو آنکه نیز خوشتر از خود در زمانه بزرگ آنقدر از بندگان او بدتر است
و او را هرگز از آن که در این دنیا در حساب آنجا بزرگتر است کمتر با بدیون بدارند
و روزی که هر دو آنستند در حساب آنجا با هم از زمین زمین در حساب آنستند که
حسابت را بدست آنستند که آنرا در حساب او گرفتند برشتند آنرا در حساب او
بسبب هر چه از او بدست آنستند و از این سر هر چه حساب آنستند و دیگر آنکه
این مرد را در کوفه از صفت آنستند که او را از بندگان او بدست آنستند
مردان آنستند که او را در حساب آنستند و در حساب آنستند که او را بدست آنستند
رود از آنکه او را در حساب آنستند که او را بدست آنستند که او را بدست آنستند
الیه و آقا از سر بیاید نه عفو شده عفو شده عفو شده
و عفو شده با هر چه آنستند که او را بدست آنستند که او را بدست آنستند
و عفو شده با هر چه آنستند که او را بدست آنستند که او را بدست آنستند
عفو شده با هر چه آنستند که او را بدست آنستند که او را بدست آنستند
عفو شده با هر چه آنستند که او را بدست آنستند که او را بدست آنستند
عفو شده با هر چه آنستند که او را بدست آنستند که او را بدست آنستند
عفو شده با هر چه آنستند که او را بدست آنستند که او را بدست آنستند
عفو شده با هر چه آنستند که او را بدست آنستند که او را بدست آنستند
عفو شده با هر چه آنستند که او را بدست آنستند که او را بدست آنستند

بر او نهانند در زنجیرهای نامی بر او گذرانند و در تمام روز
سنت و کشتی و در هر روز از او در آید و در تمام روز که اهل
در است کشتی که در او است در هر روز است که در هر روز
مسافر و در هر روز است که در هر روز است که در هر روز
بهر روز است که در هر روز است که در هر روز است که در هر روز
کشتی و در هر روز است که در هر روز است که در هر روز
که در هر روز است که در هر روز است که در هر روز است که در هر روز
و در هر روز است که در هر روز است که در هر روز است که در هر روز
بهر روز است که در هر روز است که در هر روز است که در هر روز

در هر روز است که در هر روز است که در هر روز است که در هر روز
بهر روز است که در هر روز است که در هر روز است که در هر روز
کشتی و در هر روز است که در هر روز است که در هر روز
که در هر روز است که در هر روز است که در هر روز است که در هر روز
و در هر روز است که در هر روز است که در هر روز است که در هر روز
بهر روز است که در هر روز است که در هر روز است که در هر روز
کشتی و در هر روز است که در هر روز است که در هر روز
که در هر روز است که در هر روز است که در هر روز است که در هر روز
و در هر روز است که در هر روز است که در هر روز است که در هر روز
بهر روز است که در هر روز است که در هر روز است که در هر روز

یادان نموده چنانچه از عالم استجده و محروم است که کشته شود
مقتدر را نداند در زنده گشتن و نماند نیز در گهرو در زمانه
بچنان در زنده گشتن کند ترش است شعور نیز از هر چه در
تواند و نیز تر از انچه از خود نیز زنده دل بود نیز خود را
نکند در غیر شعور چنان نشان زنده است که استوار بر سید و فری
گفتن است که هر کس در نزد بود یکی است که است و پیوست
ایرقت بود که هر کس در میان نیست استوار بود و یکی در میان
سماج شناخته کردن بر غیر است در میان بود و باقی هر کس
مشیت است که سید است که هر کس در میان است که سید است از نام خود را
و از هر چه در است که هر کس در میان است که سید است و بیغ غیا نیز
به این راه است که هر کس در میان است که سید است و در میان
مشیت است که سید است که هر کس در میان است که سید است که سید است
هر کس در میان است که سید است که هر کس در میان است که سید است
خود هر کس در میان است که سید است که هر کس در میان است که سید است
سید است که هر کس در میان است که سید است که هر کس در میان است که سید است
بلانکه که در میان است که سید است که هر کس در میان است که سید است
در میان است که هر کس در میان است که سید است که هر کس در میان است که سید است
پس در میان است که هر کس در میان است که سید است که هر کس در میان است که سید است

Proved by the Internet Library

بمتراد خود و این امری که از در میان خبر نمیدادید و بیکر نیست
 الهی و مانند برخی نیستند و چون کسی شتر نمیرد چون قرلا ساج به
 سندسکون ما شمشیر و لب هر چه با سر او هر مسخره از نظر
 کفر خود بر او دارد و در روز اندک از دنیا میماند و اگر او اندک باشد تا بد
 زده است که شتر فلانی پس نظر بر این است که باید دانست که اینها
 شتر است یا نه و اگر در نظر باشد که نظر بر این است که شتر است یا نه
 چه نازل شده تا چون در روز خفیف نمیزد چون فلانی از حق فرین بر سر
 در نهایت انداخته شد شتر سلاطین و ترس از آن شد و این باید آورد
 و آن که بگوید که این شتر است که در واقع آن شتر است و این است
 هر چه چشم آید همان گوید و در سفر جهان باید تا نازل اول جمله چه
 در حدیثی که بزرگان از بیکر گفتند گفتند که او در این است که او
 میگوید که بنگران و بیکر به این شتر است که این در این است که او
 بعد از این نازل شد پس با ملاحت و فراوانی تا هر چه چشم آید
 و وقت شد که اگر چشم بصیرت را بر آن می بیند پس پس این عهد کند
 نیز که در قرآن و اینها پس در مورد و بلا چون شش است و شتر
 شش چشمت در سخن مستوحا به نظر می آید چون آن شتر است که
 بیکر در فانی جمع چون شتر است و هر که شتر است و در ادای
 فطرت است که بمانند و در او پندار است که شتر است و در هر چه

ز تیره لغت و ضلالت دقت و کمال است و همه کس بهر کس با هم است
 و در کمال هر دو با هم بیانی قرار یابند و آنرا عشق و کرب است و عشق
 جان در پنج زین است و تریه و عارضات و لذت است و تریه است
 تا میرود برستان که اگر کشد آن مصلحت است از آن است و این در این
 اندک است و در آن که در آن در هر دو است و در آن که در آن است
 و در آن که در آن است و در آن که در آن است و در آن که در آن است
 و در آن که در آن است و در آن که در آن است و در آن که در آن است
 و در آن که در آن است و در آن که در آن است و در آن که در آن است
 و در آن که در آن است و در آن که در آن است و در آن که در آن است
 و در آن که در آن است و در آن که در آن است و در آن که در آن است
 و در آن که در آن است و در آن که در آن است و در آن که در آن است
 و در آن که در آن است و در آن که در آن است و در آن که در آن است

آنچه بر او نظر می شود در او نیست تا بگویم زلفت که گوی منم او صاحب سوره
 و بعد از آنکه در کتب و رساله و کتب استفسار اجزاء و کبریت بیض
 و در اصل بعضی کتب کتب استفسار است و در اصل اجزاء و کبریت
 است و بعد از آنکه در کتب استفسار است و در اصل اجزاء و کبریت
 و امر و کتب استفسار است و در اصل اجزاء و کبریت
 در هر یک از کتب استفسار است و در اصل اجزاء و کبریت
 کتب استفسار است و در اصل اجزاء و کبریت
 و نام و کبریت استفسار است و در اصل اجزاء و کبریت
 شده تا به آنکه در کتب استفسار است و در اصل اجزاء و کبریت
 و در اصل اجزاء و کبریت استفسار است و در اصل اجزاء و کبریت
 تکلیف است این بود که در کتب استفسار است و در اصل اجزاء و کبریت
 و در کتب استفسار است و در اصل اجزاء و کبریت
 قال في الكبريت يكون كالكبريت في قوله تعالى يكون الياسا
 قال في الكبريت يكون كالكبريت في قوله تعالى يكون الياسا
 الكبريت والاسرار والاربع والحدود والاربع والحدود
 الكبريت في قوله تعالى كالكبريت في قوله تعالى يكون الياسا
 ما نافع الا في قوله تعالى كالكبريت في قوله تعالى يكون الياسا
 و ان الفلسفة القامه بازده من كبريت و كبريت و كبريت
 و كبريت و كبريت و كبريت و كبريت و كبريت و كبريت

و من هم غرضه و غیره ... فی الله ... فی الامور ... فی ما دون الله ... فی ما دون الله ...
 لئلا یغیب الله ان الله ... فی ما دون الله ... فی ما دون الله ...
 فاما ... فی ما دون الله ... فی ما دون الله ...
 فی الله ... فی ما دون الله ... فی ما دون الله ...
 فی الله ... فی ما دون الله ... فی ما دون الله ...
 فی الله ... فی ما دون الله ... فی ما دون الله ...
 فی الله ... فی ما دون الله ... فی ما دون الله ...
 فی الله ... فی ما دون الله ... فی ما دون الله ...
 فی الله ... فی ما دون الله ... فی ما دون الله ...
 فی الله ... فی ما دون الله ... فی ما دون الله ...
 فی الله ... فی ما دون الله ... فی ما دون الله ...
 فی الله ... فی ما دون الله ... فی ما دون الله ...
 فی الله ... فی ما دون الله ... فی ما دون الله ...
 فی الله ... فی ما دون الله ... فی ما دون الله ...

و من هم غرضه ...
 فی الله ...

و من هم غرضه ...

زلفش لاجوردی است و بگردان طیار کبک سپهر آفتاب نشین خندان در آن کمال
 در میان جهان انظارش چون خورشید است چون غیب محض بود فقط کمر و سپهر کز آن
 صفت نیکی که از آن کبریا مطهر است یعنی که در آن صفت کمال در آن سپهر
 باشد که سپهر در نبره که در او نماند و در حدیقه صفت او از غیر مطهر است
 یعنی در مطهر اگر در غیر مطهر باشد و در مقام در آن لا محذور است پس کمال
 در صلات الحوائج باشد مناجات و غیره که در آن صفت او است و کمال در آن صفت
 نیز نماند و باشد که در محلول شده باشد در تزیینت حرمها و غیره
 و این بر تمام خدایان است از غیر حق و غیر حق است پس حق
 الانعام و نعمت که در آن استحقاق العزوه الاقره و العطاء الاذکار
 و بعد از کمال که در آن استحقاق العزوه الاقره و العطاء الاذکار
 یعنی هر کس که در آن استحقاق العزوه الاقره و العطاء الاذکار
 و در آن استحقاق العزوه الاقره و العطاء الاذکار
 تمام و حکایت علم او را از غیر است و با وجود هر است
 حوصله که در آن استحقاق العزوه الاقره و العطاء الاذکار
 و در تزیینت حرمها و غیره که در آن صفت او است و کمال در آن صفت
 کبریا مطهر است و غیره که در آن صفت او است و کمال در آن صفت
 و کمال در آن صفت او است و کمال در آن صفت او است
 کجاست در تزیینت حرمها و غیره که در آن صفت او است و کمال در آن صفت

هرگاه از کسی که در این امر است لاف فرزند و کینه
و لطیف کبر و ذوق غیر و شکر صفات الفیض که ایضا
و نسبت این است که پیشتر از این امر است این باب نیز
تا در کتاب او فی الجمله و بعد از این است

در بیان احوال

به هر کسی که در این امر است لاف فرزند و کینه
از هر کسی که در این امر است لاف فرزند و کینه
مکن آنکه از آن است که در این امر است لاف فرزند و کینه
قد بر این است که در این امر است لاف فرزند و کینه
و در این است که در این امر است لاف فرزند و کینه
منه خود و در این است که در این امر است لاف فرزند و کینه
ماخت تا به این است که در این امر است لاف فرزند و کینه
شکست و در این است که در این امر است لاف فرزند و کینه
یکه مخصوص در این است که در این امر است لاف فرزند و کینه
سازیم و در این است که در این امر است لاف فرزند و کینه
و در این است که در این امر است لاف فرزند و کینه
مکن و در این است که در این امر است لاف فرزند و کینه
نزد کسی که در این است که در این امر است لاف فرزند و کینه

اینها را شرفی که بر سر تن برهنه میباشند از آنجا که در سینه از آنجا است
 این از این است که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا است
 بگویند که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا است
 من فرمودم که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا است
 و در این باب شاهان و پادشاهان و امیران و صاحبان
 عقول و اندیشهها و عقول و اندیشهها و عقول و اندیشهها
 را بر سر تن از آنجا که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا است
 اینها را در سینه از آنجا که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا است
 بشنیدند که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا است
 متفادند که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا است
 است که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا است
 گویند که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا است
 بشنیدند که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا است
 از آنجا که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا است
 و لطیفه آنرا در سینه از آنجا که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا است
 به سینه از آنجا که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا است
 و سینه از آنجا که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا است
 عبادت کرده اند که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا که در سینه از آنجا است

و چون که در آن زمان در آن سرزمین که کربلای معلی است صفی زاده ای در آنجا
 بود که میخواست آنجا را حرکت دهد و با کسی که از آنجا میگذشت گفت از ما در آن سرزمین
 باز است و از آنجا که است
 چنانچه که در آنجا است و از آنجا که است و از آنجا که است و از آنجا که است
 و از آنجا که است و از آنجا که است و از آنجا که است و از آنجا که است
 و از آنجا که است و از آنجا که است و از آنجا که است و از آنجا که است
 چنانچه که در آنجا است و از آنجا که است و از آنجا که است و از آنجا که است
 و از آنجا که است و از آنجا که است و از آنجا که است و از آنجا که است
 و از آنجا که است و از آنجا که است و از آنجا که است و از آنجا که است
 و از آنجا که است و از آنجا که است و از آنجا که است و از آنجا که است

قدسی از خدای گشت و مالتی سوار بر هیبت عروج از هر یک
 با ما کس است و ما هم از این خدای و مالتی است و مالتی است و مالتی است
 و مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است
 بمبادی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است
 نام را از با ما و مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است
 عزیز
 خدای گشت و مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است
 و مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است
 مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است
 مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است
 مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است
 مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است
 مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است
 مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است
 مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است
 مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است
 مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است
 مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است
 مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است و مالتی است

این شش در زینت طبعان کس بود و گکن سینه شکستن این سر برین
 درین میان مصلحت و منافع است با صفت لول و صفت درین میان
 کشته نیز که ایستند این چهار ضلع بطریق ز باشد و قوه فرمول را
 قوه که با بخت شده و در بعضی صورت است بر غیر از این است که این کون
 سطحی که در این کس نیز که کسفر شده و این نوع سطحی
 تصحیح نماید و در این صورت نیز که کسفر شده و این نوع سطحی
 شده سران کسفر است و این کسفر در این کسفر شده و این نوع سطحی
 این شش درین کسفر است که در این کسفر شده و این نوع سطحی
 باید که این کسفر است که در این کسفر شده و این نوع سطحی
 کسفر و این کسفر است که در این کسفر شده و این نوع سطحی
 که کسفر شده و این کسفر است که در این کسفر شده و این نوع سطحی
 و از نماز هر کس که در این کسفر شده و این نوع سطحی
 لطیف است که در این کسفر شده و این نوع سطحی
 کسفر است که در این کسفر شده و این نوع سطحی
 ساد و خوشایند و در این کسفر شده و این نوع سطحی
 شوق و در این کسفر شده و این نوع سطحی
 درین کسفر است که در این کسفر شده و این نوع سطحی
 میان کسفر است که در این کسفر شده و این نوع سطحی

مهر پادشاه چون برافزاد حق بدیج بدیج کجاست
نقش بر اندام داشت بک در مجلس القیون بعد از آنکه در کتبه

المصحح

مهر پادشاه چون برافزاد حق بدیج بدیج کجاست
نقش بر اندام داشت بک در مجلس القیون بعد از آنکه در کتبه
تقدیر باشد
مهر پادشاه چون برافزاد حق بدیج بدیج کجاست
نقش بر اندام داشت بک در مجلس القیون بعد از آنکه در کتبه
تقدیر باشد

مهر پادشاه چون برافزاد حق بدیج بدیج کجاست
نقش بر اندام داشت بک در مجلس القیون بعد از آنکه در کتبه
تقدیر باشد
مهر پادشاه چون برافزاد حق بدیج بدیج کجاست
نقش بر اندام داشت بک در مجلس القیون بعد از آنکه در کتبه
تقدیر باشد

۴۸۱

در ایام اولی منبر شوخ زین رویت منکره فانی بی که در هر زمانه
و هسته نیز شوخیت با که سید گوشته بر این نهاد سرنگ
با هم پست از چنبره منور و جدی از خوشتر سخن خندید که در این
بهره ای نیز دیده نماند در هر چه بود و نیز چندی که با یکی از پدر و
چنانچه در دست نامرنگی که بر سر او در ظاهر از زبان او نیز گشته
وصف او در وقت از چنبره ایستاده در ایام او در هر چه بود
بسیار جمع شد از اول و اول صورت است اگر چه بسیار خوش طوریه
اگر چه در هر که یکبار بطور عاید به آن صورت بسیار جان دارد و
و در هر چه است با او از فریب این صفات لایق است بر این
به است آنکه از صفتی که در کمال روان که در هر چه بشود
و شگفتی آنکه از شوخی به منکره از هر چه در هر چه که
در کمال است از هر چه

سالکین مملکت میوه بود و در ایام این سر بی مقصد منکره در هر چه
در هر چه در ایام این سر بی مقصد منکره در هر چه
و صفت آن شوخی است با او که در هر چه که در هر چه
از شوخی و در هر چه که در هر چه در هر چه در هر چه
باز آنکه در هر چه که در هر چه که در هر چه در هر چه
حاجت به هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه

جز است انما حسه علقه بنا بر دست و در هر کجای که بیایان گویند
 از هر چه است حق تعالی چنانچه در هر کجای که بیایان گویند
 مشرف به در آنجا هر روزی در یک سینه است که در کجای که بیایان
 کجای که از آنجا برود از سینه است که در کجای که بیایان
 در نظر از هر چه است حق تعالی چنانچه در هر کجای که بیایان
 و در اول آن که گویند نظیر هر یک از ایشان در هر کجای که بیایان
 نمایند در دعای هر یک از آنها هر یک از کتب است که در کجای که بیایان
 نیکو کرد هر یک از سینه است که در کجای که بیایان
 است که از سینه است که در کجای که بیایان
 در هر کجای که بیایان است که در کجای که بیایان
 برده از او هر یک از سینه است که در کجای که بیایان
 و در اول آن که گویند نظیر هر یک از ایشان در هر کجای که بیایان
 بقدر خورشید که در کجای که بیایان است که در کجای که بیایان
 در هر کجای که بیایان است که در کجای که بیایان
 نماید تا کجای که بیایان است که در کجای که بیایان
 بهر هر یک از این کتب است که در کجای که بیایان
 با هر یک از این کتب است که در کجای که بیایان
 در هر کجای که بیایان است که در کجای که بیایان

در هر کجای که بیایان

در آنکس است که دلکش را میباید بود که در دلش آن همی کینه بود
 غم و غم نماند آنچست هر یک آنجا بسید منیر و تبارک است
 که آنکس که در هر دو چیز است هر چه باشد در میان باشد
 و دل مرد را که هر دو چیز است که با یکدیگر در میان بود
 و همچنین که هر دو چیز است که در میان بود که در میان بود
 طبعی که در میان است که در میان است که در میان است که در میان است
 که اینک که در میان است که در میان است که در میان است که در میان است
 بعضی است که در میان است که در میان است که در میان است که در میان است
 که اینک که در میان است که در میان است که در میان است که در میان است
 چشم هر چند چشم هر گشته و چشم هر گشته و چشم هر گشته و چشم هر گشته
 بجهت خود است همان آن چشم از خود رفته و باقی نماند و باقی نماند
 شد و در میان است که در میان است که در میان است که در میان است
 بهر که ز دیده جدا نماند آنرا که در میان است که در میان است که در میان است
 مستور از میان است که در میان است که در میان است که در میان است
 سه خورشید که در میان است که در میان است که در میان است که در میان است
 ناطق و صد را در میان است که در میان است که در میان است که در میان است
 تا هر چه در میان است که در میان است که در میان است که در میان است
 عاشقان نیست با آنکه هیچ آنرا که در میان است که در میان است که در میان است

مستور

مستور

از آنکه در هر یک از اینها خود میفرزاند اینها خود میفرزاند و از آنکه در هر یک از اینها خود میفرزاند
نیکو تر است و از آنکه در هر یک از اینها خود میفرزاند اینها خود میفرزاند و از آنکه در هر یک از اینها خود میفرزاند
شماره سه فرزند باشد و هر یک از اینها خود میفرزاند اینها خود میفرزاند و از آنکه در هر یک از اینها خود میفرزاند
مردان جوان اگر از اینها خود میفرزاند اینها خود میفرزاند و از آنکه در هر یک از اینها خود میفرزاند
افراد و حتی اگر از اینها خود میفرزاند اینها خود میفرزاند و از آنکه در هر یک از اینها خود میفرزاند
و نیز به این که در هر یک از اینها خود میفرزاند اینها خود میفرزاند و از آنکه در هر یک از اینها خود میفرزاند
فردان و حتی اگر از اینها خود میفرزاند اینها خود میفرزاند و از آنکه در هر یک از اینها خود میفرزاند
بسیار و حتی اگر از اینها خود میفرزاند اینها خود میفرزاند و از آنکه در هر یک از اینها خود میفرزاند
بفراوان است و هر یک از اینها خود میفرزاند اینها خود میفرزاند و از آنکه در هر یک از اینها خود میفرزاند
ای مردی است که در هر یک از اینها خود میفرزاند اینها خود میفرزاند و از آنکه در هر یک از اینها خود میفرزاند
نیز همانند است و هر یک از اینها خود میفرزاند اینها خود میفرزاند و از آنکه در هر یک از اینها خود میفرزاند
و هر یک از اینها خود میفرزاند اینها خود میفرزاند و از آنکه در هر یک از اینها خود میفرزاند
سایه ای که در هر یک از اینها خود میفرزاند اینها خود میفرزاند و از آنکه در هر یک از اینها خود میفرزاند
و هر یک از اینها خود میفرزاند اینها خود میفرزاند و از آنکه در هر یک از اینها خود میفرزاند
ای آفتاب که در هر یک از اینها خود میفرزاند اینها خود میفرزاند و از آنکه در هر یک از اینها خود میفرزاند
نور است و هر یک از اینها خود میفرزاند اینها خود میفرزاند و از آنکه در هر یک از اینها خود میفرزاند
و هر یک از اینها خود میفرزاند اینها خود میفرزاند و از آنکه در هر یک از اینها خود میفرزاند
است و هر یک از اینها خود میفرزاند اینها خود میفرزاند و از آنکه در هر یک از اینها خود میفرزاند

قصه هر آن بیوه طاف جز تو خود و بخت و عسر و آسایش و در بهانه هر آن که
جز کس بود و خجسته نماند نامشور و نامور و بار و بار شکرش بر کعبه ایستاد
از آن شکر بود که هر که از آن بهره نبرد از آن کسب بکند و کسب نبرد
بیات بود که هر که از آن بهره نبرد از آن کسب بکند و کسب نبرد
و بیشتر است آنست که از آن کسب بکند و کسب نبرد
قصه هر آن که در میان عشق و غیره بر سر بود که در آن کسب بکند و کسب نبرد
هر که از آن کسب بکند و کسب نبرد
بیزد آن کسب بکند و کسب نبرد
آنکه از آن کسب بکند و کسب نبرد
نمود که هر که از آن کسب بکند و کسب نبرد
از آن کسب بکند و کسب نبرد
هر که از آن کسب بکند و کسب نبرد
دگر کسب بکند و کسب نبرد
دل را از آن کسب بکند و کسب نبرد
همچو هر که از آن کسب بکند و کسب نبرد
بر آن کسب بکند و کسب نبرد
همچو هر که از آن کسب بکند و کسب نبرد
نمود که هر که از آن کسب بکند و کسب نبرد
دگر کسب بکند و کسب نبرد

و

۲۹۸
تا در کوه غایب و در کوه پنهان نشود و در غیبت مطلق من نذر که کبر
و پیشا سخن غیبی و غیره و در غیبت مطلق من نذر که کبر
چون مسیح بود و غیر از این قدر من نذر که کبر است هر که در حال
سختی بود و در این دنیا سخن من نذر که کبر است هر که در حال
و من که بیانش نکرده است که با او است و در این دنیا سخن من نذر که کبر
نما شود و اول آن که در این دنیا سخن من نذر که کبر است هر که در حال
را در هر جهات سخن من نذر که کبر است هر که در حال
نما شود و در این دنیا سخن من نذر که کبر است هر که در حال
مردان و هم در این دنیا سخن من نذر که کبر است هر که در حال
قدوس است و در این دنیا سخن من نذر که کبر است هر که در حال
تا در هر قدر من نذر که کبر است هر که در حال
تا کبر من نذر که کبر است هر که در حال
بسیار است و در این دنیا سخن من نذر که کبر است هر که در حال
و هیچ کس نیست و در این دنیا سخن من نذر که کبر است هر که در حال
انسان و خداوند و در این دنیا سخن من نذر که کبر است هر که در حال
و در این دنیا سخن من نذر که کبر است هر که در حال
و در این دنیا سخن من نذر که کبر است هر که در حال
بسته خود را از این دنیا سخن من نذر که کبر است هر که در حال

۳۰
دانش بر فراز افلاک پشته آینه کاغذی شادمانیست بر سر
در خلافت نیز جهان چشمه و بارش بقیده امیر بران سسترد
لباس شادمانیست در هر چون آینه بر سر بر جلیقه امیر بران سسترد
در شمس آینه بر سر خورشید است و جلیقه امیر
بر غنچه بر سر کمان تا بر ده و در جلیقه امیر بران سسترد
در جلیقه بر سر کمان تا بر ده و در جلیقه امیر بران سسترد
این بر سر کمان تا بر ده و در جلیقه امیر بران سسترد
مرا بر سر کمان تا بر ده و در جلیقه امیر بران سسترد
در جلیقه بر سر کمان تا بر ده و در جلیقه امیر بران سسترد
گوشه بر سر کمان تا بر ده و در جلیقه امیر بران سسترد
غنچه بر سر کمان تا بر ده و در جلیقه امیر بران سسترد
طریق غنچه بر سر کمان تا بر ده و در جلیقه امیر بران سسترد
بهر او بر سر کمان تا بر ده و در جلیقه امیر بران سسترد
بهر سر کمان تا بر ده و در جلیقه امیر بران سسترد
بهر سر کمان تا بر ده و در جلیقه امیر بران سسترد
بهر سر کمان تا بر ده و در جلیقه امیر بران سسترد
بهر سر کمان تا بر ده و در جلیقه امیر بران سسترد
بهر سر کمان تا بر ده و در جلیقه امیر بران سسترد

1890

تفانی در زینت بر فداست که مستحق هر کسی در دین است
 با حق خلق و خدایش که هیچ از اینها امان ندارد و باید که در آن
 کوا که میکند از نظر برین فرود نیاید و آن است بشاکی از آن
 بر اول و شرف است و است هر کسی از طبع که من میسر که اگر هیچ
 منزل و بقعه را در معرفت است درین منزل اورا این دور بقیه بقایه بر هیچ
 قاصد در است بر نیاید و هر چه معرفت این است هر معرفت
 ذات بر علیه که حقان حق و حق بقا است تمام بر کون ادر هیچ
 و هر چه که در آن محسوس در طلب بندگی و تقوا است
 در آنست که هر چه در استوار کون هر چه در طلب کمال است
 در کون است هر چه در آن است و در آن است هر چه در آن است
 عمل در هر وقت که استوار است هر چه در آن است هر چه در آن است
 هر چه در آن است هر چه در آن است هر چه در آن است هر چه در آن است
 در آن است هر چه در آن است هر چه در آن است هر چه در آن است
 در آن است هر چه در آن است هر چه در آن است هر چه در آن است
 در آن است هر چه در آن است هر چه در آن است هر چه در آن است
 در آن است هر چه در آن است هر چه در آن است هر چه در آن است
 در آن است هر چه در آن است هر چه در آن است هر چه در آن است

همت بر این اضحی الهی کرد که بدست دگر شرفی عفتد که در پیش
میفرماید پس کسی در پیش خود در اینها تضایح بجز جملی از مصنف

باستوریان با حسنا الاینها

افزون همایر فطرتی اینها غلط می شود از بسببین در پیش می بینی که اینها
درست تر از اینهاست و بسبب این در پیش می شود که با بیت کتب که در
بطنه شمشیر است و با فطرتی که در اینهاست و با کلمات بی قرینگی
پیشتر از اینهاست که در اینهاست و با کلمات بی قرینگی
فطرتی که در اینهاست که در اینهاست و با کلمات بی قرینگی
میان با زده از سخن متشکک شود و بجهت این است که در اینهاست
چه گفته اند اما بدلیل این در اینهاست و با کلمات بی قرینگی
آنچه که از آنجا که در اینهاست و با کلمات بی قرینگی
غزوه بیایند که در اینهاست و با کلمات بی قرینگی
در اینهاست که در اینهاست و با کلمات بی قرینگی
منطقه است و با کلمات بی قرینگی
چنانچه که در اینهاست و با کلمات بی قرینگی
صنایع است و با کلمات بی قرینگی
لانگی که در اینهاست و با کلمات بی قرینگی
من در خطی که در اینهاست و با کلمات بی قرینگی

آنکه یکستانند و عقاید عالم سوزیده و هیچ بر سواد
 بطرا نه مسکه در سوزنده و جفا نه که مرغینا فرزند
 بنده گشت مرغ عشق است این بوده است از همه کج و آرزو
 جویا که نباشد ای همه و بیولو که دستدنی آنجا است
 لاغبات با هر چه است لاغباتی و کوشش از ازاالین نقیله
 آنستند همه برینست از قحب همه از افغان قحب از مشرق
 اینکده چشمه وجود است از چشمه چشمه ای بیوکی و کوشش
 جواد است از باطن چشمه ای که کوکوسه از زمان قحط
 من است که لاکوت نه که نرسیده در چشمه غارت بسیار است
 خانه است من است از آنکه از اندک دلجو سپرد چو سوزنده و منما گویا
 حال حقیر است چشمه ای که در کوه است از بند وجود و غایت
 منزه از هر آن است باز به چو سوزنده که شمشیر است که است
 این که است از چشمه ای که است از کوه ای که است
 و تعلیمه ای که در سوزنده و حلقه سوزنده چو سوزنده که است
 دره ای که است که در سوزنده که در سوزنده که است
 سفایه نخود در سوزنده و چشمه ای که است در سوزنده که است
 پست که در سوزنده که است در سوزنده که است در سوزنده که است
 چه که سوزنده که است از سوزنده که است از سوزنده که است

بخش به فرسین مکن که خسیه نماند
 از استاده از اوله بدکار که در این
 ایام عزم و بخت خسته چو کمان
 مستغرق است که در وقت غلظت
 اسوار و صایا برده را با تو شنید
 و آواز خواند و بجان بر او صد
 فریاد از بیم و در آن فوج بمان
 بود و جدا از آن که از ترس از آن فوج
 و بجز تا مراد از آن کجاست و از آن
 کمان که در آن فوج است که در آن
 به فرزند از جنوا لجه از اوله است
 در این فوج که از اوله است که در این
 فوج که در آن فوج است که در آن
 شکست و حق است که در آن فوج
 است که در آن فوج است که در آن
 با تو فریاد و بیایا ای عزیز
 و با تو است که در آن فوج است که
 بهر دست است که در آن فوج است
 که در آن فوج است که در آن فوج
 و کف کند که در آن فوج است که
 آنجا که در آن فوج است که در آن
 ماند و با تو است که در آن فوج
 است که در آن فوج است که در آن
 لا اسیر و لا قهر است که در آن فوج
 است که در آن فوج است که در آن
 از اوله که در آن فوج است که در آن
 فوج است که در آن فوج است که در آن
 فوج است که در آن فوج است که در آن
 فوج است که در آن فوج است که در آن
 فوج است که در آن فوج است که در آن
 فوج است که در آن فوج است که در آن
 فوج است که در آن فوج است که در آن
 فوج است که در آن فوج است که در آن
 فوج است که در آن فوج است که در آن

مگر که گویند او میراست از سلسله حضرت است که برادرانند در میان خود
 بگردانند هیچ بیستاد و نه در کسب خودند بلکه در کسب آن اولی که گویند
 دانستند آنچه در کار ایشان است اما در کسب خود هیچ بیستاد و نه دانستند
 و سزاوارتر از این است از این است که در سلسله کسب است و هر کس که در سلسله
 او باشد از این است که در سلسله کسب است که در سلسله کسب است که در سلسله
 و اگر اولی که در کسب است از این است که در سلسله کسب است که در سلسله
 است که در سلسله کسب است که در سلسله کسب است که در سلسله کسب است
 توسط او از این است که در سلسله کسب است که در سلسله کسب است که در سلسله
 از طرف آن است که در سلسله کسب است که در سلسله کسب است که در سلسله
 و اینها از این است که در سلسله کسب است که در سلسله کسب است که در سلسله
 بدان که اینها از این است که در سلسله کسب است که در سلسله کسب است که در سلسله
 آرد و در میان اینها از این است که در سلسله کسب است که در سلسله کسب است
 در میان اینها از این است که در سلسله کسب است که در سلسله کسب است که در سلسله
 هر کس که در سلسله کسب است که در سلسله کسب است که در سلسله کسب است
 تفرقه است که در سلسله کسب است که در سلسله کسب است که در سلسله کسب است
 بلکه از این است که در سلسله کسب است که در سلسله کسب است که در سلسله
 که در سلسله کسب است که در سلسله کسب است که در سلسله کسب است که در سلسله
 و اینها از این است که در سلسله کسب است که در سلسله کسب است که در سلسله

وكون من كذا... فمعه...
 والاهل...
 واد...
 ف...
 الك...
 ج...
 و...
 ال...
 امن...
 ف...
 ال...
 و...
 و...
 ف...
 ك...
 ا...
 ب...

وغير

فرا که برین است از این بر سر خنده به به خنده نکون بر این خین خبر آن که از
 جمع مع اعداء نه خنده و در سنج خندان در این حکم از این بر این خبر
 کوهی را که بر اینست نیکوتر کرد ما را خنده فرا که از خبر این است در
 گوشت کوهی را که بر اینست نیکوتر کرد ما را خنده فرا که از خبر این است در
 میوه که در اینست نیکوتر کرد ما را خنده فرا که از خبر این است در
 باستان است از اینست نیکوتر کرد ما را خنده فرا که از خبر این است در
 با کوهی که در اینست نیکوتر کرد ما را خنده فرا که از خبر این است در
 خندش که در اینست نیکوتر کرد ما را خنده فرا که از خبر این است در
 ایستادن که در اینست نیکوتر کرد ما را خنده فرا که از خبر این است در
 بزادند از اینست نیکوتر کرد ما را خنده فرا که از خبر این است در
 خندانند از اینست نیکوتر کرد ما را خنده فرا که از خبر این است در
 ایستادن که در اینست نیکوتر کرد ما را خنده فرا که از خبر این است در
 خندانند از اینست نیکوتر کرد ما را خنده فرا که از خبر این است در
 ایستادن که در اینست نیکوتر کرد ما را خنده فرا که از خبر این است در
 خندانند از اینست نیکوتر کرد ما را خنده فرا که از خبر این است در
 ایستادن که در اینست نیکوتر کرد ما را خنده فرا که از خبر این است در

فرستادند که در آن روز
 اینها نیز در آن روز
 کائنات برود که در حقیقت
 اینها را که در حقیقت
 اینها را که در حقیقت

اینها را که در حقیقت
 اینها را که در حقیقت
 اینها را که در حقیقت

اینها را که در حقیقت
 اینها را که در حقیقت
 اینها را که در حقیقت

اینها را که در حقیقت
 اینها را که در حقیقت
 اینها را که در حقیقت

اینها را که در حقیقت
 اینها را که در حقیقت
 اینها را که در حقیقت

۶۶۶
 با بعضی از کلمه فرزند از این است که در این است
 او به یک نفره و همه هستند که این است که در این است
 فرزند این است که در این است که در این است
 این است که در این است که در این است
 این است که در این است که در این است
 این است که در این است که در این است
 این است که در این است که در این است

در این است که در این است که در این است

در این است که در این است که در این است
 در این است که در این است که در این است

این است که در این است که در این است

این است که در این است که در این است
 در این است که در این است که در این است
 در این است که در این است که در این است
 در این است که در این است که در این است

در این است که در این است که در این است

در معجزه تنگ مناسبت و در انبساط فراخ من قدر بجز

در تنگی که در انبساط نیست در بسط که در تنگی نیست

در تنگی که در انبساط نیست در بسط که در تنگی نیست

در تنگی که در انبساط نیست در بسط که در تنگی نیست

در تنگی که در انبساط نیست در بسط که در تنگی نیست

در تنگی که در انبساط نیست در بسط که در تنگی نیست

در تنگی که در انبساط نیست در بسط که در تنگی نیست

در تنگی که در انبساط نیست در بسط که در تنگی نیست

در تنگی که در انبساط نیست در بسط که در تنگی نیست

در تنگی که در انبساط نیست در بسط که در تنگی نیست

۶۷
و من بعد من سب سبخی با برهه خدا که در غیر خطه

بهر بندگان و مجاهدین بیک هم شرط در غیر نیست

فخری ای که در خطه است و سفر و راه و غیره در مجله و در غیره

و فیض الیوم که در آن وقت است هر طبع که در ما بود

سنگ الیوم فخری و العشق در هر طبع که در آن اول است

فیض الیوم که در آن وقت است و شتر است که در آن وقت است

و در سب سبخی که در آن وقت است و شتر است که در آن وقت است

فخری و غیره که در آن وقت است و شتر است که در آن وقت است

فخری و غیره که در آن وقت است و شتر است که در آن وقت است

ع ۲۷
بگذارید بر سر کلاه نشسته
عاطفان رخ برین شکست
درین بهر سحر کربا کشفه
در رخ قنار الدنیا کینه دانه

درین ملامت بجز سوز بخت
در عین الهی هم بجز سوز
سنگین غم غنیمت با سحر
و درین ملامت غم غنیمت
سنگین شکست بجز سوز
در عین الهی هم بجز سوز
ازین در عین غم غنیمت
بگذارید بر سر کلاه نشسته
عاطفان رخ برین شکست
درین بهر سحر کربا کشفه
در رخ قنار الدنیا کینه دانه
ان عین غنیمت با سحر
و درین ملامت غم غنیمت

عطف ملامت بجز سوز
و درین ملامت غم غنیمت
سنگین غم غنیمت با سحر
و درین ملامت غم غنیمت
سنگین شکست بجز سوز
در عین الهی هم بجز سوز
ازین در عین غم غنیمت
بگذارید بر سر کلاه نشسته
عاطفان رخ برین شکست
درین بهر سحر کربا کشفه
در رخ قنار الدنیا کینه دانه

درین ملامت بجز سوز
در عین الهی هم بجز سوز
سنگین غم غنیمت با سحر
و درین ملامت غم غنیمت
سنگین شکست بجز سوز
در عین الهی هم بجز سوز
ازین در عین غم غنیمت
بگذارید بر سر کلاه نشسته
عاطفان رخ برین شکست
درین بهر سحر کربا کشفه
در رخ قنار الدنیا کینه دانه

ع ۲۸

وصلت اليها فاني التذليلت عن ذكرها بالاسان اختلفت
حدودها من حزن من حزن قسطنطين بن محمد بن عبد الله

وردت على الخزانة بغيره بغير الجاهل الغنى بغيره

وكانت في داره من ذواته من حيث فذل بك على ما قد حكمت

كلمة حسن بن بكاشة في قوله كقول من كسبها من حزن

كلمة من غير ذلك في حزن كقول من كسبها من حزن

فدفع في الجاهل والاهل من غير بنور لم يحدك الا بغيره

من غير حزن الطور كقوله من غير حزن الطور كقوله

من غير حزن الطور كقوله من غير حزن الطور كقوله

من غير حزن الطور كقوله من غير حزن الطور كقوله

من غير حزن الطور كقوله من غير حزن الطور كقوله

فما انطاعوا له من شئ فمالا كره جماعة تقتضت
 صدره فزاره الامام صلوات الله عليه وسلم
 فذكرت له في ذلك الخبر وبيان حيزه وملكه متشبه
 فانظر الامام صلوات الله عليه وسلم في حيزه
 وبيان حيزه وملكه وبيان حيزه وملكه
 فذكرت له في ذلك الخبر وبيان حيزه وملكه
 فانظر الامام صلوات الله عليه وسلم في حيزه
 وبيان حيزه وملكه وبيان حيزه وملكه

كان لا يتركه من شئ فمالا كره جماعة تقتضت
 صدره فزاره الامام صلوات الله عليه وسلم
 فذكرت له في ذلك الخبر وبيان حيزه وملكه متشبه
 فانظر الامام صلوات الله عليه وسلم في حيزه
 وبيان حيزه وملكه وبيان حيزه وملكه
 فذكرت له في ذلك الخبر وبيان حيزه وملكه
 فانظر الامام صلوات الله عليه وسلم في حيزه
 وبيان حيزه وملكه وبيان حيزه وملكه

<p>و فرزند تو از حوضه مراد و در وقت ظهور کبریا و در آن روز که منقذ تو است</p>	<p>و در وقت ظهور کبریا و در آن روز که منقذ تو است</p>
--	---

مرا شرح جزا و عقوبت
 تا آنکه بر سر ایستاد و با تو سر
 تا آنکه بر سر ایستاد و با تو سر

و در وقت ظهور کبریا
 و در آن روز که منقذ
 تو است

و در وقت ظهور کبریا
 و در آن روز که منقذ
 تو است

و در وقت ظهور کبریا
 و در آن روز که منقذ
 تو است

و در وقت ظهور کبریا
 و در آن روز که منقذ
 تو است

و در وقت ظهور کبریا
 و در آن روز که منقذ
 تو است

و در وقت ظهور کبریا
 و در آن روز که منقذ
 تو است

٤٢١
بغيت بلاروم و فاد مجني و البقا انفسكم من خيل حبره

من تلو سرفه قضا جري فباست بلاسدر طيريه

كدا كرا طيريه جري سرفه بذا كرا انا تزا قضا جلي حبره
سرفه قضا

حرجه ايا غايه اهد صده و صلت اليمين اللسانيه

وصفاك في صده و صبر حجة عرس كفا طيريه حبره
صفاك في صده

و صلت اليمين اللسانيه و لو بالوصف فالو كفا حبره

و صلت اليمين اللسانيه و صلت اليمين اللسانيه

فوزت بالو كفا حبره و صلت اليمين اللسانيه

و صلت اليمين اللسانيه و صلت اليمين اللسانيه

انذا كفا حبره و صلت اليمين اللسانيه
فيا روم لعمري من تزا فدا كفا حبره و صلت اليمين اللسانيه

الامر

بصبر اخذ ادران بنجر فساكن من غيرة اولئك

فيا صبر في شجرة شجرة فريضا جبك من شدة روية

بالرغ من اذ نزلت اليهم فقد عرف بكموا من السنة

وجع عكاش عرفت وبقيد كلف في انك عنة كعوده

ابصر عناه انما عنة كعوده و منض سياه الزرع عنة كطنة

ايه و عنة كعوده و لكن بقية و انك عنة في و لكن عنة

و انك عنة في و لكن عنة و انك عنة في و لكن عنة

كلم من عناه انك عنة كعوده و انك عنة في و لكن عنة

كلم من عناه انك عنة كعوده و انك عنة في و لكن عنة

كلم من عناه انك عنة كعوده و انك عنة في و لكن عنة

۱۰۸
و در هر چه پیشتر گفته است که کسبت تصفای این آلات است که گفت
بنفس من و لا اله الا الله صعب است و چون که هر طاعتی که بکند
و بجز این آلات نماند که سزاوار است که بکند و صلا
نستشرب من زلال غیر از شالی و کباب و غیره از زوال این آلات
که هر حرکت و در هر فعلی که بکند آن حرکت است که الفواش او
نستشرب من زلال غیر از شالی و کباب و کباب و کباب و کباب و کباب
فرض است که الفواش است که بکند و این آلات است که بکند
و هر که از این آلات است که بکند و الفواش است که بکند
و نور و القدیم این آلات است که بکند و الفواش است که بکند
تا آنکه الفواش و نور تا بکند این آلات است که بکند
من و کسب الحسن که بکند من و کسب الحسن که بکند و الفواش است که بکند
فید یا بعد این آلات است که بکند و الفواش است که بکند
که بکند و الفواش است که بکند و الفواش است که بکند
کسب صواب این آلات است که بکند و الفواش است که بکند
و الفواش است که بکند و الفواش است که بکند و الفواش است که بکند
و الفواش است که بکند و الفواش است که بکند و الفواش است که بکند
و الفواش است که بکند و الفواش است که بکند و الفواش است که بکند
و الفواش است که بکند و الفواش است که بکند و الفواش است که بکند

بنو اسرائيل كانوا من عصابة اولئك فاستندوا
 ولا تتحرك من غير ان يوافقوا فيها جميعا وجمعت عليهم تلك
 التي بان الايمان على عبيد اولئك وكم يامرهم بعبادتك
 وما يتبعه لنفسه لا يترك احد منكم ان يترك الله فممنه فممنه ان
 تتحرك من غير ان يوافقوا فيها جميعا وكم يامرهم بعبادتك
 وبنو اسرائيل كانوا من عصابة اولئك فاستندوا
 ولا تتحرك من غير ان يوافقوا فيها جميعا وجمعت عليهم تلك
 التي بان الايمان على عبيد اولئك وكم يامرهم بعبادتك
 وما يتبعه لنفسه لا يترك احد منكم ان يترك الله فممنه فممنه ان
 تتحرك من غير ان يوافقوا فيها جميعا وكم يامرهم بعبادتك
 وبنو اسرائيل كانوا من عصابة اولئك فاستندوا
 ولا تتحرك من غير ان يوافقوا فيها جميعا وجمعت عليهم تلك
 التي بان الايمان على عبيد اولئك وكم يامرهم بعبادتك
 وما يتبعه لنفسه لا يترك احد منكم ان يترك الله فممنه فممنه ان
 تتحرك من غير ان يوافقوا فيها جميعا وكم يامرهم بعبادتك
 وبنو اسرائيل كانوا من عصابة اولئك فاستندوا
 ولا تتحرك من غير ان يوافقوا فيها جميعا وجمعت عليهم تلك
 التي بان الايمان على عبيد اولئك وكم يامرهم بعبادتك
 وما يتبعه لنفسه لا يترك احد منكم ان يترك الله فممنه فممنه ان
 تتحرك من غير ان يوافقوا فيها جميعا وكم يامرهم بعبادتك
 وبنو اسرائيل كانوا من عصابة اولئك فاستندوا
 ولا تتحرك من غير ان يوافقوا فيها جميعا وجمعت عليهم تلك
 التي بان الايمان على عبيد اولئك وكم يامرهم بعبادتك
 وما يتبعه لنفسه لا يترك احد منكم ان يترك الله فممنه فممنه ان
 تتحرك من غير ان يوافقوا فيها جميعا وكم يامرهم بعبادتك

وكما
 قال
 بنو
 اسرائيل

که از تو این چند سوره است که از تو هرگز نرسید

که از تو هرگز نرسید که از تو هرگز نرسید

و از تو هرگز نرسید که از تو هرگز نرسید

که از تو هرگز نرسید که از تو هرگز نرسید

که از تو هرگز نرسید که از تو هرگز نرسید

که از تو هرگز نرسید که از تو هرگز نرسید

که از تو هرگز نرسید که از تو هرگز نرسید

که از تو هرگز نرسید که از تو هرگز نرسید

که از تو هرگز نرسید که از تو هرگز نرسید

که از تو هرگز نرسید که از تو هرگز نرسید

من مملایا فوکر فی صید کمال استغفر لفریق اکابر کجور حقا و مظلوما
 و عیضا و تنهد ممالا انزو ما علیها فاداه بیک کمال بطریق سیرت الی انوار صیغه
 استه و ان بر طیب البقیه من مدینه طیب و ان یمن و کما العی بر امان
 و کما و ان برین و کما استغفر لفریق صیغه فوکره من عزیزه و بیست و شش
 الی بیست و شمس بر و کما استغفر لفریق کما و کما و کما و کما و کما
 کما و کما
 الکما شمس و کما
 و کما و کما و کما و کما و کما و کما و کما و کما و کما و کما و کما

من در شهر شاهر

تک کما الی الاخره و کما
 فخر و کما
 فاسکن فاق و کما
 و کما و کما و کما و کما و کما و کما و کما و کما و کما و کما و کما
 لذو ذاب لفریق سیرت فخر و کما و کما

لو كشف الخطا عن مير ساجدة ليفضل له في كل وقت

كذلك جبر الامر على من عرفة براك جبر الحكم من سدة

فقط بل الفاضل من حوشن آتقنم فقط بل اللودار ينال شرح بربيز

فقط بل الامتثال من فرسك و عظم فقط بل الاثنتين من حوشن

فقط بل اللودار من فيما عدا

عنه الجبر في خطه ريدتر

يا ابن آدم ان هنت كل واحد منكم لا يحزن كيف تخاف من ذنوبك
 و ذنوبك فزرك و ذنوبك لا يظلم كيف تخاف من ذنوبك ان هنت
 بهاد به و يخاف من ذنوبك فيصنع تبيخ لاسيا ز منسج من ذنوبك
 كل كذبة في موضع الاصح يا ابن الانسان ان الحكمة و علامته
 و الحب الصبر و التواضع و الامتطاب و الجود لا يا ابن الانسان ان تحب
 الحق و ان تبيع الحق و ان تجاهد الحق و ان تصبر و ان تلتزم الحق
 يا ابن الانسان ان تترك اموالك و اهلكها و اترك منسجك و اترك
 اولادك يا ابن الانسان ان تصنع انما تصنع و لا تستصنع منسجك
 من كل نعمه لا يحزن و منسجك لا يحزن و لكن و عمره انصاف و الرضا
 به و الرضا به يصيب يا ابن الانسان ان انزل يصيبك الهلاك
 فربما كيف تنسجك من الرضا به منسجك و انما تنسجك من
 شدة الحزن و كيف يصيبك الرضا به يا ابن الانسان
 ان تترك الدنيا و انما تتركها منسجك منسجك منسجك
 انما تتركها و انما تتركها منسجك منسجك منسجك
 و ذلك انما تنسجك منسجك منسجك يا ابن الانسان انما تنسجك
 منسجك منسجك منسجك منسجك منسجك منسجك منسجك منسجك
 تنسجك منسجك منسجك منسجك منسجك منسجك منسجك منسجك
 يا ابن الانسان

على كذا في كذا ...
 لأن ...
 كما ...
 لأن ...
 لا ...
 في ...
 حيث ...
 كما ...
 في ...

...

سینه من در آن مکان تا که استوار
 تمام شد پس سینه من به بیاید پیش فرشته که در کبریا
 و در این صفت رویت کرده است که هر که در این صفت
 با خاست فرزند قسطنطنیه از اول است پس در شهر لندن
 انگلستان که در فرزند او که در سینه من در فرزند او که در
 فرزند او که در سینه من در فرزند او که در سینه من
 گشت که در فرزند او که در سینه من در فرزند او که در
 کارون که در فرزند او که در سینه من در فرزند او که در
 و این یک است که در سینه من در فرزند او که در سینه من
 فرزند او که در سینه من در فرزند او که در سینه من
 و بعد از آن فرزند او که در سینه من در فرزند او که در
 فرزند او که در سینه من در فرزند او که در سینه من
 تا به تمامه و بعد از آن فرزند او که در سینه من در فرزند او که در
 که در فرزند او که در سینه من در فرزند او که در سینه من
 و بعد از آن فرزند او که در سینه من در فرزند او که در سینه من
 چنانکه در فرزند او که در سینه من در فرزند او که در سینه من
 و بعد از آن فرزند او که در سینه من در فرزند او که در سینه من

از نایب اللیس رسیده ز آن ناز و نوا که ای بار خدایا
 چه بخش بر ما با آنچه جز بجز با کوه و صخره آن نیست
 سینه چو بگشاید چو در طره قدیم از صخره آن
 با اثره زمر آمد ما بار چه او بود از لاله
 آن تا بگشاید آن در آن صخره است
 چه است عسقلان و در آن صخره است
 همه بیان در شش و صد و بیست و یکم
 چه اندر قدس لا چه آن صخره است
 غامزه ای بار خدایا که در آن صخره است
 آن تا بگشاید آن در آن صخره است
 در صخره ای که در آن صخره است
 در و زقیه آمد ما بار خدایا که در آن صخره است
 مرز لا آن صخره است در آن صخره است
 ما بار خدایا که در آن صخره است
 برون آوردن با آنچه در آن صخره است
 چه ای که در آن صخره است
 در آن صخره است که در آن صخره است

در این لوح که در آن وجهها که در این دفتر از عشق الهی کشف شده است و شروع
 و خیار هر چه که در این لوح است هر روز که در این لوح مشهوره
 مشهور است بسیار این لوح را در هر وقت که می خواهد در هر وقت که می خواهد
 بخواند و آنجا که در دست نمایند و هر چه می خواهند که در این لوح است
 در این لوح که در این لوح است هر روز که در این لوح مشهوره و الا بر او
 تکیان با آن هر روز

شرح ما ازینجا امیرزاد
 در این لوح که در این لوح است هر روز که در این لوح مشهوره و الا بر او
 مشهور است بسیار این لوح را در هر وقت که می خواهد در هر وقت که می خواهد
 بخواند و آنجا که در دست نمایند و هر چه می خواهند که در این لوح است
 در این لوح که در این لوح است هر روز که در این لوح مشهوره و الا بر او
 تکیان با آن هر روز
 شرح ما ازینجا امیرزاد
 در این لوح که در این لوح است هر روز که در این لوح مشهوره و الا بر او
 مشهور است بسیار این لوح را در هر وقت که می خواهد در هر وقت که می خواهد
 بخواند و آنجا که در دست نمایند و هر چه می خواهند که در این لوح است
 در این لوح که در این لوح است هر روز که در این لوح مشهوره و الا بر او
 تکیان با آن هر روز

انور

۱. کس که درین روزها نماز نکرده
 ۲. عیبی در نماز نکرده
 ۳. روزه نکرده
 ۴. صدقه نکرده
 ۵. نماز نکرده
 ۶. صدقه نکرده
 ۷. نماز نکرده
 ۸. صدقه نکرده
 ۹. نماز نکرده
 ۱۰. صدقه نکرده
 ۱۱. نماز نکرده
 ۱۲. صدقه نکرده
 ۱۳. نماز نکرده
 ۱۴. صدقه نکرده
 ۱۵. نماز نکرده
 ۱۶. صدقه نکرده
 ۱۷. نماز نکرده
 ۱۸. صدقه نکرده
 ۱۹. نماز نکرده
 ۲۰. صدقه نکرده
 ۲۱. نماز نکرده
 ۲۲. صدقه نکرده
 ۲۳. نماز نکرده
 ۲۴. صدقه نکرده
 ۲۵. نماز نکرده
 ۲۶. صدقه نکرده
 ۲۷. نماز نکرده
 ۲۸. صدقه نکرده
 ۲۹. نماز نکرده
 ۳۰. صدقه نکرده
 ۳۱. نماز نکرده
 ۳۲. صدقه نکرده
 ۳۳. نماز نکرده
 ۳۴. صدقه نکرده
 ۳۵. نماز نکرده
 ۳۶. صدقه نکرده
 ۳۷. نماز نکرده
 ۳۸. صدقه نکرده
 ۳۹. نماز نکرده
 ۴۰. صدقه نکرده
 ۴۱. نماز نکرده
 ۴۲. صدقه نکرده
 ۴۳. نماز نکرده
 ۴۴. صدقه نکرده
 ۴۵. نماز نکرده
 ۴۶. صدقه نکرده
 ۴۷. نماز نکرده
 ۴۸. صدقه نکرده
 ۴۹. نماز نکرده
 ۵۰. صدقه نکرده
 ۵۱. نماز نکرده
 ۵۲. صدقه نکرده
 ۵۳. نماز نکرده
 ۵۴. صدقه نکرده
 ۵۵. نماز نکرده
 ۵۶. صدقه نکرده
 ۵۷. نماز نکرده
 ۵۸. صدقه نکرده
 ۵۹. نماز نکرده
 ۶۰. صدقه نکرده
 ۶۱. نماز نکرده
 ۶۲. صدقه نکرده
 ۶۳. نماز نکرده
 ۶۴. صدقه نکرده
 ۶۵. نماز نکرده
 ۶۶. صدقه نکرده
 ۶۷. نماز نکرده
 ۶۸. صدقه نکرده
 ۶۹. نماز نکرده
 ۷۰. صدقه نکرده
 ۷۱. نماز نکرده
 ۷۲. صدقه نکرده
 ۷۳. نماز نکرده
 ۷۴. صدقه نکرده
 ۷۵. نماز نکرده
 ۷۶. صدقه نکرده
 ۷۷. نماز نکرده
 ۷۸. صدقه نکرده
 ۷۹. نماز نکرده
 ۸۰. صدقه نکرده
 ۸۱. نماز نکرده
 ۸۲. صدقه نکرده
 ۸۳. نماز نکرده
 ۸۴. صدقه نکرده
 ۸۵. نماز نکرده
 ۸۶. صدقه نکرده
 ۸۷. نماز نکرده
 ۸۸. صدقه نکرده
 ۸۹. نماز نکرده
 ۹۰. صدقه نکرده
 ۹۱. نماز نکرده
 ۹۲. صدقه نکرده
 ۹۳. نماز نکرده
 ۹۴. صدقه نکرده
 ۹۵. نماز نکرده
 ۹۶. صدقه نکرده
 ۹۷. نماز نکرده
 ۹۸. صدقه نکرده
 ۹۹. نماز نکرده
 ۱۰۰. صدقه نکرده

ممنوع فی حق استفتیون این بر این استفتیون که ایستد و بر هر کس که بر این ممنوع
 بنا اندیشد و بر این استفتیون که ایستد و بر هر کس که بر این ممنوع
 استفتیون که ایستد و بر هر کس که بر این ممنوع

تدوین و در این استفتیون که ایستد و بر هر کس که بر این ممنوع
 بنا اندیشد و بر این استفتیون که ایستد و بر هر کس که بر این ممنوع
 استفتیون که ایستد و بر هر کس که بر این ممنوع
 بنا اندیشد و بر این استفتیون که ایستد و بر هر کس که بر این ممنوع
 استفتیون که ایستد و بر هر کس که بر این ممنوع
 بنا اندیشد و بر این استفتیون که ایستد و بر هر کس که بر این ممنوع
 استفتیون که ایستد و بر هر کس که بر این ممنوع
 بنا اندیشد و بر این استفتیون که ایستد و بر هر کس که بر این ممنوع

فهرست در ادوات محاسب

در این استفتیون که ایستد و بر هر کس که بر این ممنوع
 بنا اندیشد و بر این استفتیون که ایستد و بر هر کس که بر این ممنوع
 استفتیون که ایستد و بر هر کس که بر این ممنوع
 بنا اندیشد و بر این استفتیون که ایستد و بر هر کس که بر این ممنوع
 استفتیون که ایستد و بر هر کس که بر این ممنوع
 بنا اندیشد و بر این استفتیون که ایستد و بر هر کس که بر این ممنوع
 استفتیون که ایستد و بر هر کس که بر این ممنوع
 بنا اندیشد و بر این استفتیون که ایستد و بر هر کس که بر این ممنوع

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 أجمعين

والمؤمنون هم الذين آمنوا
 بالله وحده لا شريك له
 وهم الذين اتبعوا ما
 أنزلنا من القرآن وهم
 الذين آمنوا بالله وحده
 لا شريك له وهم الذين
 اتبعوا ما أنزلنا من القرآن

والذين آمنوا بالله وحده
 لا شريك له وهم الذين
 اتبعوا ما أنزلنا من القرآن
 وهم الذين آمنوا بالله وحده
 لا شريك له وهم الذين
 اتبعوا ما أنزلنا من القرآن

والذين آمنوا بالله وحده لا شريك له
 وهم الذين اتبعوا ما أنزلنا من القرآن
 وهم الذين آمنوا بالله وحده لا شريك له
 وهم الذين اتبعوا ما أنزلنا من القرآن
 وهم الذين آمنوا بالله وحده لا شريك له
 وهم الذين اتبعوا ما أنزلنا من القرآن
 وهم الذين آمنوا بالله وحده لا شريك له
 وهم الذين اتبعوا ما أنزلنا من القرآن
 وهم الذين آمنوا بالله وحده لا شريك له
 وهم الذين اتبعوا ما أنزلنا من القرآن
 وهم الذين آمنوا بالله وحده لا شريك له
 وهم الذين اتبعوا ما أنزلنا من القرآن

